

Bruksela, dnia 17.11.2021 r.
COM(2021) 709 final

2021/0367 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie przemieszczania odpadów oraz zmieniające rozporządzenie (UE)
nr 1257/2013 i rozporządzenie (UE) 2020/1056**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2021) 402 final} - {SWD(2021) 330 final} - {SWD(2021) 331 final} -
{SWD(2021) 332 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W 2018 r. w obrocie handlowym na świecie znalazły się 182 mln ton odpadów o wartości około 80,5 mld EUR¹. W ostatnich dziesięcioleciach poziom tego handlu znacznie wzrósł, osiągając w 2011 r. szczytową wielkość niemal 250 mln ton. **UE jest ważnym uczestnikiem światowego handlu odpadami, a między państwami członkowskimi przemieszczane są znaczne ilości odpadów.** W 2020 r. UE wywoziła do państw niebędących członkami UE około 32,7 mln ton odpadów – wartość ta oznacza 75-procentowy wzrost od 2004 r.², o wartości 13 mld EUR. Większość odpadów wywożonych z UE stanowią złom metali żelaznych i nieżelaznych, odpady papieru, odpady tworzyw sztucznych, odpady tekstylne i odpady szkła. UE dokonała również przywozu około 16 mln ton odpadów o wartości 13,5 mld EUR. Ponadto rocznie między państwami członkowskimi przemieszczanych jest około 67 mln ton odpadów³ (przemieszczanie odpadów wewnątrz UE).

Odpady przemieszczane między granicami mogą stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i środowiska, w szczególności jeżeli nie są właściwie kontrolowane. Jednocześnie odpady te często mają dodatnią wartość ekonomiczną, zwłaszcza jako surowce wtórne, które mogą zastąpić surowce pierwotne i zmniejszyć zależność od nich, a tym samym przyczynić się do rozwoju gospodarki o bardziej zamkniętym obiegu.

Środki w zakresie nadzoru i kontroli przemieszczania odpadów obowiązują w UE od 1984 r. W 1989 r. przyjęto Konwencję bazylejską o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych (konwencja bazylejska), aby rozwiązać poważne problemy związane ze składowaniem toksycznych odpadów przywożonych z zagranicy do różnych części rozwijającego się świata. W 1992 r. OECD przyjęła prawnie wiążącą decyzję⁴ w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku („decyzja OECD”).

---

¹ Yamaguchi, S. (2021, w przygotowaniu), International trade and circular economy – Policy alignment [Handel międzynarodowy a gospodarka o obiegu zamkniętym – dostosowanie strategii politycznych], dokumenty robocze OECD dotyczące handlu i środowiska, OECD Publishing, Paryż,

[http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=COM/TAD/ENV/JWPT E\(2020\)2/FINAL&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=COM/TAD/ENV/JWPT E(2020)2/FINAL&docLanguage=En) – <https://doi.org/10.1787/18166881>

² Więcej informacji można znaleźć pod adresem: [https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/ddn-20210420-](https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/ddn-20210420-1#:~:text=In%202020%2C%20EU%20exports%20of,16.0%20million%20tonnes%20in%202020)

[1#:~:text=In%202020%2C%20EU%20exports%20of,16.0%20million%20tonnes%20in%202020](https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/ddn-20210420-1#:~:text=In%202020%2C%20EU%20exports%20of,16.0%20million%20tonnes%20in%202020)

³ Źródło: Comext.

⁴ Decyzja Rady C(92)39/FINAL w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku. Decyzja ta została zmieniona i jej obowiązującą wersją jest decyzja Rady w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku (OECD/LEGAL/0266).

Przepisy konwencji bazylejskiej i decyzji OECD wprowadza się do prawa Unii rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006⁵ („rozporządzenie w sprawie przemieszczania odpadów”). Pod pewnymi względami środki kontroli określone w rozporządzeniu w sprawie przemieszczania odpadów są bardziej rygorystyczne niż te określone w konwencji bazylejskiej. W rozporządzeniu w sprawie przemieszczania odpadów nakłada się na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, aby przemieszczanie odpadów i operacje ich przetwarzania odbywały się w sposób, który uchroni środowisko i zdrowie ludzkie przed jakimkolwiek niekorzystnym oddziaływaniem takich odpadów. W rozporządzeniu w sprawie przemieszczania odpadów ustanowiono mechanizmy kontroli dotyczące wywozu i przywozu odpadów między UE a państwami trzecimi oraz przemieszczania między państwami członkowskimi. Rodzaje kontroli na podstawie rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów zależą od właściwości odpadów (na przykład odpady niebezpieczne, odpady inne niż niebezpieczne), ich miejsca przeznaczenia oraz przetwarzania w ramach operacji odzysku (na przykład recyklingu) lub unieszkodliwiania (na przykład składowania). W rozporządzeniu w sprawie przemieszczania odpadów określono również zakazy wywozu odnoszące się do określonych kategorii odpadów i niektórych miejsc przeznaczenia: najważniejszym przykładem jest zakaz wywozu odpadów niebezpiecznych z UE do państw nienależących do OECD.

Ogólnym celem przeglądu rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów jest zwiększenie poziomu ochrony środowiska i zdrowia publicznego przed skutkami nieracjonalnego transgranicznego przemieszczania odpadów. Odniesiono się w nim do problemów wskazanych w ocenie rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów opublikowanej przez Komisję w styczniu 2020 r.⁶ (więcej informacji na ten temat można znaleźć w pkt 3 poniżej).

Przegląd rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów jest również odpowiedzią na wezwanie zawarte w Europejskim Zielonym Ładzie⁷ i planie działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym⁸ do przeglądu rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów w celu:

- ułatwiania przemieszczania odpadów do ponownego użycia i recyklingu w UE;
- zagwarantowania, że UE nie będzie eksportowała do państw trzecich swoich problemów związanych z odpadami, oraz
- zwalczania nielegalnego przemieszczania odpadów.

Ponadto w Europejskim Zielonym Ładzie i strategii przemysłowej UE⁹, włącznie z jej aktualizacją¹⁰, przyznano, że dostęp do surowców ma strategiczne znaczenie i stanowi warunek wstępny, aby Europa mogła dokonać ekologicznej i cyfrowej transformacji. W Planie działania w sprawie surowców krytycznych¹¹ podkreślono fakt, że poważne ilości

⁵ Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów; Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1.

⁶ SWD(2020) 26 final.

⁷ COM(2019) 640 final.

⁸ COM(2020) 98 final.

⁹ COM/2020/102 final

¹⁰ COM(2021) 350 final

¹¹ COM/2020/474 final

zasobów opuszczają Europę w formie odpadów, zamiast zostać poddane recyklingowi i przekształcone w surowce wtórne, co przyczyniłoby się do dywersyfikacji źródeł dostaw dla ekosystemów przemysłowych w UE.

Parlament Europejski i Rada zwróciły się również do Komisji o przedstawienie ambitnego przeglądu rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów¹².

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Istnieją synergie pomiędzy rozporządzeniem w sprawie przemieszczania odpadów a innymi aktami prawnymi UE dotyczącymi odpadów, w szczególności dyrektywą ramową w sprawie odpadów¹³ oraz dyrektywami dotyczącymi konkretnych strumieni odpadów. Dyrektywa w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji¹⁴, dyrektywa w sprawie baterii i akumulatorów¹⁵, dyrektywa w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych¹⁶ oraz dyrektywa WEEE¹⁷ zawierają przepisy szczegółowe dotyczące transgranicznego przemieszczania określonych strumieni odpadów, które odnoszą się do rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Istnieją również synergie między rozporządzeniem w sprawie przemieszczania odpadów a innymi przepisami UE, które mają znaczenie dla przemieszczania odpadów, w szczególności dyrektywą w sprawie przestępstw przeciwko środowisku¹⁸. Niniejsza dyrektywa obejmuje penalizację przestępczego przemieszczania odpadów i uzupełnia przepisy dotyczące egzekwowania przepisów zawarte w rozporządzeniu w sprawie przemieszczania odpadów.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Obowiązującą podstawą prawną rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów jest art. 192 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który określa, w jaki sposób należy wdrażać art. 191 Traktatu. Art. 191 dotyczy polityki Unii w dziedzinie środowiska, która musi przyczynić się do osiągnięcia następujących celów:

- zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska;

---

¹² Zob. https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0040_PL.html oraz <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13852-2020-INIT/pl/pdf>

¹³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

¹⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz.U. L 269 z 21.10.2000, s. 34).

¹⁵ Dyrektywa 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG (Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1).

¹⁶ Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10).

¹⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38).

¹⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28).

- ochrony zdrowia ludzkiego;
  - ostrożnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych oraz
  - promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów w dziedzinie środowiska, w szczególności zwalczania zmian klimatu.
- **Pomocniczość**

Rozporządzenie w sprawie przemieszczania odpadów gwarantuje, że kompleksowe przepisy UE dotyczące odpadów nie będą obchodzone przez przemieszczanie odpadów do państw trzecich, w których normy i efektywność gospodarowania odpadami znacznie różnią się od tych w UE. Ważne jest, aby wspólne zasady kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów zostały ustanowione na szczeblu UE, aby uniknąć sytuacji, w której nielegalne podmioty gospodarcze zdecydowałyby się na przemieszczanie swoich odpadów przez państwa członkowskie, w których obowiązują mniej rygorystyczne przepisy krajowe niż w innych, w celu wywozu tych odpadów z UE (scenariusz zakładający wybór najdogodniejszych portów). Przepisy UE są również uzasadnione w przypadku przemieszczania odpadów wewnątrz UE, ponieważ unijny sektor odpadów jest wysoce zintegrowany, a także w celu zapewnienia równego traktowania i jasności prawnej wszystkim podmiotom gospodarczym w tym sektorze.

- **Proporcjonalność**

W rozporządzeniu w sprawie przemieszczania odpadów zapewnia się spójność we wdrażaniu przez każde państwo członkowskie konwencji bazylejskiej i decyzji OECD, co w rezultacie pozwala uniknąć przeszkód w przemieszczaniu odpadów w UE lub utrudnień w dobrym funkcjonowaniu unijnego rynku wewnętrznego. Ponadto podejście UE do przemieszczania odpadów jest bardziej rygorystyczne niż konwencja bazylejska, jeśli chodzi o wywóz odpadów, ponieważ zakazuje wywozu odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia poza państwa EFTA oraz wywozu niektórych odpadów innych niż niebezpieczne¹⁹ poza OECD. Podejście UE ma wyraźną wartość dodaną dla środowiska w porównaniu z sytuacją, w której każde państwo członkowskie odrębnie opierałoby się na konwencji bazylejskiej. W istocie UE jest jedną z nielicznych stron konwencji bazylejskiej, która stosuje tak surowe zasady.

- **Wybór instrumentu**

W 1984 r. przyjęto dyrektywę Rady 84/631/EWG z dnia 6 grudnia 1984 r.²⁰ wprowadzającą ogólnounijne środki w zakresie nadzoru i kontroli przemieszczania odpadów. Dyrektywa ta obejmowała przemieszczanie odpadów niebezpiecznych. Wymagała ona od zainteresowanych państw procedury zgody po uprzednim poinformowaniu, umożliwiając im w ten sposób wyrażenie sprzeciwu wobec konkretnego przemieszczenia.

Dyrektywę 84/631/EWG zmieniono dyrektywą Rady 86/279/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r., w której wprowadzono dodatkowe przepisy mające na celu poprawę monitorowania wywozu odpadów ze Wspólnoty. W związku z rozwojem sytuacji

¹⁹ „Inne odpady” ujęte w aneksie II do konwencji bazylejskiej.

²⁰ Dyrektywa Rady 84/631/EWG z dnia 6 grudnia 1984 r. w sprawie nadzoru i kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów niebezpiecznych w ramach Wspólnoty Europejskiej; Dz.U. L 326 z 13.12.1984, s. 31.

międzynarodowej w kontekście konwencji bazylejskiej i OECD w 1993 r. przyjęto pierwsze rozporządzenie w sprawie przemieszczania odpadów (rozporządzenie Rady (EWG) nr 259/93, uchylające dyrektywę 84/631/EWG).

Co ważne, uznano wówczas, że zapewnienie jednoczesnego i zharmonizowanego stosowania przepisów we wszystkich państwach członkowskich wymaga przyjęcia rozporządzenia, a nie dyrektywy. Wybór rozporządzenia nadal jest uzasadniony, ponieważ ustanawia ono bezpośrednie wymogi obowiązujące wszystkie podmioty gospodarcze, zapewniając tym samym niezbędną pewność prawa i możliwość egzekwowania przepisów na w pełni zintegrowanym rynku w całej UE. Ponadto dzięki rozporządzeniu zobowiązania zostaną wdrożone tym samym czasie i w ten sam sposób we wszystkich 27 państwach członkowskich.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa

Rozporządzenie w sprawie przemieszczania odpadów poddano ocenie na podstawie pięciu kryteriów, a mianowicie jego skuteczności, efektywności, adekwatności, spójności i zapewnianej przez nie europejskiej wartości dodanej. Uwzględniono również rozporządzenie Komisji (WE) nr 1418/2007, przyjęte na podstawie art. 37 ust. 1 rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów.

Główne ustalenia wspomnianej oceny są następujące:

- w rozporządzeniu w sprawie przemieszczania odpadów ustanowiono solidne ramy prawne, które zostały wdrożone przez państwa członkowskie. Ogólnie rzecz biorąc, rozporządzenie w sprawie przemieszczania odpadów pozwoliło skutecznie osiągnąć jego dwa główne cele, którymi są: ochrona środowiska i zdrowia ludzkiego przed szkodliwymi skutkami przemieszczania odpadów oraz wypełnienie międzynarodowych zobowiązań UE w tej dziedzinie. Jego wdrożenie doprowadziło do lepszej kontroli przemieszczania odpadów i przyczyniło się do racjonalnego ekologicznie gospodarowania przemieszczanymi odpadami na szczeblu krajowym i unijnym;
- jednocześnie stosowanie rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów na różnych szczeblach i w odmienny sposób, a także różnice w jego egzekwowaniu – często w połączeniu z rozbieżną wykładnią jego przepisów i różniącymi się systemami inspekcji – utrudniają jego optymalne wdrożenie w całej UE. Czynniki te ograniczają legalne przemieszczanie dobrej jakości materiałów odpadowych do instalacji prowadzących recykling lub zniechęcają do takiego przemieszczania, przy czym przemieszczanie to ma istotne znaczenie dla przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym w UE;
- Jeśli chodzi o wywóz odpadów z UE, zwłaszcza odpadów innych niż niebezpieczne, poważnym niedociągnięciem jest niewystarczający nadzór nad warunkami gospodarowania tymi odpadami w państwach przeznaczenia, zwłaszcza w krajach rozwijających się. W związku z tym wywóz niektórych odpadów z UE powoduje problemy w zakresie ochrony

środowiska i zdrowia publicznego w państwach przeznaczenia. Oznacza to również utratę zasobów dla branży recyklingu w UE;

- nielegalne przemieszczanie odpadów na terenie UE oraz z UE i do niej również pozostaje poważnym problemem ze względu na ogólny charakter przepisów rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów. Odnosi się to w szczególności do elementów podlegających kontroli przez właściwe organy, na przykład w zakresie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami oraz egzekwowania przepisów. Wynika to jednak również z niedociągnięć we wdrażaniu i egzekwowaniu przepisów rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów.

Ustalenia te odegrały zasadniczą rolę w określeniu celów, które będą osiągane w ramach przeglądu rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów.

- **KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI**

Konsultacje z zainteresowanymi stronami przeprowadzono w trakcie procedur oceny i oceny skutków, które posłużyły jako podstawa opracowania przeglądu rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów. Aby przygotować się do tej oceny, w 2018 r. zorganizowano otwarte konsultacje publiczne i warsztaty. Następnie dnia 11 marca 2020 r. opublikowano wstępną ocenę skutków w celu uzyskania opinii, po czym przeprowadzono otwarte konsultacje publiczne trwające do dnia 30 lipca 2020 r. oraz warsztaty w dniach 23–24 września 2020 r. Ponadto w procesie oceny skutków przeprowadzono kilka ukierunkowanych konsultacji z udziałem dużej liczby zainteresowanych stron. Więcej informacji na temat tego procesu konsultacji można znaleźć w załącznikach 2 i 3 do sprawozdania z oceny skutków.

Zainteresowane strony i państwa członkowskie ogólnie zgodziły się z głównymi ustaleniami oceny rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów oraz z potrzebą zmiany tego rozporządzenia w celu uwzględnienia wspomnianych ustaleń.

W kwestii przemieszczania odpadów wewnątrz UE podmioty gospodarcze wyraziły zdecydowane poparcie dla modernizacji procedur mających zastosowanie do przemieszczania odpadów oraz dla przyjęcia środków unijnych w celu uniknięcia fragmentacji rynku wewnętrznego UE. Wezwały one w szczególności do cyfryzacji procedury zgłaszania, zapewnienia sprawniejszego funkcjonowania procedur przyspieszonych, ustalenia wspólnych zasad podejmowania decyzji w sprawie klasyfikacji odpadów oraz zapewnienia większej normalizacji obliczania gwarancji finansowych. W swoich opiniach społeczeństwo obywatelskie podkreślało potrzebę lepszego dostosowania rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów do zasady bliskości i hierarchii postępowania z odpadami. Z drugiej strony niektóre podmioty gospodarcze wskazały, że rozporządzenie w sprawie przemieszczania odpadów nie powinno ustanawiać przepisów materialnych (które określono w innych aktach prawnych), lecz powinno ograniczać się do określenia wymogów proceduralnych dotyczących przemieszczania odpadów.

W odniesieniu do wywozu odpadów z UE zainteresowane strony ogólnie uznały, że rozporządzenie w sprawie przemieszczania odpadów powinno zostać zmienione w celu uniknięcia sytuacji, w których odpady wywożone z UE są niewłaściwie zagospodarowywane w państwach przeznaczenia. Wyrażono różne opinie na temat

możliwych rozwiązań tego problemu. Niektóre zainteresowane strony wyraziły obawy dotyczące środków, które doprowadziłyby do możliwych zakłóceń w światowym handlu odpadami wysokiej jakości, oraz wpływu takich środków na sektor UE zajmujący się obecnie zbieraniem, sortowaniem i recyklingiem odpadów. Podkreśliły one w szczególności, że w UE może nie być wystarczających mocy przerobowych, aby poradzić sobie z odpadami, które są obecnie wywożone z UE. Poglądu tego nie podzielały niektóre inne podmioty gospodarcze, które wskazały, że takie zdolności produkcyjne byłyby dostępne. Przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego nalegali, że UE powinna ustanowić bardzo restrykcyjne środki dotyczące wywozu odpadów tworzyw sztucznych z UE.

Zainteresowane strony ogólnie wyraziły poparcie dla **wzmocnienia przepisów przeciwko nielegalnemu przemieszczaniu odpadów**.

We wniosku Komisji uwzględniono wyrażone opinie i przedstawiono proporcjonalne podejście do problemów wskazanych w ocenie. Dotyczy to w szczególności środków odnoszących się do wywozu odpadów, które nie ustanawiają całkowitego zakazu wywozu i które będą stosowane dopiero po upływie 3 lat od wejścia w życie rozporządzenia będącego przedmiotem wniosku. Wszystkie zainteresowane strony oraz państwa trzecie będą zatem miały wystarczająco dużo czasu na przygotowanie się do wdrożenia nowych przepisów.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Ocenę skutków na potrzeby przeglądu rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów poparto badaniem przeprowadzonym przez ekspertów zewnętrznych. Eksperti ci ściśle współpracowali z Komisją na poszczególnych etapach badania. Przygotowując niniejszy wniosek, Komisja korzystała również z wielu innych źródeł informacji.

- **Ocena skutków**

Wniosek opracowano na podstawie oceny skutków. Po odniesieniu się do uwag Rady ds. Kontroli Regulacyjnej zawartych w jej negatywnej opinii z dnia 9 kwietnia 2021 r. zmieniona ocena skutków otrzymała pozytywną opinię w dniu 4 czerwca 2021 r. W swojej opinii końcowej Rada zwróciła się o dodatkowe informacje szczegółowe, głównie dotyczące porównania wariantów uwzględnionych w ocenie skutków.

W ocenie skutków rozważono cztery warianty strategiczne:

Wariant strategiczny 1 to scenariusz bazowy. Zakłada się w nim, że konwencja bazylejska i decyzja OECD pozostaną w dużej mierze niezmienione co najmniej do 2030 r. Ponadto nadal zastosowanie będzie miało obowiązujące rozporządzenie w sprawie przemieszczania odpadów, w tym rozporządzenie delegowane do tego rozporządzenia. Jego obecne wdrażanie będzie kontynuowane, a harmonizacja w państwach członkowskich będzie dalej prowadzona poprzez istniejące starania, zwłaszcza opracowywanie wytycznych i wymianę *ad hoc* między państwami członkowskimi, głównie za pośrednictwem korespondentów ds. przemieszczania odpadów²¹. UE będzie również nadal promować globalne środki mające na celu poprawę

---

²¹ Przedstawiciele wyznaczeni przez państwa członkowskie i Komisję zgodnie z art. 54 rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów.

kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów i gospodarowania odpadami w organizacjach międzynarodowych, zwłaszcza konwencję bazylejską i OECD.

W tabeli poniżej przedstawiono przegląd wariantów 2, 3 i 4, które stanowią rozwiązania alternatywne dla wariantu 1 (scenariusza bazowego), oraz przegląd kombinacji środków w ramach tych wariantów.

Środki	Wariant 2 (zmiany ukierunkowane)	Wariant 3 (zmiany strukturalne)	Wariant 4 (zmiany systemowe)
Cel 1: ułatwienie przemieszczeń w UE, w szczególności w celu dostosowania rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów do celów gospodarki o obiegu zamkniętym			
1a) Usprawnienie systemu instalacji objętych zezwoleniem wstępnym	x		x
1b) Usprawnienie procedury zgłaszania	x		x
1c) Sprecyzowanie zakresu zastosowania rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów	x		x
1d) Ustanowienie obowiązkowej ogólnounijnej elektronicznej wymiany danych (EDI)		x	x
1e) Usprawnienie systemu gwarancji finansowych poprzez ujednoczenie sposobu obliczania kwoty wymaganej w ramach gwarancji		x	x
1f) Zapewnienie wzajemnego uznawania na szczeblu UE przewoźników odpadów niebezpiecznych zarejestrowanych w jednym państwie członkowskim		x	
1g) Dostosowanie przepisów rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów do hierarchii postępowania z odpadami	x		x
1h) Wydawanie wytycznych dotyczących bieżących kwestii problematycznych	x		
1i) Zapewnienie dostosowania do przepisów dotyczących utraty statusu odpadu i produktów	x		x

ubocznych zawartych w dyrektywie ramowej w sprawie odpadów			
1j) Powierzenie Komisji, w drodze aktów delegowanych lub wykonawczych, zadania polegającego na ustanowieniu progów zanieczyszczenia odpadów w celu ustalenia, czy powinny one podlegać procedurze zgłaszania, czy też nie		X	X
1k) Ustanowienie wzajemnego uznawania krajowych kryteriów utraty statusu odpadu do celów przemieszczania odpadów		X	
1l) Ustanowienie wzajemnego uznawania krajowych decyzji dotyczących niebezpiecznego charakteru odpadów do celów przemieszczania odpadów		X	
Cel 2: Zagwarantowanie, że odpady wywożone z UE będą zagospodarowywane w sposób racjonalny ekologicznie			
2a) Określenie obowiązków dla eksporterów i organów publicznych w celu zapewnienia i kontroli, czy odpady wywożone do państw trzecich są zagospodarowywane w sposób racjonalny ekologicznie	x		X
2b) Zobowiązanie Komisji do określenia kryteriów rozróżniania towarów używanych od odpadów w odniesieniu do konkretnych strumieni odpadów, których wywóz do państw trzecich wiąże się ze szczególnymi wyzwaniami	x		X
2c) Ustanowienie nowych ram, zgodnie z którymi państwa nienależące do OECD muszą powiadomić UE o chęci przywozu odpadów z zielonego wykazu oraz wykazać swoją zdolność do przetwarzania ich w sposób zrównoważony zgodnie z ustanowionymi kryteriami		X	X
2d) Wprowadzenie wymogu objęcia wywozu z OECD odpadów z zielonego wykazu procedurą zgłaszania		X	

2e) Ustanowienie specjalnej procedury monitorowania wywozu odpadów do państw OECD oraz łagodzenia problemów środowiskowych, które mogą być spowodowane takim wywozem		X	X
Cel 3: Skuteczniejsze przeciwdziałanie nielegalnemu przemieszczaniu odpadów na terenie UE oraz z UE i do niej			
3a) Ulepszenie przepisów dotyczących inspekcji i egzekwowania przepisów oraz działań następczych	X		X
3b) Wydanie wytycznych dotyczących skutecznych inspekcji i praktyk w zakresie egzekwowania przepisów	X		
3c) Upoważnienie Komisji (poprzez OLAF) do prowadzenia transgranicznych działań dochodzeniowych i koordynacyjnych przeciwko nielegalnemu handlowi odpadami w UE	X		X
3d) Wzmocnienie istniejących przepisów dotyczących naruszeń i kar	X		X
3e) Poprawa identyfikowalności przemieszczania odpadów z zielonego wykazu		X	X
3f) Ułatwienie współpracy między organami egzekwowania prawa na szczeblu krajowym	X		X
3g) Stworzenie specjalnej grupy na szczeblu UE, której zadaniem będzie ułatwienie i poprawa współpracy w zakresie egzekwowania przepisów rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów		X	X

Wariant strategiczny 2 (zmiany ukierunkowane) zapewnia zestaw środków, które mogą skutecznie i do pewnego stopnia efektywnie rozwiązać niektóre problemy utrudniające dobre funkcjonowanie rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów.

W porównaniu ze scenariuszem bazowym zmiany ukierunkowane stanowią skuteczne i spójne rozwiązanie służące osiągnięciu konkretnych celów, w szczególności zmniejszeniu obciążeń administracyjnych i umieszczeniu przemieszczania odpadów do przetwarzania na wyższym szczeblu hierarchii postępowania z odpadami. Same

przewidziane środki nie byłyby jednak w stanie przynieść maksymalnych korzyści, głównie ze względu na niższą skuteczność i mniejszą spójność wewnętrzną. W porównaniu ze zmianami strukturalnymi (wariant 3) wariant ten tylko częściowo rozwiąże problemy związane z wywozem odpadów (cel 2). Powyższe środki odnoszą się jedynie do niektórych problemowych obszarów, np. przez ustanowienie kryteriów rozróżniania towarów używanych od odpadów (2b) lub przez określenie obowiązków eksporterów (2a). Największe korzyści w ramach tego wariantu stwierdzono w przypadku środków 3a–3d i 3f poświęconych skuteczniejszemu przeciwdziałaniu nielegalnemu przemieszczaniu odpadów na terenie UE oraz z UE i do niej (cel 3).

W ramach **wariantu strategicznego 3 (zmiany strukturalne)** środki 1d, 1e i 1f stanowią bezpośrednią odpowiedź na obawy zainteresowanych stron dotyczące kosztów związanych z opóźnieniami przemieszczania wewnątrz UE i w znacznym stopniu zminimalizowałyby obciążenia administracyjne dla organów publicznych i podmiotów gospodarczych (cel 1). Wprowadzenie środków 2c, 2d i 2e ustanowiłoby ramy proceduralne na poziomie UE w celu zagwarantowania, że gospodarowanie odpadami wywozonymi z UE odbywa się w sposób racjonalny ekologicznie. Uznano, że jest to proporcjonalna i systemowa odpowiedź na cel 2. Niektóre zmiany nie byłyby wystarczające i wystarczająco spójne, aby osiągnąć niezbędny skutek na poziomie państw członkowskich. Dotyczy to w szczególności proponowanych środków 3e i 3g mających na celu skuteczniejsze przeciwdziałanie nielegalnemu przemieszczaniu odpadów (cel 3).

Ocena skutków wykazała, że działania podjęte w ramach wariantów 2 lub 3 nie pozwoliłyby na osiągnięcie wszystkich celów przeglądu w najbardziej skuteczny, efektywny i proporcjonalny sposób. W porównaniu z tymi wariantami **wariant strategiczny 4**, który łączy środki w kombinację **zmian systemowych**, przyniósłby większą skuteczność, osiąganą w sposób efektywny i proporcjonalny.

W związku z tym wariantem preferowanym jest wariant 4. Wybrane połączenie zmian ukierunkowanych i strukturalnych skutkowałoby zrównoważonym podejściem pod względem skuteczności (osiągnięcie celów) i efektywności (opłacalność). Ma ono na celu zapewnienie, aby niniejsze rozporządzenie mogło ułatwić przemieszczanie odpadów wewnątrz UE zgodnie z celami gospodarki o obiegu zamkniętym, oraz zapewnić wsparcie dla realizacji celu UE, jakim jest zaprzestanie eksportu do państw trzecich swoich problemów związanych z odpadami, a także przyczynić się do lepszego radzenia sobie z problemem nielegalnego przemieszczania odpadów, bez ryzyka powstania nadmiernych kosztów lub zakłóceń. Stanowi ono odpowiedź zarówno na (i) potrzebę nowych, skutecznych środków służących osiągnięciu tych trzech celów, jak i na (ii) znaczenie przywiązywane do tego, by były one możliwe do wdrożenia, a jednocześnie nie powodowały nadmiernych obciążeń lub niepożądanych skutków.

Wariant 4 jest również proporcjonalny do celów, których osiągnięcie założono w niniejszym przeglądzie.

- Jeżeli chodzi o cel 1 dotyczący przemieszczania odpadów wewnątrz UE, wszystkie środki w ramach wariantu 4 są niezbędne do osiągnięcia lepszej integracji wewnętrznego rynku odpadów w UE, kierując te przemieszczenia do recyklingu. Będą one stanowiły istotne zmiany w procedurach mających obecnie zastosowanie do przemieszczania, co będzie miało wpływ zarówno na podmioty gospodarcze, jak i na administrację publiczną. Środki te przyniosą obu stronom istotne korzyści dzięki zmniejszeniu obciążeń administracyjnych,

ograniczeniu opóźnień i bardziej efektywnemu przetwarzaniu informacji. Przyczynią się one również do wspierania przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym w UE, co będzie korzystne dla ochrony środowiska. Korzyści te w znacznym stopniu przewyższą koszty związane z wprowadzeniem nowych środków, w szczególności systemu elektronicznej wymiany danych (środek 1d)²². Obowiązek cyfryzacji procedury zgłaszania dla przemieszczania odpadów wewnątrz UE za pośrednictwem systemu elektronicznej wymiany danych zacznie obowiązywać dopiero 24 miesiące po wejściu w życie zmienionego rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów, a prace przygotowawcze do wprowadzenia tego nowego systemu – z udziałem państw członkowskich i zainteresowanych stron – już trwają.

- W odniesieniu do celu drugiego wariant 4 doprowadzi do istotnych zmian zarówno w podejściu UE, jak i w ramach regulacyjnych mających zastosowanie do wywozu odpadów z UE. Jest to konieczne ze względu na fakt, że w ramach rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów w jego obowiązującej formie nie osiągnięto celu, jakim jest zapewnienie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami wywozonymi z UE, zwłaszcza do krajów rozwijających się. Ważną cechą wariantu 4 jest to, że będzie on wymagał zarówno od podmiotów gospodarczych, jak i organów publicznych podjęcia konkretnych działań w celu sprawdzenia, czy odpady wywożone z UE są przetwarzane w sposób zrównoważony w państwach przeznaczenia. Zapewni to gwarancje zarówno na szczeblu krajowym (środki 2c i 2e), jak i zakładów (środek 2a) w zakresie zrównoważonego przetwarzania odpadów w państwach przeznaczenia. Środki te powinny przynieść istotne korzyści dla środowiska. Będą one miały również skutki gospodarcze. W przypadku niektórych podmiotów, zwłaszcza przetwarzających odpady na surowce wtórne w UE, doprowadziłoby to potencjalnie do zwiększenia ilości surowców dostępnych po niższej cenie, a zatem przyniosłoby ogólnie pozytywne skutki. W przypadku operatorów przemieszczających odpady z terenu UE skutki będą zależały od tego, czy udostępnione zostaną dowody na to, że wywożone odpady są przetwarzane w sposób racjonalny ekologicznie w krajach przeznaczenia. Istnieje prawdopodobieństwo, że w rezultacie wywóz do niektórych krajów stałby się trudniejszy, co miałoby negatywne skutki dla przedsiębiorstw wywożących odpady do tych krajów. Koszty poniesione w związku z tą sytuacją są jednak ograniczone, a ogólne korzyści dla środowiska płynące z wprowadzenia środków przeważają nad tymi kosztami. Ponadto należy również zauważyć, że proporcjonalność zapewnia się dzięki temu, że w przypadku środków w wariantcie 4:
  - stosowano by inny system w poszczególnych państwach przeznaczenia, przy większej kontroli nad państwami, w których praktyki gospodarowania odpadami są – jak się uważa – mniej zrównoważone niż w UE (państwa nienależące do OECD);

---

²² Zgodnie z zasadami określonymi w europejskich ramach interoperacyjności (COM(2017) 134). Rozwój technologii informacyjnych i wybory dotyczące udzielania zamówień publicznych w tym zakresie będą podlegały uprzedniemu zatwierdzeniu przez Radę Komisji Europejskiej ds. Technologii Informacyjnej i Cyberbezpieczeństwa.

- ustanowiono by mechanizm bez jakiegokolwiek powszechnego zakazu, w ramach którego państwa przywozu będą miały możliwość przywozu odpadów z UE, jeśli wykażą, że są w stanie postępować z odpadami w sposób zrównoważony; oraz
  - środki te weszłyby w życie dopiero 3 lata po wejściu w życie zmian we wspomnianym rozporządzeniu, co zapewniłoby wszystkim zainteresowanym okres przejściowy na przygotowanie się do nowych przepisów.
- Jeśli chodzi o cel trzeci, wariant 4 zapewnia szereg środków, które służą skuteczniejszemu egzekwowaniu rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów. Są one potrzebne, aby zwiększyć zdolności państw członkowskich i Komisji do ograniczenia nielegalnego przemieszczania odpadów. Środki te nie oznaczają konieczności wykonywania żadnych zasadniczo nowych zadań ani poniesienia dodatkowych powiązanych kosztów przez operatorów i państwa członkowskie. Skuteczniejszy system egzekwowania pomógłby zapobiegać nielegalnemu przemieszczaniu lub zmniejszyć jego ilość oraz zapewnić znaczne oszczędności kosztów w odniesieniu do oczyszczania i repatriacji, a także pośrednie oszczędności kosztów dla państw członkowskich, przez które dokonuje się tranzytu odpadów. Lepsze egzekwowanie przepisów powinno również prowadzić do mniejszego uszczuplenia dochodów podatkowych. Ponadto poza proponowanymi środkami Komisja wykorzysta szeroki zestaw narzędzi, aby nadal wspierać starania państw członkowskich na rzecz lepszego wdrażania i egzekwowania rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów. Na szczeblu UE podjęto już wiele inicjatyw przeciwko nielegalnemu handlowi odpadami, którego zwalczanie stanowi jeden z priorytetów ogólnej polityki UE w zakresie przestępczości zorganizowanej²³. UE zapewnia również wsparcie finansowe na rzecz projektów operacyjnych ukierunkowanych na zwalczanie nielegalnego handlu odpadami²⁴. Ponadto Komisja wspiera państwa członkowskie w tym obszarze za pośrednictwem Forum ds. Przestrzegania Prawa Ochrony Środowiska i Zarządzania Środowiskiem²⁵, programu TAIEX-EIR PEER 2 PEER²⁶ oraz pakietu szkoleniowego dotyczącego unijnego prawa ochrony środowiska²⁷.

Na rys. 1 poniżej przedstawiono schematyczny zarys wariantu preferowanego oraz uwzględnionych w nim środków. Bardziej szczegółowy opis tego, w jaki sposób w wariacie preferowanym osiąga się cele przeglądu rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów, przedstawiono w załączniku 14 do sprawozdania z oceny skutków.

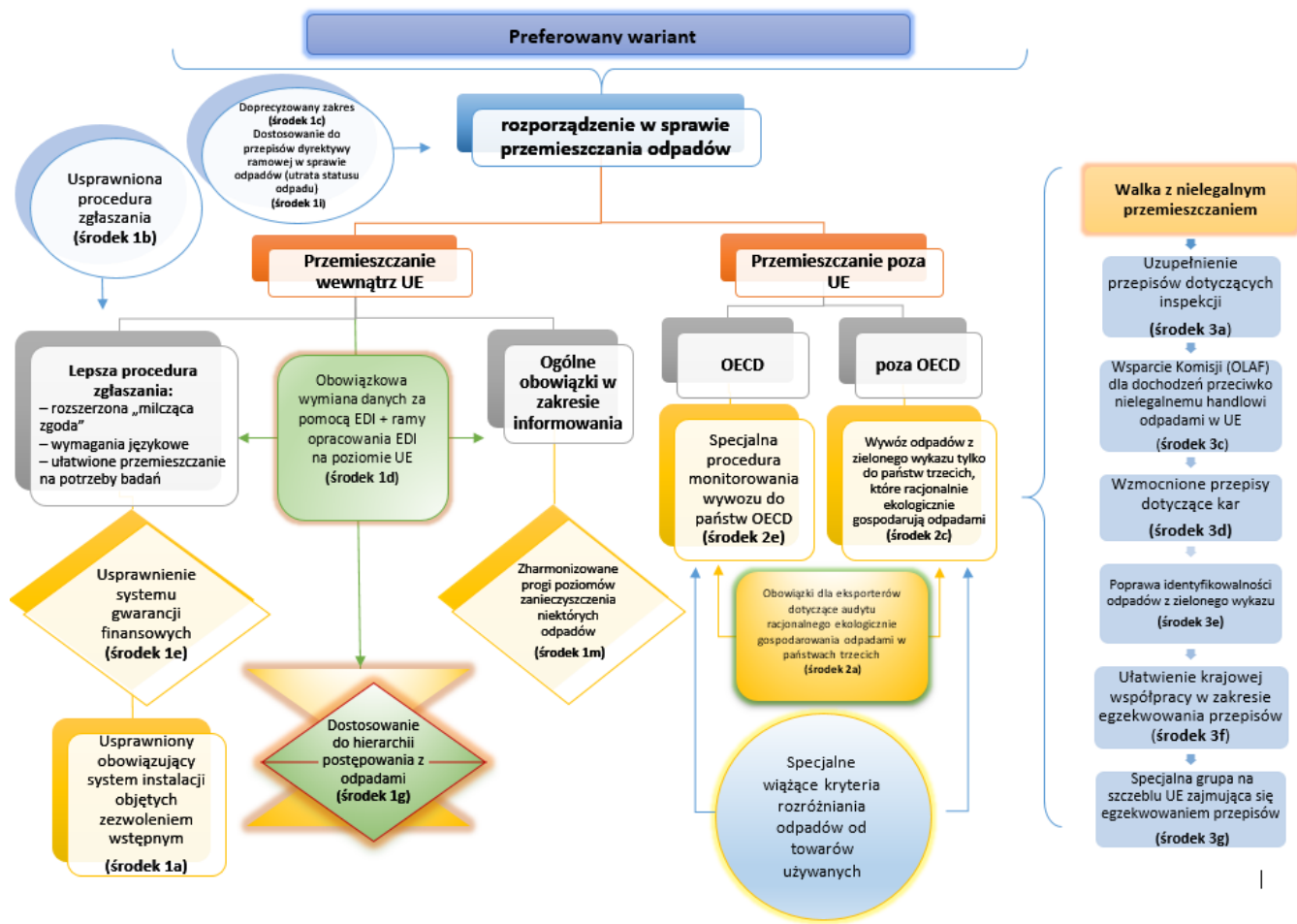
²³ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9450-2017-INIT/pl/pdf>

²⁴ Na przykład <https://www.wasteorceproject.eu/>, <http://www.lifsmartwaste.com/>, <https://opfawaste-project.eu/> lub <https://www.sweap.eu/>

²⁵ https://ec.europa.eu/environment/legal/compliance_en.htm

²⁶ https://ec.europa.eu/environment/eir/p2p/index_en.htm

²⁷ https://ec.europa.eu/environment/legal/law/training_package.htm

Rysunek 1 – Zarys środków w wariacie preferowanym

Pod względem **ogólnego wpływu na gospodarkę** ten wariant preferowany powinien przynieść znaczne oszczędności podmiotom przemieszczającym odpady oraz organom zajmującym się procedurami wydawania zezwoleń i monitorowania tych przemieszczeń, w szczególności dzięki ustanowieniu systemu elektronicznej wymiany danych. Oczekuje się, że przyniesie to oszczędności rzędu 1,4 mln EUR rocznie. Inne środki mające na celu modernizację i uproszczenie rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów przyniosą dodatkowe oszczędności. Pozostałe istotne skutki gospodarcze będą wynikać ze środków związanych z wywozem odpadów; środki te w oparciu o dane z 2019 r. powinny stanowić ogólną korzyść ekonomiczną dla gospodarki UE wynoszącą 200–500 mln EUR rocznie w zależności od ilości odpadów, które są zatrzymywane w UE. W przypadku podmiotów gospodarczych z siedzibą w UE skutki tych środków będą się znacznie różnić w zależności od ich pozycji w łańcuchu wartości i rodzajów odpadów, których to dotyczy. Niektóre podmioty zaangażowane w wywóz tych odpadów prawdopodobnie odczują wzrost kosztów wywozu takich odpadów lub zwrócą się do innych nabywców w UE, u których mogą uzyskać niższe ceny za swoje odpady. Przedsiębiorstwa zajmujące się wywozem odpadów musiałyby również ustanowić (lub zakupić) systemy audytu w celu sprawdzenia, czy instalacje w państwach trzecich prowadzą działania związane z gospodarowaniem odpadami w sposób zrównoważony; oznaczałoby to nowe, choć umiarkowane koszty. Z drugiej strony podmioty gospodarcze zajmujące się recyklingiem lub przetwarzaniem odpadów w UE mogą mieć możliwość wykorzystania większej ilości odpadów jako surowca, przy czym powinny mieć możliwość jego zakupu po niższej cenie w porównaniu z poziomem bazowym. Środki dotyczące nielegalnego przemieszczania powinny przynosić korzyść legalnym podmiotom, ponieważ pomogą w zwalczaniu nielegalnej działalności; taka działalność stanowi bezpośrednią konkurencję dla działalności legalnych podmiotów. W przypadku przedsiębiorstw z siedzibą w państwach trzecich, które transportują i przetwarzają odpady przywożone z UE, efekt byłby pozytywny dla tych, którzy prowadzą działalność w sposób racjonalny ekologicznie, ponieważ audyt przyczyniłby się do konsolidacji ich działalności oraz do wzrostu ich konkurencyjności, chociaż mógłby również wiązać się z poniesieniem pewnych kosztów z tytułu modernizacji infrastruktury i standardów w perspektywie krótkoterminowej. Wpływ byłby negatywny dla tych przedsiębiorstw, które nie są w stanie spełnić kryteriów racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami określonych w programach audytu, ponieważ w takim przypadku stracą one klientów z UE.

MŚP odniosą znaczne korzyści ze środków opracowanych w celu ułatwienia przemieszczania odpadów w UE. Przeszkody i obciążenia związane z niedociągnięciami w odniesieniu do obecnych procedur stanowią dla MŚP proporcjonalnie większe obciążenie niż dla większych przedsiębiorstw. Środki dotyczące wywozu odpadów będą miały wpływ na MŚP zaangażowane w działalność gospodarczą związaną z wywozem. Poniosą one nowe koszty związane z przeprowadzaniem audytu w instalacjach, do których wysyłają swoje odpady. Koszty te są jednak ograniczone i mogłyby być współdzielone z innymi MŚP, zwłaszcza w ramach organizacji odpowiedzialności producenta²⁸. Ponadto perspektywa większej ilości odpadów, które zostaną w UE, jak również nowe cele i zobowiązania wynikające z prawa Unii dotyczące zapewnienia ich recyklingu mogą stanowić dla MŚP okazję do opracowania innowacyjnych projektów i technologii recyklingu odpadów, których przetwarzanie stanowi szczególne wyzwanie, np. odpadów tworzyw sztucznych i odpadów tekstyliów.

---

²⁸ Przez „organizację odpowiedzialności producenta” rozumie się zbiorowy podmiot utworzony przez producentów lub w drodze prawodawstwa, który staje się odpowiedzialny za wypełnienie obowiązków poszczególnych producentów w zakresie odzysku i recyklingu.

Oczekuje się, że ten preferowany wariant będzie miał **ogólny znaczący pozytywny wpływ na środowisko**. Środki służące ułatwieniu przemieszczania odpadów w celu ponownego użycia i recyklingu w UE prowadzą do zwiększenia ilości odpadów przetwarzanych w korzystniejszych warunkach środowiskowych. Przyczyniłyby się one również do zwiększenia ilości surowców wtórnych dostępnych w UE, które zastąpiłyby surowce pierwotne jako surowce dla wielu gałęzi przemysłu zlokalizowanych w UE. Zaproponowane środki dotyczące wywozu odpadów miałyby pozytywny wpływ na środowisko, ponieważ w większym stopniu gwarantowałyby zarządzanie przemieszczaniem odpadów do państw trzecich w sposób racjonalny ekologicznie. Potencjalnie doprowadziłoby to również do zatrzymania w UE 2,4–6 mln ton odpadów rocznie, które byłyby przetwarzane zgodnie z normami UE i przetwarzane na surowce wtórne. Chociaż nie jest możliwe przedstawienie w ujęciu pieniężnym wpływu wszystkich tych korzyści dla środowiska, zyski związane z lepszym przetwarzaniem odpadów resztkowych w UE oraz uniknięciem przewozu odpadów do państw trzecich wyniosłyby 266-666 mln EUR rocznie. Ogólne zyski mogą być jeszcze większe. Dzięki przyczynianiu się do poprawy ogólnej skuteczności i wydajności systemu egzekwowania prawa środki dotyczące nielegalnego przemieszczania pomogłyby w zapobieganiu znaczącemu wpływowi na środowisko wynikającemu z nielegalnego przemieszczania odpadów oraz ograniczaniu takiego wpływu, przynosząc ogólne korzyści dla środowiska.

Ponadto, jeśli chodzi o **ogólne skutki społeczne**, środki związane z wywozem odpadów oraz środki związane z przeciwdziałaniem nielegalnemu przemieszczaniu odpadów powinny zmniejszyć negatywny, wynikający z nierównoważonej gospodarki odpadami wpływ na zdrowie człowieka (np. problemy z układem oddechowym, obrażenia) oraz warunki pracy (np. brak świadczeń socjalnych, niskie płace) – przyniesie to ogólne korzyści dla społeczeństwa zarówno za granicą, jak i w UE. Przetwarzanie w UE odpadów, które wcześniej były wywożone, powinno doprowadzić do stworzenia 9 000-23 000 miejsc pracy w unijnych sektorach recyklingu i ponownego użycia. Dodatkowe miejsca pracy w tych obszarach powstaną prawdopodobnie w wyniku zastosowania środków mających na celu zapewnienie lepszego funkcjonowania rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów w UE w celu ich recyklingu i ponownego użycia. W państwach trzecich może dojść do utraty miejsc pracy w formalnych lub nieformalnych sektorach przetwarzania odpadów w przypadku, gdy do tych państw wywożonych będzie mniej odpadów.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejszy wniosek w maksymalnym stopniu wykorzystuje potencjał **cyfryzacji** w celu zmniejszenia kosztów administracyjnych. Dotyczy to w szczególności wniosku w sprawie ustanowienia obowiązkowego ogólnounijnego systemu wydawania i elektronicznej wymiany danych i informacji związanych z przemieszczaniem odpadów. Oczekuje się, że opracowanie takiego systemu, który łączy istniejące platformy krajowe lub funkcjonujące platformy, takie jak środowisko ustanowione na mocy rozporządzenia (UE) 2020/1056 w sprawie elektronicznych informacji dotyczących transportu towarowego, z systemem na poziomie UE, nie będzie się wiązało z bardzo wysokimi kosztami dla Komisji, państw członkowskich lub przedsiębiorstw. Dzięki takiemu systemowi organy państw członkowskich i Komisja uzyskają jednak **potężne narzędzie monitorowania i egzekwowania**, a także skuteczne narzędzie dla przedsiębiorstw do celów wypełniania **obowiązków** przewidzianych w proponowanym rozporządzeniu.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma skutków dla ochrony praw podstawowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich i poniesienia wydatków w celu zapewnienia właściwego wdrożenia niektórych jego przepisów. Oczekuje się, że część potrzeb w zakresie zasobów ludzkich zostanie pokryta z istniejących przydzielonych środków Komisji. Niezbędne zasoby ludzkie Komisji będzie stanowić personel z Dyrekcji Generalnej ds. Środowiska już przypisany do zarządzania tym działaniem. Do zarządzania wspomnianym działaniem mogłoby się również przyczynić przeniesienie personelu w ramach tej dyrekcji generalnej lub z innych dyrekcji generalnych, które są w stanie odstąpić od bieżących zadań związanych z wdrażaniem obowiązującego rozporządzenia. Zarządzającej dyrekcji generalnej oraz Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) należałoby przyznać dodatkowy przydział środków w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz z zastrzeżeniem ograniczeń budżetowych.

Wniosek zawiera szereg artykułów określających dalsze kierunki prac, które należy przeprowadzić w celu wykonania rozporządzenia i które musiałyby zostać przyjęte w drodze aktów wykonawczych lub delegowanych w latach następujących po jego wejściu w życie. Kierunki te obejmą opracowanie zharmonizowanych zasad klasyfikacji odpadów, obliczania gwarancji finansowych, oceny zgłoszeń państw trzecich dotyczących przyjmowania wywozu odpadów z UE oraz prace koordynacyjne w zakresie egzekwowania przepisów rozporządzenia. Szczegółowy wykaz przewidzianych działań znajduje się poniżej:

- ustanowienie ujednoliconej metody obliczania gwarancji finansowych lub równoważnych ubezpieczeń;
- zbadanie i ustanowienie ujednoliconych progów zanieczyszczeń w celu zaklasyfikowania niektórych odpadów jako ujętych w zielonym wykazie lub nie;
- zbadane i ustalenie kryteriów rozróżniania towarów używanych od odpadów w przypadku określonych przedmiotów lub substancji;
- ustanowienie i utrzymanie nowych ram w odniesieniu do wywozu odpadów z zielonego wykazu z państwa UE do państwa nienależącego do OECD, a w szczególności utworzenie i aktualizacja wykazu państw, do których wywóz takich odpadów jest dozwolony;
- monitorowanie wywozu odpadów do państw OECD oraz łagodzenie problemów środowiskowych, które mogą być spowodowane takim wywozem;
- zorganizowanie i ułatwienie pracy specjalnej grupy na szczeblu unijnym, której zadaniem będzie ułatwienie i poprawa współpracy w zakresie egzekwowania rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów („grupa ds. egzekwowania przepisów dotyczących odpadów”).

Komisja za pośrednictwem OLAF-u będzie odgrywać szczególną rolę w uzupełnianiu pracy państw członkowskich w odniesieniu do egzekwowania przepisów tego rozporządzenia w złożonych sprawach transgranicznych i będzie się angażować w:

- przeprowadzanie inspekcji terenów /łodzi / przemieszczeń odpadów podmiotów gospodarczych;
- gromadzenie informacji / danych wywiadowczych z wielu różnych źródeł;
- pracę analityczną (z wykorzystaniem baz danych rejestru celnego i specjalistycznych baz danych oraz odpowiednich narzędzi);
- pozyskiwanie analiz kryminalistycznych;
- koordynację z organami ścigania, organami nadzoru rynku oraz organami sądowymi;
- współpracę z państwami trzecimi (poprzez porozumienia o wzajemnej pomocy lub porozumienia o współpracy administracyjnej); oraz
- współpracę z innymi agencjami UE (Prokuraturą Europejską, Europolem, Eurojustem, Frontexem itp.).

Prace w zakresie rozwoju centralnego systemu elektronicznej wymiany informacji na temat przemieszczania odpadów wykonano wewnątrz w Dyrekcji Generalnej ds. Środowiska, ale konieczne będzie ich rozszerzenie w związku z rozwojem i utrzymaniem centralnego systemu wymiany danych do celów przemieszczania odpadów. Jako podstawę wykorzysta się istniejącą już platformę systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych²⁹.

Komisja Europejska będzie odpowiedzialna za ogólne wdrożenie niniejszego rozporządzenia i przyjęcie wszystkich aktów wykonawczych i delegowanych przewidzianych w tym rozporządzeniu. Będzie to wymagać przeprowadzenia normalnego procesu decyzyjnego, w tym konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz procedur komitetowych. Obecne szacunki finansowe oparto na następujących danych:

- w przypadku Dyrekcji Generalnej ds. Środowiska: jednym dodatkowym stanowisku AD w ekwiwalencie pełnego czasu pracy (EPC) wspieranym przez stanowiska pracowników kontraktowych w wymiarze 1,5, jak również na kosztach operacyjnych (np. badania, konsultacje zewnętrzne, spotkania itp.) przewidzianych na potrzeby ogólnego wdrożenia tego rozporządzenia i niezbędnych prac przygotowawczych oraz opracowania prawa wtórnego, zgodnie z terminami zaproponowanymi w rozporządzeniu w sprawie przemieszczania odpadów. Stanowi to koszt całkowity w wysokości 4 137 000

²⁹ System zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (IMSOC): system ten integruje istniejące (i przyszłe) systemy komputerowe, np. TRACES, RASFF i Europhyt, aby zapewnić optymalne wykorzystanie danych, zmniejszyć obciążenia dla przedsiębiorstw i krajowych organów egzekwujących prawo oraz przyspieszyć wymianę informacji między państwami członkowskimi. System ten został pierwotnie ustanowiony na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych); Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

EUR za okres 2024–2027 zgodnie z najnowszymi informacjami dotyczącymi kosztów personelu Komisji przedstawionymi na stronie internetowej DG ds. Budżetu:

https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/en/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx

- w przypadku OLAF-u: jednym dodatkowym stanowisku AD w ekwiwalencie pełnego czasu pracy przewidzianym na potrzeby wdrożenia odpowiednich przepisów rozporządzenia dotyczących egzekwowania prawa. Stanowi to koszt całkowity w wysokości 456 000 EUR za okres 2024–2026 zgodnie z najnowszymi informacjami dotyczącymi kosztów personelu Komisji przedstawionymi na stronie internetowej DG ds. Budżetu: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/en/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx

Budżet wniosku podano w cenach bieżących.

Dołączona do niniejszego wniosku ocena skutków finansowych regulacji obejmuje skutki dla zasobów budżetowych, ludzkich i administracyjnych.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Nowe rozporządzenie powinno doprowadzić do zwiększenia ilości materiałów odpadowych ponownie używanych i poddawanych recyklingowi w UE, poprawy standardów i praktyk gospodarowania odpadami w państwach przywożących odpady z UE oraz do zmniejszenia nielegalnego przemieszczania odpadów zarówno na terenie UE, jak między państwami trzecimi a UE. Powinno przyczynić się także do budowy solidnych i dynamicznych rynków surowców wtórnych oraz zintensyfikowania procesu przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym w UE i państwach trzecich.

Monitorowanie oraz potencjalne problemy z przestrzeganiem i egzekwowaniem prawa byłyby monitorowane w ramach regularnych sprawozdań państw członkowskich z realizacji i sprawozdań z postępu prac sporządzonych przez Komisję na podstawie wspomnianych sprawozdań państw członkowskich.

W tym względzie należy zauważyć, że głównym środkiem mającym na celu poprawę skuteczności wdrożenia tego rozporządzenia jest ustanowienie ogólnounijnego systemu elektronicznej wymiany dokumentów i informacji (elektroniczna wymiana danych lub „EDI”). Powinno to umożliwić wszystkim zaangażowanym stronom lepszy dostęp do wielu danych, które są istotne dla wdrożenia rozporządzenia. W szczególności właściwe organy będą dysponować znacznie bardziej kompleksowym i spójnym zbiorem danych w celu monitorowania strumieni odpadów, zarówno na terenie UE jak oraz z UE i do niej; ponadto poprawie ulegnie monitorowanie strumieni odpadów w UE oraz z UE i do niej. System elektronicznej wymiany danych powinien zapewnić wymianę ustrukturyzowanych danych, dzięki czemu państwa członkowskie, właściwe organy i Komisja będą mogły w sposób spójny pobierać dane. To powinno znacząco poprawić jakość sprawozdań, co z kolei umożliwi lepsze monitorowanie poziomu skuteczności pod względem wdrażania rozporządzenia.

Ponadto nowe przepisy dotyczące dokonywania przez Komisję przeglądu sporządzanych przez państwa członkowskie planów inspekcji mogłyby również być ważnym źródłem informacji na potrzeby monitorowania wdrożenia i egzekwowania przepisów rozporządzenia.

Ponadto w ramach nowej grupy ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów monitorowano i omawiano by kwestie zgodności i egzekwowania przepisów; grupa ta mogłaby również określić dalsze działania i środki, które należy przedsięwziąć na szczeblu UE, by zwiększyć skuteczność rozporządzenia w przyszłości.

Ponadto w ciągu 10 lat od wejścia w życie rozporządzenia dokonano by jego przeglądu, aby upewnić się, czy spełniane są jego cele oraz czy jego przepisy w dalszym ciągu są uzasadnione.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Tytuł I zawiera przepisy ogólne dotyczące celu, zakresu stosowania i definicji niniejszego rozporządzenia.

W **art. 1** określono przedmiot rozporządzenia, którym jest ustanowienie środków ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego poprzez zapobieganie negatywnemu wpływowi, który może być wynikiem przemieszczania odpadów, lub ograniczanie takiego wpływu.

W **art. 2** określono zakres stosowania niniejszego rozporządzenia.

Art. 3 zawiera definicje.

Tytuł II zawiera przepisy dotyczące przemieszczania na terytorium Unii z tranzytem lub bez tranzytu przez państwa trzecie.

W **art. 4** określono ogólne przepisy proceduralne mające zastosowanie do przemieszczania odpadów na terytorium Unii.

Rozdział 1 tego tytułu zawiera przepisy mające zastosowanie do procedury uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody.

W **art. 5** na zgłaszającego, który planuje dokonać przemieszczenia odpadów na podstawie art. 4 ust. 1 i 2, nakłada się obowiązek złożenia wniosku dotyczącego zgłoszenia.

W **art. 6** ustanawia się wymogi dotyczące umowy, którą należy uwzględnić we wniosku dotyczącym zgłoszenia.

W **art. 7** ustanowiono wymóg dotyczący konieczności ustanowienia gwarancji finansowej w przypadku zgłoszonych przemieszczeń odpadów.

W **art. 8** określono kroki proceduralne i terminy odnośnie do wezwania do dostarczenia dodatkowych informacji i złożenia takich informacji, by uzupełnić wniosek dotyczący zgłoszenia.

W **art. 9** określono kroki proceduralne i terminy, w których właściwe organy mają podjąć decyzję i wyrazić zgodę na planowane przemieszczanie lub sprzeciw wobec niego, zgodnie wymogami zgłoszenia.

W **art. 10** przewidziano, że zainteresowane właściwe organy określają warunki przemieszczenia, na które wyrażono zgodę.

Art. 11 stanowi, że przemieszczenia odpadów do unieszkodliwienia są zabronione, chyba że spełnione są określone warunki, w którym to przypadku można zatwierdzić przemieszczanie odpadów.

W **art. 12** przewidziano podstawy do zgłoszenia przez właściwy organ sprzeciwu wobec przemieszczenia odpadów do odzysku.

W **art. 13** przewidziano możliwość dokonywania zgłoszeń ogólnych w przypadku przemieszczania wielokrotnego tych samych odpadów do tego samego zakładu przetwarzania.

Art. 14 zawiera przepisy dotyczące warunków, które muszą spełnić instalacje odzysku, by mogły zostać objęte zezwoleniami wstępnymi w państwach członkowskich, przepisy dotyczące wzajemnego uznawania takich instalacji przez państwa członkowskie i przepisy dotyczące konkretnej „przyspieszonej” procedury przemieszczania niektórych odpadów do takich instalacji.

Art. 15 zawiera dodatkowe przepisy dotyczące przemieszczania do celów operacji przejściowego przetwarzania odpadów.

Art. 16 zawiera wymogi mające zastosowanie po uzyskaniu zgody na przemieszczenia.

Art. 17 zawiera przepisy dotyczące zmian w przemieszczaniu po uzyskaniu zgody.

Rozdział 2 tego tytułu składa się z **art. 18**, w którym przewidziano ogólne obowiązki w zakresie informowania o przemieszczeniach odpadów z zielonego wykazu.

Rozdział 3 tego tytułu zawiera wymogi ogólne.

W **art. 19** zakazano mieszania odpadów podczas przemieszczania.

Art. 20 zawiera przepisy dotyczące przechowywania dokumentów i informacji.

Art. 21 zawiera przepisy dotyczące publicznego dostępu do informacji o zgłoszeniach.

Rozdział 4 tego tytułu zawiera obowiązek odbioru odpadów i składa się z **art. 22–25**, w których przewidziano przepisy dotyczące odbioru przemieszczeń i ponoszenia kosztów takich odbiorów.

Rozdział 5 tego tytułu zawiera ogólne przepisy administracyjne.

W **art. 26** przewidziano, że wydawanie i wymiana informacji i dokumentów wymaganych w niniejszym rozporządzeniu ma odbywać się drogą elektroniczną, oraz określono warunki, w jakich muszą funkcjonować systemy takiej wymiany.

W **art. 27** określono przepisy dotyczące języków, w których należy przekazywać dokumenty i korespondencję w kontekście niniejszego rozporządzenia.

W **art. 28** przewidziano mające zastosowanie wymogi proceduralne, których należy przestrzegać w przypadku zaistnienia sporów dotyczących klasyfikacji przemieszczanych odpadów lub materiałów. Artykuł ten przewiduje ponadto uprawnienie Komisji do przyjęcia środków wykonawczych, aby wyjaśnić klasyfikacje określonych odpadów i dokonać rozróżnienia między towarami używanymi a odpadami w odniesieniu do określonych towarów.

Art. 29 przedstawia koszty, którymi można obciążyć zgłaszających.

W **art. 30** przewidziano możliwości zawierania w wyjątkowych przypadkach porozumień dotyczących obszarów przygranicznych.

Rozdział 6 tego tytułu zawiera przepisy dotyczące przemieszczania na terytorium Unii z tranzytem przez państwa trzecie.

W **art. 31** przewidziano szczególne opóźnienia w wydawaniu przez właściwe organy zainteresowanych państw trzecich pisemnej zgody w przypadku przemieszczania odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia na terytorium Unii z tranzytem przez państwa trzecie.

W **art. 32** przewidziano szczególne opóźnienia w wydawaniu przez właściwe organy zainteresowanych państw trzecich pisemnej zgody w przypadku przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku na terytorium Unii z tranzytem przez państwa trzecie.

Tytuł III składa się z jednego artykułu (**art. 33**) i odnosi się do konieczności posiadania przez państwa członkowskie krajowych systemów dotyczących przemieszczania odpadów w obrębie jednego państwa członkowskiego, by zagwarantować spójność z systemem unijnym.

Tytuł IV zawiera przepisy dotyczące wywozu z Unii do państw trzecich.

Rozdział 1 w tym tytule zawiera przepisy dotyczące wywozu odpadów z Unii w celu ich unieszkodliwiania.

W **art. 34** przewidziano zakaz wywozu, z wyjątkiem wywozu do państw EFTA.

W **art. 35** określono wymogi proceduralne w sytuacji wywozu do państw EFTA. Artykuł ten odnosi się odpowiednio do tytułu II i przewidziano w nim odpowiednie dostosowania i przepisy dodatkowe w stosunku do przepisów zawartych w tym tytule. Przepisy proceduralne zawarte w tytule IV rozdział 2 odsyłają do wspomnianego artykułu.

Rozdział 2 tego tytułu zawiera przepisy dotyczące wywozu odpadów z Unii w celu ich odzysku.

Sekcja 1 zawiera przepisy dotyczące wywozu odpadów niebezpiecznych i niektórych innych odpadów do państw nienależących do OECD, przy czym w **art. 36** przewidziano zakaz wywozu odpadów niebezpiecznych oraz innych odpadów z UE do państw nienależących do OECD.

Sekcja 2 zawiera przepisy dotyczące wywozu odpadów innych niż niebezpieczne do państw nienależących do OECD, przy czym **art. 37–40** zawierają zakaz wywozu odpadów innych niż niebezpieczne do państw nienależących do OECD z wyjątkiem przypadków, w których państwo nienależące do OECD zgłasza gotowość do przywozu i wykazuje zdolność do gospodarowania określonymi odpadami w sposób racjonalny ekologicznie. W artykułach tych przewidziano ponadto procedurę zgłoszenia przez państwa trzecie gotowości i zdolności do przyjmowania odpadów i gospodarowania nimi, a także upoważnienie Komisji do oceny tych zgłoszeń i publikowania wykazu państw, które kwalifikują się do otrzymywania wywozu z Unii określonych odpadów wymienionych w zielonym wykazie.

W **sekcji 3** zawarto przepisy dotyczące wywozu do państw OECD.

Art. 41 zawiera wymogi proceduralne dotyczące wywozu w celu odzysku do państw OECD, które nie należą do Unii. Artykuł ten zawiera odniesienie odpowiednio do tytułu II i do art. 35 oraz przewidziano w nim odpowiednie

dostosowania i przepisy dodatkowe w stosunku do przepisów zawartych w tym tytule.

W **art. 42** przewidziano monitorowanie wywozu do państw OECD oraz procedurę ochronną w przypadku, gdy wywóz odpadów do takich państw prowadzi do sytuacji, w której odpady te nie są zagospodarowywane w sposób racjonalny ekologicznie. Zgodnie z tym artykułem Komisja jest w razie potrzeby uprawniona do podejmowania działań w przypadku, gdy odpadami nie gospodaruje się w sposób racjonalny ekologicznie.

Rozdział 3 tego tytułu zawiera dodatkowe obowiązki mające zastosowanie w odniesieniu do wywozu odpadów.

Art. 43 zawiera obowiązki eksporterów w zakresie zapewnienia, aby wywożone przez nich odpady podlegały w miejscu przeznaczenia zagospodarowaniu w sposób racjonalny ekologicznie.

W **art. 44** zawarto obowiązki państw członkowskich wywozu w zakresie wprowadzenia niezbędnych środków w celu zapewnienia, aby przepisy tego tytułu były właściwie stosowane.

Rozdział 4 tego tytułu zawiera przepisy ogólne.

W **art. 45** zakazuje się wywozu odpadów na Antarktykę.

Art. 46 stanowi, że wywóz do krajów lub terytoriów zamorskich w celu unieszkodliwienia oraz wywóz odpadów niebezpiecznych w celu poddania ich odzyskowi jest zabroniony, a w przypadku innego wywozu w celu odzysku stosuje się odpowiednio przepisy tytułu II.

Tytuł V zawiera przepisy dotyczące przywozu do Unii z państw trzecich.

Rozdział 1 tego tytułu zawiera przepisy dotyczące przywozu odpadów do Unii w celu unieszkodliwienia.

W **art. 47** zabrania się przywozu, z wyjątkiem przywozu z państwa będącego stroną konwencji bazylejskiej lub państwa, z którym zawarto umowę, lub z innych obszarów w sytuacjach kryzysowych lub podczas wojny.

Art. 48 zawiera wymogi proceduralne dotyczące przywozu z państwa będącego stroną konwencji bazylejskiej lub z innych obszarów w sytuacjach kryzysowych lub podczas wojny. Artykuł ten odnosi się odpowiednio do tytułu II i przewidziano w nim odpowiednie dostosowania i przepisy dodatkowe w stosunku do przepisów zawartych w tym tytule. Przepisy proceduralne zawarte w tytule IV rozdział 2 odsyłają do wspomnianego artykułu.

Rozdział 2 tego tytułu zawiera przepisy dotyczące przywozu odpadów do Unii w celu odzysku.

W **art. 49** zakazuje się przywozu, z wyjątkiem przywozu z państw, które obowiązuje decyzja OECD, lub z państw będących stronami konwencji bazylejskiej lub z państw, z którymi zawarto umowę, lub z innych obszarów w sytuacjach kryzysowych lub podczas wojny.

Art. 50 zawiera wymogi proceduralne dotyczące przywozu z państw, które obowiązuje decyzja OECD, lub z innych obszarów w sytuacjach kryzysowych lub podczas wojny. Artykuł ten zawiera odniesienie odpowiednio do tytułu II i

do art. 45 oraz przewidziano w nim odpowiednie dostosowania i przepisy dodatkowe w stosunku do przepisów zawartych w tym tytule.

W **art. 51** określono wymogi proceduralne w przypadku przywozu z państwa będącego stroną konwencji bazylejskiej, którego nie obowiązuje decyzja OECD, lub z innych obszarów w sytuacjach kryzysowych lub podczas wojny. Ten artykuł odnosi się odpowiednio do art. 45.

W **rozdziale 3** tego tytułu zawarto dodatkowe obowiązki.

Art. 52 zawiera obowiązki państw członkowskich przywozu dotyczące zapewnienia prawidłowego gospodarowania przywożonymi odpadami oraz zakazuje jakiegokolwiek tego rodzaju przywozu, jeżeli istnieją powody, by przypuszczać, że odpady nie zostaną zagospodarowane we właściwy sposób.

Rozdział 4 tego tytułu zawiera przepisy ogólne.

Art. 53 stanowi, że w przypadku przywozu z krajów lub terytoriów zamorskich stosuje się odpowiednio tytuł II.

Tytuł VI zawiera przepisy dotyczące tranzytu przez Unię z państw trzecich i do państw trzecich.

Art. 54 zawiera przepisy dotyczące tranzytu w celu unieszkodliwiania.

Art. 55 zawiera przepisy dotyczące tranzytu w celu odzysku.

Tytuł VII zawiera przepisy dotyczące egzekwowania tego rozporządzenia.

Rozdział 1 tego tytułu składa się z jednego artykułu (**art. 56**) i przewiduje ogólne obowiązki wszystkich podmiotów uczestniczących w przemieszczaniu odpadów w odniesieniu do podejmowania niezbędnych kroków w celu zapewnienia, aby przez cały okres przemieszczania, odzysku i unieszkodliwiania przemieszczane przez nie odpady były zagospodarowywane bez narażania zdrowia ludzkiego oraz w sposób racjonalny ekologicznie.

Rozdział 2 tego tytułu zawiera przepisy dotyczące egzekwowania przepisów niniejszego rozporządzenia.

Sekcja 1 odnosi się do działań w zakresie egzekwowania prawa przez państwa członkowskie.

Art. 57 zawiera przepisy dotyczące inspekcji.

W **art. 58** zawarto przepisy dotyczące dokumentacji i dowodów.

Art. 59 zawiera przepisy dotyczące planów inspekcji opracowywanych przez państwa członkowskie.

Art. 60 zawiera przepisy dotyczące kar.

Art. 61 zawiera przepisy dotyczące współpracy w zakresie egzekwowania przepisów na szczeblu krajowym.

Art. 62 zawiera przepisy dotyczące współpracy państw członkowskich w zakresie egzekwowania przepisów.

Art. 63 zawiera przepisy dotyczące grupy ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów.

Sekcja 2 odnosi się do działań w zakresie egzekwowania przepisów przez Komisję w kontekście niniejszego rozporządzenia.

Tytuł VIII zawiera przepisy końcowe.

Art. 69 zawiera przepisy dotyczące obowiązków sprawozdawczych państw członkowskich.

Art. 70 zawiera przepisy dotyczące współpracy międzynarodowej.

Art. 71 zawiera przepisy dotyczące wyznaczenia właściwych organów w państwach członkowskich.

Art. 72 zawiera przepisy dotyczące wyznaczenia korespondentów.

Art. 73 zawiera przepisy dotyczące wyznaczania urzędów celnych wprowadzenia do Unii i wyprowadzenia z Unii.

Art. 74 zawiera przepisy dotyczące zgłoszeń i informacji dotyczących wyznaczenia.

Art. 75 zawiera przepisy dotyczące zmiany załączników I–X do niniejszego rozporządzenia.

Art. 76 i 77 określają warunki przyjmowania przez Komisję aktów delegowanych i wykonawczych.

Art. 78 zmienia rozporządzenie (UE) nr 1257/2013 w celu dostosowania tego rozporządzenia oraz niniejszego rozporządzenia do mających zastosowanie zobowiązań międzynarodowych Unii i jej państw członkowskich w odniesieniu do statków wycofanych z eksploatacji.

Art. 79 zmienia rozporządzenie (UE) 2020/1056 w celu zaktualizowania zawartych w tym rozporządzeniu odniesień do dokumentów przewozowych dotyczących odpadów.

Art. 80 przewiduje przegląd niniejszego rozporządzenia w 2034 r.

Art. 81 przewiduje uchylenie i przepisy przejściowe.

Art. 82 przewiduje wejście w życie i stosowanie niniejszego rozporządzenia.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie przemieszczania odpadów oraz zmieniające rozporządzenie (UE)
nr 1257/2013 i rozporządzenie (UE) 2020/1056**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³⁰,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konieczne jest ustanowienie przepisów na szczeblu unijnym w celu ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego przed niekorzystnym wpływem, który może być wynikiem przemieszczania odpadów. Przepisy te powinny również przyczynić się do ułatwienia racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami określoną w art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE³¹, a także do zmniejszenia ogólnych skutków użytkowania zasobów i poprawy efektywności takiego użytkowania, co ma kluczowe znaczenie dla przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.
- (2) W ciągu ostatnich piętnastu lat rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady³² przyniosło istotne usprawnienia w zakresie ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego przed niekorzystnym wpływem, który może być wynikiem przemieszczania odpadów. Jednak przeprowadzona przez Komisję ocena³³ tego rozporządzenia ujawniła również szereg wyzwań i niedociągnięć, którymi należy się zająć, stosując nowe przepisy wykonawcze.

---

³⁰ Dz.U. C z , s. .

³¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

³² Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1).

³³ Dokument roboczy służb Komisji dotyczący oceny rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (SWD(2020) 27 final).

- (3) W Europejskim Zielonym Ładzie³⁴ wyznaczono ambitny plan działania na rzecz przekształcenia Unii w gospodarkę zrównoważoną, zasobooszczędną i neutralną dla klimatu. Wzywa się w nim Komisję do dokonania przeglądu przepisów Unii dotyczących przemieszczania odpadów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1013/2006. W nowym planie działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym³⁵ przyjętym w marcu 2020 r. dodatkowo podkreślono potrzebę podjęcia działań w celu zapewnienia łatwiejszego przemieszczania odpadów przeznaczonych do ponownego użycia i recyklingu w Unii, aby Unia nie wywoziła do państw trzecich swoich problemów związanych z odpadami oraz aby lepiej radzić sobie z nielegalnym przemieszczaniem odpadów. Może to przynieść korzyści dla środowiska i społeczeństwa, a oprócz tego zmniejszyć strategiczną zależność UE od surowców. Zarówno Rada³⁶, jak i Parlament Europejski³⁷ wezwały również do przeglądu obecnych przepisów Unii dotyczących przemieszczania odpadów ustanowionych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1013/2006.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 było już wielokrotnie zmieniane i wymaga dalszych istotnych zmian, aby zapewnić osiągnięcie celów polityki określonych w Europejskim Zielonym Ładzie i nowym planie działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym. Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 należy zatem zastąpić nowym rozporządzeniem.
- (5) Niniejsze rozporządzenie uzupełnia ogólne ustawodawstwo Unii dotyczące gospodarowania odpadami, takie jak dyrektywa 2008/98/WE. Odnosi się ono do definicji zawartych w tej dyrektywie, w tym definicji odpadów oraz ogólnych działań związanych z gospodarowaniem odpadami. Zawiera również szereg dodatkowych definicji mających na celu ułatwienie jednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (6) Niniejsze rozporządzenie wdraża na szczeblu unijnym Konwencję bazylejską z dnia 22 marca 1989 r. o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych³⁸ („konwencja bazylejska”). Konwencja bazylejska ma na celu ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska przed niekorzystnym wpływem wynikającym z wytwarzania odpadów niebezpiecznych i innych odpadów, ich transgranicznego przemieszczania oraz gospodarowania nimi. Unia jest stroną konwencji bazylejskiej od 1994 r.³⁹

---

³⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Europejski Zielony Ład” (COM(2019) 640 final).

³⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 11 marca 2020 r. pt. „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy” (COM(2020) 98 final).

³⁶ Konkluzje Rady pt. „Ku ekologicznej odbudowie opartej na obiegu zamkniętym” (13852/20 OJ CONS 34).

³⁷ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie nowego planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym (2020/2077(INI)).

³⁸ Dz.U. L 39 z 16.2.1993, s. 3.

³⁹ Decyzja Rady 93/98/EWG z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty, Konwencji o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych (Konwencji bazylejskiej) (Dz.U. L 39 z 16.2.1993, s. 1).

- (7) Niniejsze rozporządzenie wdraża również na szczeblu unijnym poprawkę do konwencji bazylejskiej⁴⁰ („poprawka w sprawie zakazu bazylejskiego”), którą przyjęto w 1995 r. i która weszła w życie na szczeblu międzynarodowym w dniu 5 grudnia 2019 r. Poprawka w sprawie zakazu bazylejskiego wprowadza ogólny zakaz wszelkiego wywozu odpadów niebezpiecznych przeznaczonych do ostatecznego unieszkodliwienia, ponownego użycia, recyklingu i odzysku z państw ujętych w aneksie VII do konwencji bazylejskiej do wszystkich innych państw. Unia ratyfikowała poprawkę w sprawie zakazu bazylejskiego i stosuje ją od 1997 r.⁴¹
- (8) W październiku 2020 r. Unia przedłożyła Sekretariatowi Konwencji Bazylejskiej zgłoszenie dotyczące przemieszczania odpadów w Unii zgodnie z art. 11 tej konwencji. Zgodnie z tym artykułem Unia mogłaby zatem ustanowić szczegółowe przepisy mające zastosowanie do przemieszczania odpadów wewnątrz UE, które są nie mniej racjonalne ekologicznie niż przepisy przewidziane w konwencji bazylejskiej.
- (9) Mając na uwadze fakt, że Unia zatwierdziła decyzję Rady OECD z dnia 30 marca 1992 r. w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku⁴² („decyzja OECD”), konieczne jest włączenie treści tej decyzji, w tym jej zmian, do przepisów Unii.
- (10) Istotne jest zorganizowanie i uregulowanie nadzoru nad przemieszczaniem odpadów i kontroli tego przemieszczania w sposób, który uwzględnia potrzebę zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska i zdrowia ludzkiego oraz który zapewnia jednolite stosowanie przepisów dotyczących przemieszczania odpadów w całej Unii.
- (11) Konieczne jest uniknięcie powielania obowiązujących przepisów Unii dotyczących transportu niektórych materiałów, które mogłyby zostać sklasyfikowane jako odpady zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (12) Przemieszczanie odpadów wytworzonych przez siły zbrojne lub organizacje pomocowe powinno zostać wyłączone z zakresu niniejszego rozporządzenia w przypadku przywozu na obszar Unii w określonych sytuacjach (w tym w razie tranzytu wewnątrz Unii, kiedy odpady są wprowadzane do Unii). W odniesieniu do przemieszczania takich odpadów powinny być przestrzegane wymogi wynikające z prawa międzynarodowego oraz z umów międzynarodowych. W takich przypadkach właściwy organ tranzytu i właściwy organ miejsca przeznaczenia na terytorium Unii powinny zostać z wyprzedzeniem poinformowane o przemieszczeniu odpadów i ich przeznaczeniu.
- (13) Konieczne jest uniknięcie powielania rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady⁴³, które już zawiera przepisy dotyczące wszystkich aspektów

---

⁴⁰ Poprawkę do konwencji bazylejskiej („poprawka w sprawie zakazu bazylejskiego”) przyjęto decyzją III/1 stron konwencji bazylejskiej.

⁴¹ Decyzja Rady 97/640/WE z dnia 22 września 1997 r. dotyczyła zatwierdzenia, w imieniu Wspólnoty, poprawki w sprawie zakazu bazylejskiego (Dz.U. L 272 z 4.10.1997, s. 45), a rozporządzenie Rady (WE) nr 120/97 z dnia 20 stycznia 1997 r. zmieniło rozporządzenie (WE) nr 259/93 w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz.U. L 22 z 24.1.1997, s. 14).

⁴² OECD/LEGAL/0266.

⁴³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE)

dotyczących przesyłki, wyboru trasy i przesyłania (gromadzenia, transportu, przeładunku, przetwarzania, wykorzystywania, odzyskiwania lub unieszkodliwiania, prowadzenia dokumentacji, dokumentów towarzyszących oraz możliwości śledzenia) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w obrębie Unii, do Unii oraz poza jej obszar.

- (14) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013⁴⁴ ma zastosowanie do dużych statków handlowych podnoszących banderę państwa członkowskiego Unii, które zostały wyłączone z zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1013/2006. Jednakże w związku z niedawnym wejściem w życie na szczeblu międzynarodowym poprawki w sprawie zakazu bazylejskiego należy zapewnić, aby statki objęte zakresem stosowania rozporządzenia (UE) nr 1257/2013, które stają się odpadami w Unii, podlegały odpowiednim wprowadzającym poprawkę w sprawie zakazu bazylejskiego przepisom Unii dotyczącym przemieszczania odpadów, w celu zapewnienia ścisłej zgodności prawnej systemu prawnego Unii z zobowiązaniami międzynarodowymi. Jednocześnie konieczna jest również zmiana rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 w celu doprecyzowania, że statki objęte zakresem tego rozporządzenia, które stają się odpadami w Unii, są poddawane recyklingowi wyłącznie w zakładach ujętych w ustanowionym na mocy tego rozporządzenia europejskim wykazie zakładów recyklingu statków, które znajdują się w państwach wymienionych w aneksie VII do konwencji bazylejskiej.
- (15) Pomimo iż nadzór nad przemieszczaniem odpadów w obrębie państwa członkowskiego i kontrola takiego przemieszczania są sprawą tego państwa członkowskiego, krajowe uregulowania dotyczące przemieszczania odpadów powinny uwzględniać potrzebę spójności z przepisami Unii w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego.
- (16) W przypadku przemieszczania odpadów nieujętych w załącznikach III, IIIA lub IIIB do niniejszego rozporządzenia i przeznaczonych do odzysku należy zapewnić optymalny nadzór i kontrolę, wprowadzając wymóg uzyskania uprzedniej pisemnej zgody na takie przemieszczenie. Taka procedura powinna z kolei wiązać się z uprzednim zgłoszeniem, które umożliwi właściwym organom uzyskanie odpowiednich informacji i wprowadzenie wszelkich koniecznych środków dla ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska. Powinno to również umożliwić tym organom wnoszenie uzasadnionych sprzeciwów wobec takiego przemieszczenia.
- (17) Aby wesprzeć wdrażanie przepisów dyrektywy 2008/98/WE mających na celu zwiększenie selektywnej zbiórki odpadów i ograniczenie wytwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, przemieszczanie zmieszanych odpadów komunalnych do innego państwa członkowskiego powinno podlegać szczególnej kontroli. Ponadto, aby wesprzeć osiągnięcie celów dotyczących zwiększenia poziomu recyklingu i ograniczenia unieszkodliwiania odpadów określonych w dyrektywie 2008/98/WE i dyrektywie Rady 1999/31/WE⁴⁵, przemieszczanie odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia w innym państwie członkowskim powinno być zasadniczo

---

nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

⁴⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie recyklingu statków oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 i dyrektywę 2009/16/WE (Dz.U. L 330 z 10.12.2013, s. 1).

⁴⁵ Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).

zakazane. Przemieszczanie odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia powinno być dozwolone jedynie w wyjątkowych przypadkach. W takich przypadkach państwa członkowskie powinny uwzględniać zasady bliskości i samowystarczalności na szczeblu unijnym i krajowym, zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE, w szczególności z art. 16 tej dyrektywy, jak również priorytet dla odzysku odpadów. Państwa członkowskie powinny być również w stanie zapewnić, by w instalacjach zagospodarowania odpadów objętych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE⁴⁶ stosowane były najlepsze dostępne techniki określone w tej dyrektywie, zgodnie z warunkami pozwolenia dla instalacji, a odpady były przetwarzane zgodnie z wymogami w zakresie ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska dotyczącymi unieszkodliwiania odpadów, określonymi w przepisach Unii.

- (18) W przypadku przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku ujętych w załącznikach III, IIIA lub IIIB do niniejszego rozporządzenia należy zapewnić minimalny poziom nadzoru i kontroli przez wprowadzenie wymogu, aby takim przemieszczeniom towarzyszyły określone informacje dotyczące osób i państw uczestniczących w przemieszczaniu, opisu i ilości danych odpadów, rodzaju procesów odzysku, na potrzeby których odpady są przemieszczane, oraz danych instalacji, które będą dokonywać odzysku odpadów.
- (19) Konieczne jest określenie podstaw, na jakich państwa członkowskie mogą zgłosić sprzeciw wobec przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku. W przypadku przemieszczania takich odpadów państwa członkowskie powinny być w stanie zapewnić, by w instalacjach zagospodarowania odpadów objętych dyrektywą 2010/75/UE stosowane były najlepsze dostępne techniki określone w tej dyrektywie, zgodnie z warunkami pozwolenia dla instalacji. Państwa członkowskie powinny również być w stanie zapewnić, by odpady były przetwarzane zgodnie z wymogami w zakresie ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska dotyczącymi odzysku odpadów określonymi w przepisach Unii oraz by przy uwzględnieniu art. 16 dyrektywy 2008/98/WE odpady były przetwarzane zgodnie z planami gospodarki odpadami ustanowionymi zgodnie z tą dyrektywą w celu zapewnienia wykonania wiążących zobowiązań w zakresie odzysku lub recyklingu, przewidzianych w przepisach Unii.
- (20) Konieczne jest stworzenie proceduralnych kroków i środków ochronnych, w przypadku gdy zgłaszający chce dokonać przemieszczenia odpadów podlegającego procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, w interesie pewności prawnej, jak i w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia oraz prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Zgodnie z art. 6 ust. 11 konwencji bazylejskiej należy również dopilnować, by koszty powstałe w wyniku sytuacji, w których przemieszczanie odpadów podlegające procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody nie może dojść do skutku lub jest nielegalne, ponosiły właściwe podmioty. W tym celu zgłaszający w odniesieniu do każdego przemieszczenia takich odpadów powinien ustanowić gwarancję finansową lub równoważne ubezpieczenie.
- (21) W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych zarówno dla podmiotów publicznych, jak i prywatnych zaangażowanych w przemieszczanie odpadów do instalacji uznanych za instalacje posiadające zezwolenie wstępne konieczne jest

---

⁴⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

określenie warunków, na jakich można przyznać status zezwolenia wstępnego, zapewnienie ich wzajemnego uznawania przez wszystkie państwa członkowskie oraz zharmonizowanie wymogów dotyczących przemieszczania odpadów do tych instalacji.

- (22) W celu ograniczenia opóźnień w przetwarzaniu zgłoszeń dotyczących przemieszczania odpadów oraz ułatwienia wymiany informacji między właściwymi organami konieczne jest, aby wydawanie i wymiana informacji oraz danych dotyczących jednorazowych przemieszczeń odpadów w obrębie Unii odbywały się drogą elektroniczną. Należy również upoważnić Komisję do określenia wymogów proceduralnych i operacyjnych dotyczących praktycznego wdrożenia systemów zapewniających elektroniczne przekazywanie i elektroniczną wymianę informacji (takich jak wzajemne połączenia, architektura i bezpieczeństwo). Konieczne jest również zapewnienie właściwym organom w państwach członkowskich i podmiotom gospodarczym wystarczającej ilości czasu na przygotowanie się na przejście od podejścia opartego na wymianie informacji i dokumentów w formie papierowej, ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 1013/2006, do podejścia opartego na wymianie informacji i dokumentów w formie elektronicznej. Ten nowy obowiązek powinien zatem zacząć obowiązywać 24 miesiące od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (23) Podmioty gospodarcze zajmujące się transportem odpadów powinny mieć możliwość korzystania ze środowiska ustanowionego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1056⁴⁷ w celu wymiany informacji wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia podczas transportu odpadów; należy również zapewnić interoperacyjność systemów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu oraz środowiska wymiany elektronicznych informacji dotyczących transportu towarowego.
- (24) W celu ułatwienia pracy organów celnych przy wykonywaniu przepisów niniejszego rozporządzenia konieczne jest, aby system centralny obsługiwany przez Komisję, który umożliwia elektroniczne przekazywanie i elektroniczną wymianę informacji i dokumentów, stał się interoperacyjny z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel, opracowywanym obecnie na szczeblu unijnym⁴⁸, po zakończeniu wszystkich wymaganych prac technicznych mających na celu zapewnienie takiej interoperacyjności.
- (25) Właściwe organy w państwach trzecich powinny mieć możliwość wydawania i wymiany informacji i dokumentów dotyczących wymogów proceduralnych na mocy niniejszego rozporządzenia drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu obsługiwanego na szczeblu unijnym, jeżeli wyrażą taką wolę i jeżeli spełniają wymogi dotyczące wymiany danych za pośrednictwem tego systemu.
- (26) W celu zapewnienia identyfikowalności przemieszczania odpadów oraz niezakłócania racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami przemieszczanymi między granicami w okresie od rozpoczęcia przemieszczania do dostarczenia odpadów do

---

⁴⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1056 z dnia 15 lipca 2020 r. w sprawie elektronicznych informacji dotyczących transportu towarowego (Dz.U. L 249 z 31.7.2020, s. 33).

⁴⁸ Wniosek Komisji w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie cel i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 952/2013, COM(2020) 673 final.

procesu odzysku lub unieszkodliwiania należy zakazać mieszania odpadów z innymi odpadami.

- (27) Aby ułatwić egzekwowanie obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, ważne jest, aby podmioty gospodarcze i właściwe organy przechowywały dokumenty i informacje wymagane do celów przemieszczania odpadów przez okres co najmniej pięciu lat od dnia rozpoczęcia przemieszczania.
- (28) Od państw członkowskich należy wymagać zapewnienia, by zgodnie z Konwencją Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNECE) o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska z dnia 25 czerwca 1998 r. (konwencja z Aarhus)⁴⁹ odpowiednie właściwe organy podawały we właściwy sposób do wiadomości publicznej informacje dotyczące zgłoszeń przemieszczeń, na które wydały zgodę, oraz przemieszczeń odpadów podlegających ogólnym obowiązkom w zakresie informowania określonym w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli informacje takie nie są poufne zgodnie z przepisami krajowymi lub przepisami Unii.
- (29) W celu realizacji wymogów określonych w art. 9 ust. 2, 3 i 4 konwencji bazylejskiej należy ustanowić obowiązek, aby odpady, których przemieszczanie nie może zostać zakończone zgodnie z planem, były zabierane z powrotem do państwa wysyłki bądź odzyskiwane lub unieszkodliwiane w inny sposób. Osoba, której działanie leży u źródła nielegalnego przemieszczania odpadów, powinna być również zobowiązana do zapewnienia odbioru przedmiotowych odpadów lub dokonania innych uzgodnień w celu odzysku lub unieszkodliwiania tych odpadów, a także poniesienia kosztów związanych z operacjami odbioru. W przypadku niedopełnienia tego obowiązku odpowiednio właściwe organy wysyłki lub właściwe organy miejsca przeznaczenia powinny współpracować w celu zapewnienia racjonalnego ekologicznie zagospodarowania danych odpadów.
- (30) W celu zapewnienia właściwym organom możliwości prawidłowego przetwarzania przedłożonych im dokumentów dotyczących przemieszczania odpadów, konieczne jest nałożenie na zgłaszającego obowiązku dostarczenia na żądanie tych organów uwierzytelnionego tłumaczenia tych dokumentów na język akceptowany przez te organy.
- (31) W celu uniknięcia zakłóceń w przemieszczaniu odpadów lub towarów, wynikających z braku porozumienia między właściwymi organami w sprawie statusu tych odpadów lub towarów, konieczne jest ustanowienie procedury rozstrzygnięcia takich sporów. W tym względzie ważne jest, aby właściwe organy opierały swoje decyzje na przepisach dyrektywy 2008/98/WE dotyczących określania produktów ubocznych i utraty statusu odpadów. Konieczne jest również ustanowienie procedury rozstrzygnięcia sporów między właściwymi organami co do tego, czy odpady powinny podlegać procedurze zgłaszania, czy też nie. Aby w całej Unii zapewnić lepszą harmonizację warunków, na jakich odpady powinny podlegać procedurze zgłaszania, Komisja powinna być również uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających kryteria klasyfikacji określonych odpadów w odpowiednich załącznikach do niniejszego rozporządzenia, które to kryteria będą decydować o tym, czy dane odpady podlegają procedurze zgłaszania, czy też nie. Ponadto, aby uniknąć sytuacji, w której odpady są fałszywie zgłaszane jako towary używane, oraz aby

---

⁴⁹ Dz.U. L 124 z 17.5.2005, s. 4.

zapewnić jasność prawa, Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających kryteria rozróżniania towarów używanych i odpadów w odniesieniu do konkretnych towarów, w przypadku których takie rozróżnienie jest ważne, zwłaszcza w przypadku ich wywozu z Unii.

- (32) Aby umożliwić organom administracji ograniczenie wydatków publicznych związanych z obsługą procedur przemieszczania odpadów oraz egzekwowaniem przepisów niniejszego rozporządzenia, należy przewidzieć możliwość obciążenia zgłaszającego odpowiednimi i proporcjonalnymi kosztami administracyjnymi związanymi z realizacją tych procedur, jak również z nadzorem, analizami i inspekcjami.
- (33) W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych oraz w wyjątkowych okolicznościach związanych ze szczególną sytuacją geograficzną lub demograficzną państwa członkowskie mogą zawierać dwustronne umowy dotyczące złagodzenia procedury zgłaszania przemieszczania określonych strumieni odpadów, w odniesieniu do transgranicznych przemieszczeń kierowanych do najbliższej odpowiedniej instalacji położonej na obszarze przy granicy pomiędzy danymi państwami członkowskimi. Państwo członkowskie powinno mieć również możliwość zawierania takich umów z państwem będącym stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jak również w sytuacji, gdy przemieszczanie i przetwarzanie odpadów ma miejsce w państwie wysyłki, lecz trasa ich transportu przebiega przez terytorium innego państwa członkowskiego.
- (34) W celu ochrony środowiska w objętych nim państwach konieczne jest doprecyzowanie zakresu obowiązywania ustanowionego zgodnie z konwencją bazylejską zakazu wywozu z Unii wszelkich odpadów przeznaczonych do unieszkodliwiania w państwach trzecich innych niż państwa EFTA (Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu).
- (35) Państwa, które są stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, mogą przyjąć procedury kontrolne przewidziane w odniesieniu do przemieszczania odpadów w obrębie Unii. W takich przypadkach przemieszczanie między Unią a tymi państwami powinno podlegać takim samym zasadom jak przemieszczanie w obrębie Unii.
- (36) W celu ochrony środowiska w objętych nim państwach konieczne jest doprecyzowanie zakresu obowiązywania ustanowionego zgodnie z konwencją bazylejską zakazu wywozu z Unii odpadów niebezpiecznych przeznaczonych do odzysku w państwach trzecich, których nie obowiązuje decyzja OECD. W szczególności konieczne jest doprecyzowanie wykazu odpadów, do których ten zakaz ma zastosowanie, oraz zapewnienie, by wykaz ten obejmował również odpady ujęte w aneksie II do konwencji bazylejskiej, tj. odpady z gospodarstwa domowego, pozostałości ze spielania odpadów z gospodarstwa domowego oraz trudne do recyklingu odpady tworzyw sztucznych.
- (37) Konieczne jest ustanowienie rygorystycznych zasad dotyczących wywozu w celu poddania odzyskowi odpadów innych niż niebezpieczne do państw trzecich, których nie obowiązuje decyzja OECD, w celu zapewnienia, by odpady te nie spowodowały szkód dla środowiska i zdrowia publicznego w tych państwach. Zgodnie z tymi zasadami wywóz z Unii powinien być dozwolony wyłącznie do państw ujętych w wykazie sporządzanym i aktualizowanym przez Komisję, jeżeli państwa te zwrócą się do Komisji z wnioskiem, w którym zadeklarują gotowość przyjęcia niektórych odpadów innych niż niebezpieczne z Unii oraz wykazą zdolność do gospodarowania

takimi odpadami w sposób racjonalny ekologicznie, na podstawie kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Wywóz do państw innych niż wymienione w tym wykazie powinien być zabroniony. Aby zapewnić wystarczającą ilość czasu na przejście do tego nowego systemu, należy przewidzieć trzyletni okres przejściowy po ogólnej dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

- (38) Państwa, które obowiązuje decyzja OECD, podlegają ustanowionym przez OECD zasadom i zaleceniom dotyczącym przemieszczania odpadów i gospodarowania nimi oraz mają ogólnie wyższe normy gospodarowania odpadami niż państwa, których decyzja OECD nie obowiązuje. Ważne jest jednak, aby wywóz odpadów innych niż niebezpieczne z Unii w celu poddania ich odzyskowi nie powodował szkód dla środowiska i zdrowia publicznego w państwach, które obowiązuje decyzja OECD. Konieczne jest zatem ustanowienie mechanizmu monitorowania przemieszczania odpadów innych niż niebezpieczne do takich państw. W przypadkach, gdy wywóz odpadów innych niż niebezpieczne z Unii do zainteresowanego państwa znacznie wzrósł w krótkim czasie i brakuje dostępnych informacji wykazujących zdolność zainteresowanego państwa do odzysku tych odpadów w sposób racjonalny ekologicznie, Komisja powinna nawiązać dialog z zainteresowanym państwem i, jeżeli informacje nie są wystarczające, aby udowodnić, że odpady są odzyskiwane w sposób racjonalny ekologicznie, powinna być uprawniona do zawieszenia takiego wywozu.
- (39) Powinny zostać podjęte niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby przez cały okres przemieszczania, łącznie z odzyskiem lub unieszkodliwieniem w państwie przeznaczenia – zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE i innymi przepisami Unii w sprawie odpadów – gospodarowanie odpadami przemieszczanymi wewnątrz Unii oraz przywożonymi do Unii odbywało się bez narażania zdrowia ludzkiego i bez stosowania procesów lub metod, które mogą szkodzić środowisku. Należy również zapewnić, by odpadami wywożonymi z Unii gospodarowano w sposób racjonalny ekologicznie przez cały okres przemieszczania, łącznie z odzyskiem lub unieszkodliwieniem w państwie trzecim przeznaczenia. W tym celu należy nałożyć na eksporterów odpady obowiązek zapewnienia, by instalacja, która odbiera odpady w państwie trzecim przeznaczenia, została poddana audytowi przeprowadzonemu przez niezależną osobę trzecią przed wywozem odpadów do danej instalacji. Celem tego audytu jest sprawdzenie zgodności danej instalacji ze szczególnymi kryteriami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, mającymi na celu zapewnienie, by gospodarowanie odpadami odbywało się w sposób racjonalny ekologicznie. Jeżeli w wyniku takiego audytu okaże się, że dana instalacja nie spełnia kryteriów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, eksporter nie powinien być uprawniony do wywozu odpadów do tej instalacji. Obowiązek ten powinien mieć zastosowanie do instalacji zlokalizowanych we wszystkich państwach trzecich, w tym w państwach będących członkami OECD. Decyzja OECD stanowi, że odpady wywożone do innego państwa OECD „przeznaczone są do odzysku w instalacji odzysku, która odzyskuje odpady w sposób racjonalny ekologicznie, zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i praktykami, którym podlega dana instalacja”. Decyzja OECD nie zawiera żadnego elementu ani kryterium określającego sposób realizacji tego wymogu w odniesieniu do „racjonalnego ekologicznie gospodarowania” odpadami. Wobec braku wspólnych kryteriów określających warunki odzysku odpadów w odpowiednich instalacjach należy wyeliminować ryzyko, że w poszczególnych instalacjach gospodarowanie odpadami wywożonymi z UE do państw należących do OECD będzie odbywało się w sposób niewłaściwy – dlatego też

instalacje zlokalizowane w tych państwach powinny podlegać wymogom w zakresie audytu przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu.

- (40) Mając na uwadze prawo każdej ze stron konwencji bazylejskiej – wynikające z jej art. 4 ust. 1 – do wprowadzenia zakazu przywozu odpadów niebezpiecznych lub odpadów ujętych w aneksie II do tej konwencji, przywóz do Unii odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia powinien być dozwolony w przypadku, gdy państwo wywozu jest stroną tej konwencji. Przywóz do Unii odpadów przeznaczonych do odzysku powinien być dozwolony, jeżeli państwo wywozu obowiązuje decyzja OECD lub jest ono stroną konwencji bazylejskiej. W innych przypadkach przywóz powinien być jednak możliwy tylko wtedy, gdy państwo wywozu jest związane dwustronną lub wielostronną umową lub porozumieniem zgodnym z przepisami Unii oraz zgodnym z art. 11 konwencji bazylejskiej, poza przypadkami, gdy nie jest to możliwe w sytuacjach kryzysów, przywracania pokoju, utrzymywania pokoju lub podczas wojny.
- (41) Niniejsze rozporządzenie powinno odzwierciedlać określone w decyzji Rady 2013/755/UE⁵⁰ zasady dotyczące wywozu i przywozu odpadów z krajów i terytoriów zamorskich i do tych krajów.
- (42) W szczególnych przypadkach przemieszczeń odbywających się wewnątrz Unii z tranzytem przez państwa trzecie powinny mieć zastosowanie przepisy szczegółowe dotyczące procedury zgody ze strony państw trzecich. Konieczne jest również przyjęcie przepisów szczegółowych dotyczących procedur mających zastosowanie do tranzytu odpadów przez obszar Unii z państw trzecich i do państw trzecich.
- (43) Ze względów środowiskowych oraz w związku ze szczególnym statusem Antarktyki niniejsze rozporządzenie wyraźnie zakazuje wywozu odpadów na to terytorium.
- (44) Aby zapewnić zharmonizowane wykonanie i egzekwowanie przepisów niniejszego rozporządzenia, konieczne jest określenie obowiązków państw członkowskich w zakresie przeprowadzania inspekcji przemieszczania odpadów. Odpowiednie planowanie inspekcji przemieszczania odpadów jest również konieczne w celu ustalenia zasobów wymaganych do przeprowadzania inspekcji oraz skutecznego zapobiegania nielegalnemu przemieszczaniu. Rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 nałożono na państwa członkowskie obowiązek dopilnowania, aby plany inspekcji przemieszczania odpadów zostały określone do dnia 1 stycznia 2017 r. Aby ułatwić bardziej spójne stosowanie przepisów dotyczących planów inspekcji oraz zapewnić zharmonizowane podejście do inspekcji w całej Unii, państwa członkowskie powinny zgłaszać swoje plany inspekcji Komisji, której należy powierzyć zadanie dokonywania przeglądu tych planów oraz, w stosownych przypadkach, wydawania zaleceń dotyczących ulepszeń.
- (45) W państwach członkowskich funkcjonują rozbieżne przepisy dotyczące uprawnień i możliwości organów zaangażowanych w inspekcję w państwach członkowskich w zakresie wymagania dowodów w celu ustalenia legalności przemieszczania. Dowody takie mogą dotyczyć m.in. tego, czy dana substancja lub dany przedmiot jest odpadem, czy odpady zostały prawidłowo sklasyfikowane oraz czy odpady będą przemieszczane do instalacji gospodarujących odpadami w sposób racjonalny

---

⁵⁰ Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”); Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1.

ekologicznie, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem przewidzieć możliwość wymagania takich dowodów przez organy zajmujące się inspekcjami w państwach członkowskich. Takie dowody mogą być wymagane na podstawie przepisów ogólnych lub w indywidualnych przypadkach. W przypadku gdy takie dowody nie zostaną udostępnione lub gdy zostaną uznane za niewystarczające, należy przewóz danej substancji lub danego przedmiotu lub dane przemieszczenie odpadów uznać za przemieszczenie nielegalne i postępować z nim zgodnie z odpowiednimi przepisami niniejszego rozporządzenia.

- (46) Państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące kar administracyjnych mających zastosowanie w przypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia i zapewnić egzekwowanie tych przepisów. Przewidziane kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. W ocenie rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 stwierdzono, że jednym z niedociągnięć jest fakt, że w Unii występuje bardzo duże zróżnicowanie pod względem przepisów krajowych dotyczących kar. Aby ułatwić spójniejsze stosowanie kar, należy zatem ustanowić wspólne, niewyczerpujące kryteria określania rodzajów i wysokości kar nakładanych w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia. Kryteria te powinny obejmować m.in. charakter i wagę naruszenia oraz korzyści ekonomiczne z niego wynikające, jak również szkody w środowisku spowodowane tym naruszeniem, w zakresie, w jakim można je ustalić. Ponadto – oprócz kar administracyjnych wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia – państwa członkowskie powinny zapewnić, aby nielegalne przemieszczanie odpadów stanowiło w poważnych przypadkach przestępstwo, zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r.⁵¹
- (47) Doświadczenia związane ze stosowaniem rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 pokazały, że zaangażowanie wielu podmiotów na szczeblu krajowym stanowi wyzwanie dla koordynacji i współpracy w zakresie egzekwowania przepisów. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić, aby wszystkie właściwe organy zaangażowane w egzekwowanie niniejszego rozporządzenia dysponowały skutecznymi mechanizmami umożliwiającymi im współpracę i koordynację na szczeblu krajowym w zakresie opracowywania i wdrażania polityki i działań dotyczących egzekwowania przepisów w odniesieniu do nielegalnego przemieszczania odpadów, w tym w zakresie ustanawiania i wdrażania planów inspekcji.
- (48) Konieczne jest, aby państwa członkowskie współpracowały ze sobą, dwustronnie i wielostronnie, w celu ułatwienia zapobiegania nielegalnym przemieszczeniom odpadów i ich wykrywania. W celu dalszej poprawy koordynacji i współpracy w całej Unii należy powołać specjalną grupę ds. egzekwowania, w której skład wejdą wyznaczeni przedstawiciele państw członkowskich i Komisji, jak również przedstawiciele innych właściwych instytucji, organów, urzędów, agencji lub sieci. Grupa ds. egzekwowania powinna odbywać regularne spotkania. Powinna ona m.in. stanowić forum wymiany informacji i danych wywiadowczych na temat tendencji w zakresie nielegalnego przemieszczania oraz wymiany poglądów na temat działań w zakresie egzekwowania, w tym najlepszych praktyk.

---

⁵¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28).

- (49) Aby wspierać i uzupełniać działania państw członkowskich w zakresie egzekwowania, Komisja powinna posiadać uprawnienia do prowadzenia działań dochodzeniowych i koordynacyjnych w odniesieniu do nielegalnego przemieszczania, które może mieć poważne szkodliwe skutki dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska. Wykonując te działania, Komisja powinna działać z pełnym poszanowaniem gwarancji procesowych. Komisja może rozważyć, w ramach swojej wewnętrznej organizacji, powierzenie niektórych działań w zakresie egzekwowania przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF), który posiada odpowiednią wiedzę fachową w tym zakresie.
- (50) Państwa członkowskie powinny dostarczyć Komisji informacji dotyczących wdrożenia niniejszego rozporządzenia, zarówno poprzez sprawozdania składane do Sekretariatu Konwencji Bazylejskiej, jak i na podstawie oddzielnego kwestionariusza. Komisja powinna co cztery lata przygotowywać sprawozdanie z wdrażania niniejszego rozporządzenia w oparciu o informacje dostarczone przez państwa członkowskie i inne informacje zebrane przede wszystkim przez Komisję i Europejską Agencję Środowiska w formie sprawozdań *ad hoc* dotyczących przesyłania odpadów z tworzyw sztucznych i innych budzących obawy konkretnych strumieni odpadów.
- (51) Skuteczna współpraca międzynarodowa w zakresie kontroli przemieszczania odpadów ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia, aby takie przemieszczania odpadów podlegały kontroli i monitorowaniu na odpowiednim poziomie. Mając na celu zapewnienie prawidłowego gospodarowania odpadami, należy promować wymianę informacji, wspólną odpowiedzialność oraz współdziałanie między Unią oraz jej państwami członkowskimi i państwami trzecimi.
- (52) W celu ułatwienia wymiany informacji i współpracy na rzecz wykonania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powinny wyznaczyć właściwe organy i korespondentów oraz powiadomić o nich Komisję, która powinna podać te informacje do wiadomości publicznej.
- (53) Państwa członkowskie powinny być uprawnione – w celu zapewnienia kontroli przemieszczania odpadów – do wyznaczenia specjalnych urzędów celnych wprowadzenia i wyprowadzenia na potrzeby przemieszczania odpadów wprowadzanych na terytorium Unii i je opuszczających oraz do powiadomienia o wyznaczeniu takich organów Komisji, która powinna podawać te informacje do wiadomości publicznej.
- (54) W celu uzupełnienia lub zmiany niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do art. 37 ust. 13, art. 40 ust. 8 i art. 72 niniejszego rozporządzenia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁵². W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

---

⁵² Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (55) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjęcia środków dotyczących ujednoczonej metody obliczania gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia, sprecyzowania klasyfikacji odpadów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem (w tym ustalenia progu poziomu zanieczyszczenia dla niektórych odpadów) oraz – w odniesieniu do niektórych rodzajów towarów – doprecyzowania rozróżnienia między towarami używanymi a odpadami w przypadku przemieszczania transgranicznego. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁵³.
- (56) W rozporządzeniu (UE) 2020/1056 ustanawia się ramy prawne w odniesieniu do przekazywania drogą elektroniczną – między zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi a właściwymi organami – informacji regulacyjnych związanych z transportem towarów na terytorium Unii oraz ujmuje się w jego przepisach część niniejszego rozporządzenia. Aby zapewnić spójność między tymi instrumentami, konieczna jest zmiana rozporządzenia (UE) 2020/1056.
- (57) Podmiotom gospodarczym należy zapewnić wystarczającą ilość czasu na wypełnienie nowych obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, a państwom członkowskim i Komisji – na ustanowienie infrastruktury administracyjnej niezbędnej do jego stosowania. Datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów niniejszego rozporządzenia należy zatem również przesunąć do czasu, kiedy te przygotowania będą mogły rozsądnie zostać zakończone. Większość przepisów niniejszego rozporządzenia zacznie mieć zastosowanie dwa miesiące po jego wejściu w życie, natomiast przepisy związane z określonymi w art. 26 zobowiązaniami do wystawiania i wymiany dokumentów drogą elektroniczną zaczną mieć zastosowanie dwa lata po tej dacie, a niektóre przepisy dotyczące wywozu odpadów zaczną obowiązywać trzy lata po tej dacie. W celu uniknięcia luki regulacyjnej należy zapewnić, aby niektóre przepisy rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 pozostały w mocy do dnia rozpoczęcia stosowania tych przepisów niniejszego rozporządzenia, które zaczną mieć zastosowanie w późniejszym terminie.
- (58) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na potrzebę harmonizacji możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

---

⁵³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Tytuł I

Przepisy ogólne

Artykuł 1 *Przedmiot*

Niniejsze rozporządzenie ustanawia środki mające na celu ochronę środowiska i zdrowia ludzkiego przez zapobieganie negatywnemu wpływowi, który może być wynikiem przemieszczania odpadów, lub ograniczanie takiego wpływu. Określa ono procedury i systemy kontroli w zakresie przemieszczania odpadów, w zależności od pochodzenia, przeznaczenia i trasy przemieszczania odpadów, rodzaju przesyłanych odpadów oraz przewidzianego trybu postępowania z odpadami w miejscu przeznaczenia.

Artykuł 2 *Zakres*

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do:
  - a) przemieszczania odpadów między państwami członkowskimi, z tranzytem lub bez tranzytu przez państwa trzecie;
  - b) przemieszczania odpadów przywożonych do Unii z państw trzecich;
  - c) przemieszczania odpadów wywożonych z Unii do państw trzecich;
  - d) przemieszczania odpadów w ramach tranzytu przez terytorium Unii, na trasie z państw trzecich lub do państw trzecich.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:
  - a) wyładowywania na wybrzeżu odpadów, w tym ścieków i pozostałości, wytworzonych w trakcie normalnej eksploatacji statków i platform przybrzeżnych, pod warunkiem że odpady te podlegają wymogom określonym w Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki lub wymogom określonym w innych wiążących dokumentach międzynarodowych;
  - b) odpadów wytwarzanych na pokładach pojazdów, pociągów, samolotów i statków, do pierwszego przystanku, stacji, portu lotniczego lub morskiego na terytorium Unii, na którym odpowiednio pojazd, pociąg, samolot lub statek przebywa przez okres wystarczająco długi, aby umożliwić wyładunek odpadów w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia;
  - c) przemieszczania odpadów promieniotwórczych, zgodnie z definicją w art. 5 dyrektywy Rady 2006/117/EURATOM⁵⁴;
  - d) przemieszczania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, zgodnie z definicją odpowiednio w art. 3 pkt 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, z wyjątkiem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych zmieszanych z jakimikolwiek

---

⁵⁴ Dyrektywa Rady 2006/117/Euratom z dnia 20 listopada 2006 r. w sprawie nadzoru i kontroli nad przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądrowego (Dz.U. L 337 z 5.12.2006, s. 21).

- odpadem uznanym za niebezpieczny w załączniku do decyzji Komisji 2000/532/WE⁵⁵ lub zanieczyszczonych nim;
- e) przemieszczania odpadów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) i art. 2 ust. 2 lit. a), d) i e) dyrektywy 2008/98/WE, jeżeli przemieszczenia takie są już objęte innymi przepisami Unii;
  - f) przemieszczania odpadów z Antarktyki do Unii zgodnie z wymogami Protokołu o ochronie środowiska do Układu w sprawie Antarktyki⁵⁶;
  - g) przemieszczania CO₂ dla celów geologicznego składowania zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE⁵⁷;
  - h) statków pływających pod banderą państwa członkowskiego, objętych zakresem rozporządzenia (UE) nr 1257/2013, z wyjątkiem statków stających się odpadami na obszarze podlegającym jurysdykcji państwa członkowskiego, do których stosuje się art. 36, tytuł VII i tytuł VIII.
3. Do przywozu odpadów wytwarzanych przez siły zbrojne lub organizacje pomocowe podczas sytuacji kryzysowych oraz operacji przywracania i utrzymywania pokoju, jeżeli odpady te przemieszczane są przez siły zbrojne lub organizacje pomocowe lub w ich imieniu, bezpośrednio lub pośrednio do państwa przeznaczenia, stosuje się wyłącznie art. 48 ust. 6.
4. Przemieszczanie odpadów z Antarktyki do państw trzecich, które odbywa się w tranzycie przez terytorium Unii, podlega przepisom art. 36 i 56.
5. Do przemieszczania odpadów wyłącznie w granicach państwa członkowskiego stosuje się wyłącznie art. 33.

Artykuł 3 *Definicje*

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „mieszanina odpadów” oznacza odpady powstałe w wyniku celowego lub przypadkowego wymieszania przynajmniej dwóch rodzajów odpadów, które ujęto w poszczególnych kategoriach w załącznikach III, IIIB i IV lub, w stosownych przypadkach, w poszczególnych tiret lub subtiret tych kategorii. Odpady w pojedynczym przemieszczeniu, obejmującym przynajmniej dwa rodzaje odpadów transportowanych osobno, nie są uważane za mieszaninę odpadów;
- 2) „unieszkodliwianie przejściowe” oznacza wszystkie procesy unieszkodliwiania wymienione w punktach od D 13 do D 15, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 2008/98/WE;

---

⁵⁵ Decyzja Komisji 2000/532/WE z dnia 3 maja 2000 r. zastępująca decyzję 94/3/WE ustanawiającą wykaz odpadów zgodnie z art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów oraz decyzję Rady 94/904/WE ustanawiającą wykaz odpadów niebezpiecznych zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz.U. L 226 z 6.9.2000, s. 3).

⁵⁶ Protokół o ochronie środowiska do Układu w sprawie Antarktyki z 1991 r.

⁵⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniająca dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114).

- 3) „odzysk przejściowy” oznacza wszystkie procesy odzysku wymienione w punktach R 12 i R 13, o których mowa w załączniku II do dyrektywy 2008/98/WE;
- 4) „racjonalne ekologicznie gospodarowanie” oznacza podejmowanie wszystkich racjonalnych działań w celu zagwarantowania, że gospodarowanie odpadami odbywa się w sposób, który uchroni zdrowie ludzkie i środowisko przed niekorzystnym oddziaływaniem takich odpadów;
- 5) „odbiorca” oznacza każdą osobę lub przedsiębiorstwo podlegające jurysdykcji państwa przeznaczenia, do których to osób lub przedsiębiorstw odpady są przesyłane w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia;
- 6) „zgłaszający” oznacza:
  - a) w przypadku przemieszczeń pochodzących z państwa członkowskiego – każdą osobę fizyczną lub prawną podlegającą jurysdykcji tego państwa członkowskiego, która planuje lub realizuje przemieszczanie odpadów i na której ciąży obowiązek zgłoszenia, spośród osób wyszczególnionych poniżej, tj.:
    - (i) pierwotnego wytwórcę odpadów;
    - (ii) nowego wytwórcę odpadów, który wykonuje działania poprzedzające przemieszczanie;
    - (iii) podmiot zbierający, który w wyniku połączenia niewielkich ilości jednego rodzaju odpadów zebranych z różnych źródeł utworzył wysyłkę, która ma się rozpocząć z jednego miejsca wskazanego w zgłoszeniu;
    - (iv) sprzedawcę lub pośrednika działającego w imieniu którejkolwiek z osób wymienionych w kategoriach określonych w ppkt (i), (ii) lub (iii);
    - (v) posiadacza odpadów, jeżeli wszystkie wyżej wymienione osoby są nieznanne lub niewypłacalne;
  - b) w przypadku przywozu do Unii lub tranzytu przez terytorium Unii odpadów niepochodzących z państwa członkowskiego każdą spośród następujących osób fizycznych lub prawnych podlegających jurysdykcji państwa wysyłki odpadów, która planuje lub realizuje przemieszczanie odpadów lub zamierza zlecić lub zleciła realizację przemieszczenia odpadów:
    - (i) osobę określoną w przepisach państwa wysyłki;
    - (ii) w przypadku braku osoby wyznaczonej na podstawie przepisów państwa wysyłki – posiadacza odpadów w momencie wywozu;
- 7) „podmiot zbierający” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną zajmującą się zbieraniem odpadów zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 10 dyrektywy 2008/98/WE;
- 8) „właściwy organ” oznacza:
  - a) w przypadku państw członkowskich – organ wyznaczony przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 71;
  - b) w przypadku państwa trzeciego będącego stroną Konwencji bazylejskiej z dnia 22 marca 1989 r. o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych („konwencja bazylejska”) – organ wyznaczony przez to państwo jako właściwy organ do celów konwencji, zgodnie z jej art. 5;

- c) w przypadku państw innych niż określone w lit. a) albo b) powyżej – organ, który został wyznaczony jako właściwy organ przez dane państwo lub region lub w przypadku gdy nie dokonano takiego wyznaczenia, organ odpowiednio państwa lub regionu, właściwy w sprawach przemieszczania odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia lub odzysku albo tranzytu, w zależności od sytuacji;
- 9) „właściwy organ wysyłki” oznacza właściwy organ dla obszaru, z którego przemieszczanie rozpoczęło się lub ma się rozpocząć;
- 10) „właściwy organ miejsca przeznaczenia” oznacza właściwy organ dla miejsca, do którego przemieszczenie jest planowane lub w którym się ono odbywa, lub dla miejsca, w którym dokonuje się załadunku odpadów przed ich odzyskiem lub unieszkodliwieniem na obszarze niepodlegającym jurysdykcji żadnego państwa;
- 11) „właściwy organ tranzytu” oznacza właściwy organ dla każdego państwa, z wyjątkiem państwa właściwego organu wysyłki i właściwego organu miejsca przeznaczenia, przez który przemieszczanie jest planowane lub w którym się ono odbywa;
- 12) „państwo wysyłki” oznacza każde państwo, z którego przemieszczanie odpadów rozpoczęło się lub ma się rozpocząć;
- 13) „państwo przeznaczenia” oznacza każde państwo, do którego planowane lub dokonywane jest przemieszczenie odpadów w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia lub w celu ich załadunku przed poddaniem ich odzyskowi lub unieszkodliwieniu na obszarze niepodlegającym jurysdykcji żadnego państwa;
- 14) „państwo tranzytu” oznacza każde państwo, inne niż państwo wysyłki lub przeznaczenia, przez którego terytorium planowane jest lub odbywa się przemieszczanie odpadów;
- 15) „obszar objęty jurysdykcją państwa” oznacza wszystkie obszary lądowe lub obszary morskie, na których dane państwo sprawuje, zgodnie z prawem międzynarodowym, funkcje administracyjne i kontrolne w zakresie ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska;
- 16) „kraje i terytoria zamorskie” oznaczają kraje i terytoria zamorskie ujęte w załączniku II do Traktatu;
- 17) „urząd celny wywozu” oznacza urząd celny wywozu zgodnie z definicją zawartą w art. 1 pkt 16 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446⁵⁸;
- 18) „urząd celny wyprowadzenia” oznacza urząd celny wyprowadzenia określony zgodnie z art. 329 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447⁵⁹;
- 19) „urząd celny wprowadzenia” oznacza urząd celny pierwszego wprowadzenia zgodnie z definicją zawartą w art. 1 pkt 15 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446;

---

⁵⁸ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

⁵⁹ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

- 20) „przywóz” oznacza każde wprowadzenie odpadów na terytorium Unii, z wyłączeniem tranzytu przez Unię;
- 21) „wywóz” oznacza każde wyprowadzenie odpadów z terytorium Unii, z wyłączeniem tranzytu przez Unię;
- 22) „tranzyt” oznacza przemieszczenie odpadów lub planowane przemieszczanie odpadów przez jedno lub więcej państw, innych niż państwo wysyłki lub przeznaczenia;
- 23) „transport” oznacza przewóz odpadów w transporcie drogowym, kolejowym, powietrznym, morskim lub wodnym śródlądowym;
- 24) „przemieszczanie” oznacza transport odpadów przeznaczonych do odzysku lub unieszkodliwienia z punktu załadunku do momentu odzysku lub unieszkodliwienia odpadów w państwie przeznaczenia, który jest planowany lub odbywa się:
- a) z jednego państwa do drugiego;
  - b) z państwa do krajów i terytoriów zamorskich lub innych obszarów podlegających ochronie tego państwa;
  - c) z państwa na dowolny obszar geograficzny, który zgodnie z prawem międzynarodowym nie stanowi terytorium żadnego państwa;
  - d) z państwa na obszar Antarktyki;
  - e) z jednego państwa przez jeden z obszarów, o których mowa w lit. a)–d);
  - f) w obrębie państwa przez jeden z obszarów, o których mowa w lit. a)–d), i który to transport rozpoczyna się i kończy w tym samym państwie, lub
  - g) z obszaru geograficznego niepodlegającego jurysdykcji żadnego państwa, do jednego z państw;
- 25) „nielegalne przemieszczanie” oznacza przemieszczanie odpadów dokonane:
- a) bez zgłoszenia go zainteresowanym właściwym organom, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
  - b) bez zgody zainteresowanych właściwych organów, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
  - c) w przypadku gdy zgoda zainteresowanych właściwych organów, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, została uzyskana w wyniku fałszerstwa, wprowadzenia w błąd lub oszustwa;
  - d) w sposób, który nie jest zgodny z informacjami zawartymi w dokumencie zgłoszeniowym lub w dokumentach przesyłania;
  - e) w sposób, który prowadzi do odzysku lub unieszkodliwiania niezgodnego z przepisami Unii lub międzynarodowymi;
  - f) z naruszeniem art. 11, 34, 36, 37, 42, 44, 45, 46 lub 47;
  - g) w sposób, który w odniesieniu do przemieszczania odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 3 i 5, prowadzi do jednego z następujących skutków:
    - (i) odpady nie są ujęte w załączniku III, załączniku IIIA ani załączniku IIIB,
    - (ii) niezgodność z wymaganiami art. 4 ust. 5,
    - (iii) niezgodność z wymaganiami art. 18;

- (26) „inspekcja” oznacza działanie podejmowane przez dany organ w celu upewnienia się, czy dana instalacja, przedsiębiorstwo, pośrednik, sprzedawca, przemieszczanie odpadów lub związany z nimi odzysk lub unieszkodliwianie spełniają wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu;
- 27) „hierarchia postępowania z odpadami” oznacza hierarchię postępowania z odpadami, o której mowa w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE.

Ponadto zastosowanie mają definicje następujących terminów: „odpady”, „odpady niebezpieczne”, „przetwarzanie”, „unieszkodliwianie”, „odzysk”, „przygotowanie do ponownego użycia”, „ponowne użycie”, „recykling”, „wytwórca odpadów”, „posiadacz odpadów”, „dealer” („sprzedawca”) i „broker” („pośrednik”), określone odpowiednio w art. 3 pkt 1, 2, 14, 19, 15, 16, 13, 17, 5, 6, 7 i 8 dyrektywy 2008/98/WE.

Tytuł II

Przemieszczanie na terytorium Unii z tranzytem lub bez tranzytu przez państwa trzecie

Artykuł 4

Ogólne przepisy proceduralne

1. Zakazuje się przemieszczania wszelkich odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia, z wyjątkiem przypadków, w których wydano wyraźne zezwolenie zgodnie z art. 11. W celu uzyskania zezwolenia na przemieszczanie odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia zgodnie z art. 11 stosuje się procedurę uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody określoną w rozdziale 1.
2. Procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody określonej w rozdziale 1 podlegają również przemieszczenia następujących rodzajów odpadów przeznaczonych do odzysku:
  - a) odpadów ujętych w załączniku IV;
  - b) odpadów niesklasyfikowanych pod żadnym kodem w załączniku III, załączniku IIIB ani w załączniku IV;
  - c) mieszanin odpadów, o ile nie zostały ujęte w załączniku IIIA.
3. Ogólnym obowiązkom w zakresie informowania, określonym w art. 18, podlegają przemieszczenia następujących odpadów przeznaczonych do odzysku, jeżeli ilość przemieszczanych odpadów przekracza 20 kg:
  - a) odpadów ujętych w załączniku III lub IIIB;
  - b) mieszanin odpadów, jeżeli skład tych mieszanin nie utrudnia poddania ich racjonalnemu ekologicznie odzyskowi i mieszaniny te zostały ujęte w załączniku IIIA.
4. Przemieszczanie odpadów przeznaczonych wyraźnie do badań laboratoryjnych lub badań nad przetwarzaniem eksperymentalnym, służących ocenie właściwości fizycznych lub chemicznych tych odpadów albo ustaleniu, czy nadają się one do odzysku lub unieszkodliwienia, podlega ogólnym obowiązkom w zakresie informowania określonym w art. 18, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:
  - a) ilość odpadów nie przekracza ilości rozsądnie potrzebnej do przeprowadzenia analizy lub badań w każdym konkretnym przypadku;
  - b) ilość odpadów nie przekracza 150 kg lub innej wyższej ilości uzgodnionej indywidualnie przez zainteresowane właściwe organy i zgłaszającego.
5. Ust. 2 stosuje się do przemieszczania zmieszanych odpadów komunalnych zebranych z gospodarstw domowych, od innych wytwórców odpadów lub od obu tych grup, jak również do zmieszanych odpadów komunalnych, które zostały poddane procesowi przetwarzania odpadów, który nie zmienił w sposób znaczący ich właściwości, w przypadku gdy odpady te są przeznaczone do odzysku. Zakazuje się przemieszczania takich odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia.

Rozdział 1

Upřednie pisemne zgłoszenie i zgoda

Artykuł 5 *Zgłoszenie*

1. Upřednie pisemne zgłoszenie („zgłoszenie”) mogą składać wyłącznie zgłaszający, którzy otrzymali zezwolenie lub są zarejestrowani zgodnie z rozdziałem IV dyrektywy 2008/98/WE.

Jeżeli ci zgłaszający zamierzają dokonywać przemieszczania odpadów określonych w art. 4 ust. 1 lub 2, dokonują zgłoszenia wszystkim zainteresowanym właściwym organom.

Jeżeli wspomniani zgłaszający przedkładają zgłoszenie ogólne w odniesieniu do kilku przemieszczeń, o którym mowa w art. 13, muszą oni również spełniać wymogi ustanowione w tym artykule.

Jeżeli przemieszczanie jest kierowane do instalacji objętej zezwoleniem wstępnym zgodnie z art. 14, zastosowanie mają wymogi proceduralne określone w ust. 6, 8 i 9 tego artykułu.

2. Zgłoszenie zawiera następujące dokumenty:

- a) dokument zgłoszenia określony w załączniku IA („dokument zgłoszenia”);
- b) dokument przesyłania określony w załączniku IB („dokument przesyłania”).

Zgłaszający zobowiązany jest przekazać informacje zawarte w dokumencie zgłoszenia oraz, jeżeli są one dostępne, informacje zawarte w dokumencie przesyłania.

Jeśli zgłaszający nie jest pierwotnym wytwórcą odpadów, o którym mowa w art. 3 pkt 6 lit. a) ppkt (i), zgłaszający zapewnia, aby pierwotny wytwórca odpadów lub jedna z osób wymienionych w art. 3 pkt 6 lit. a) ppkt (ii) lub (iii) również złożyli swój podpis na dokumencie zgłoszenia.

3. Dokument zgłoszenia lub załącznik do niego zawiera informacje i dokumentację ujęte w załączniku II część 1. Dokument przesyłania lub załącznik do niego zawiera informacje i dokumentację, o których mowa w załączniku II część 2, o ile są dostępne.
4. Uznaje się, że zgłoszenie zostało dokonane prawidłowo, jeżeli właściwy organ wysyłki stwierdzi, że dokument zgłoszenia i dokument przesyłania zostały wypełnione zgodnie z ust. 3.
5. Na żądanie każdego z zainteresowanych właściwych organów zgłaszający dostarcza dodatkowych informacji i dokumentację. Wykaz dodatkowych informacji i dokumentacji, które mogą być wymagane, jest zawarty w załączniku II część 3.

Zgłoszenie uznawane jest za dokonane prawidłowo, jeżeli właściwy organ miejsca przeznaczenia stwierdzi, że dokument zgłoszenia i dokument przesyłania, które zostały prawidłowo sporządzone zgodnie z ust. 3, zostały uzupełnione o wszelkie dodatkowe informacje i dokumentację ujęte w załączniku II część 3.

6. Przy dokonywaniu zgłoszenia zainteresowanym właściwym organom należy przedstawić dowód zawarcia umowy zgodnie z art. 6 lub oświadczenie potwierdzające jej istnienie zgodnie z załącznikiem IA.
7. Zgłaszający zobowiązany jest do złożenia oświadczenia potwierdzającego ustanowienie gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia zgodnie z art. 7 poprzez wypełnienie odpowiedniej części dokumentu zgłoszenia.

Gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie, o których mowa w art. 7, lub – jeżeli zainteresowane właściwe organy wyrażą na to zgodę – oświadczenie potwierdzające ich istnienie zgodnie z załącznikiem IA przekazuje się zainteresowanym właściwym organom jako element dokumentu zgłoszenia przy dokonywaniu zgłoszenia.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego, dowody, o których mowa w tym akapicie, można – o ile zainteresowane właściwe organy wyrażą na to zgodę – przekazać po dokonaniu zgłoszenia, ale najpóźniej przed rozpoczęciem przemieszczania.

8. Zgłoszenie obejmuje przemieszczanie odpadów od pierwszego miejsca wysyłki, w tym ich przejściowy i ostateczny odzysk lub unieszkodliwianie.

Jeżeli dalsze procesy przejściowego i ostatecznego odzysku lub unieszkodliwiania mają miejsce w państwie innym niż pierwsze państwo przeznaczenia, ostateczny proces i miejsce, w którym się on odbędzie, wskazuje się w zgłoszeniu oraz stosuje się art. 15 ust. 6.

Każde zgłoszenie obejmuje tylko jeden kod identyfikacyjny odpadów. Każde zgłoszenie obejmuje tylko jeden kod identyfikacyjny odpadów również w przypadku, gdy odpadów nie sklasyfikowano pod żadnym kodem w załącznikach III, IIIB ani IV.

W przypadku mieszanin odpadów niesklasyfikowanych pod żadnym kodem w załącznikach III, IIIB lub IV, które są jednak ujęte w załączniku IIIA, należy podać kod każdego ze zmieszanych rodzajów odpadów w kolejności odpowiadającej ich udziałowi.

Artykuł 6 *Umowa*

1. W przypadku wszystkich przemieszczeń odpadów, które podlegają obowiązkowi zgłoszenia, konieczne jest zawarcie przez zgłaszającego i odbiorcę umowy w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania zgłaszanych odpadów.
2. Umowę należy zawrzeć w chwili dokonania zgłoszenia – obowiązuje ona przez cały okres trwania przemieszczenia, aż do wydania zaświadczenia zgodnie z art. 15 ust. 5, art. 16 ust. 4 lub, w stosownych przypadkach, art. 15 ust. 4.
3. Umowa zawiera:
  - a) zobowiązanie zgłaszającego do odebrania odpadów zgodnie z art. 22 i art. 24 ust. 2, jeżeli przemieszczanie, odzysk lub unieszkodliwienie odpadów nie zostaną zrealizowane zgodnie z planem lub przemieszczanie będzie nielegalne oraz
  - b) zobowiązanie odbiorcy do odzysku lub unieszkodliwienia odpadów zgodnie z art. 24 ust. 4, jeżeli przemieszczanie będzie nielegalne oraz

- c) zobowiązanie prowadzącego instalację, w której dochodzi do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, do wydania zgodnie z art. 16 ust. 4 zaświadczenia potwierdzającego odzysk lub unieszkodliwienie odpadów zgodnie z treścią zgłoszenia i określonymi w nim warunkami oraz wymogami niniejszego rozporządzenia.
4. Jeżeli przemieszczane odpady przeznaczone są do operacji odzysku przejściowego lub unieszkodliwiania przejściowego, umowa obejmuje następujące dodatkowe zobowiązania:
- a) zobowiązanie odbiorcy do przedstawienia zgodnie z art. 15 ust. 4 oraz, w stosownych przypadkach, art. 15 ust. 5 zaświadczenia lub zaświadczeń wydanych przez instalację lub instalacje przeprowadzające proces(-y) ostatecznego odzysku lub unieszkodliwienia potwierdzających dokonanie odzysku lub unieszkodliwienia wszystkich odpadów zgodnie ze zgłoszeniem i określonymi w nim warunkami oraz wymogami niniejszego rozporządzenia i wskazujących w miarę możliwości ilość i rodzaj odpadów objętych poszczególnymi zaświadczeniami oraz
  - b) zobowiązanie odbiorcy do przedstawienia, w stosownych przypadkach, zgłoszenia początkowemu właściwemu organowi początkowego państwa wysyłki zgodnie z art. 15 ust. 6 lit. b).
5. Jeżeli odpady są wysyłane między dwoma zakładami kontrolowanymi przez tę samą osobę prawną, umowę, o której mowa w ust. 1, można zastąpić oświadczeniem tej osoby prawnej. Wspomniane oświadczenie obejmuje zobowiązania, o których mowa w ust. 3.

Artykuł 7

Gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie

1. W przypadku wszystkich przemieszczeń odpadów, które wymagają zgłoszenia, konieczne jest ustanowienie gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia pokrywającego wszystkie następujące koszty:
- a) koszty transportu;
  - b) koszty odzysku lub unieszkodliwienia, w tym koszty niezbędnych procesów przejściowych;
  - c) koszty magazynowania przez okres 90 dni.
2. Gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie służy pokryciu kosztów powstałych we wszystkich poniższych przypadkach:
- a) w przypadkach, w których przemieszczanie, odzysk lub unieszkodliwienie odpadów nie mogą zostać zrealizowane zgodnie z planem, jak określono w art. 22;
  - b) w przypadkach, w których przemieszczanie, odzysk lub unieszkodliwienie są nielegalne, jak określono w art. 24.
3. Gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie jest ustanawiane przez zgłaszającego lub w jego imieniu przez inną osobę fizyczną lub prawną i obowiązuje w momencie dokonania zgłoszenia albo, jeżeli wyrazi na to zgodę właściwy organ zatwierdzający gwarancję finansową lub równoważne ubezpieczenie, najpóźniej w momencie rozpoczęcia przemieszczania. Gwarancja finansowa lub równoważne

ubezpieczenie obowiązuje w stosunku do zgłoszonego przemieszczania najpóźniej w momencie rozpoczęcia zgłoszonego przemieszczania.

4. Gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie, ich forma, postanowienia oraz objęta nimi kwota podlegają zatwierdzeniu przez właściwy organ wysyłki.

W przypadku przywozu do Unii właściwy organ miejsca przeznaczenia w Unii dokonuje również oceny wysokości kwoty zabezpieczenia oraz, w razie potrzeby, nakłada obowiązek ustanowienia dodatkowej gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia.

5. Gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie obowiązuje w stosunku do zgłoszonego przemieszczania oraz realizacji odzysku lub unieszkodliwiania zgłoszonych odpadów oraz zabezpiecza je.

Gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie podlegają zwolnieniu po otrzymaniu przez zainteresowany właściwy organ zaświadczenia, o którym mowa w art. 16 ust. 4 lub, w stosownych przypadkach, zaświadczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, w odniesieniu do operacji przejściowego odzysku lub unieszkodliwiania.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 5, jeżeli przemieszczane odpady są przeznaczone do operacji przejściowego odzysku lub unieszkodliwiania, a dalsze operacje odzysku lub unieszkodliwiania odbywają się w państwie przeznaczenia, gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie mogą zostać zwolnione po opuszczeniu przez odpady instalacji przejściowej i otrzymaniu przez zainteresowany właściwy organ zaświadczenia, o którym mowa w art. 16 ust. 4. W takim przypadku dalsze przemieszczanie do instalacji odzysku lub unieszkodliwiania musi zostać zabezpieczone nową gwarancją finansową lub równoważnym ubezpieczeniem, chyba że właściwy organ miejsca przeznaczenia odstąpi od tego wymogu. W takich okolicznościach właściwy organ miejsca przeznaczenia odpowiada za zobowiązania w zakresie odbioru odpadów, jeżeli przemieszczanie lub dalszy proces odzysku lub unieszkodliwiania nie mogą zostać zrealizowane zgodnie z planem, jak określono w art. 22, lub za zobowiązania w zakresie nielegalnego przemieszczania, o których mowa w art. 24.

7. Właściwy organ w obrębie Unii, który zatwierdził gwarancję finansową lub równoważne ubezpieczenie, posiada dostęp do takiej gwarancji lub takiego ubezpieczenia i wykorzystuje je na pokrycie zobowiązań powstałych zgodnie z art. 23 i 25, w tym na płatności na rzecz innych zainteresowanych organów.

8. W przypadku zgłoszenia ogólnego zgodnie z art. 13 możliwe jest ustanowienie gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia obejmującego poszczególne części zgłoszenia ogólnego, w miejsce gwarancji lub równoważnego ubezpieczenia obejmujących całość zgłoszenia ogólnego. W takich przypadkach gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie obowiązują w stosunku do zgłaszanego przemieszczania, w odniesieniu do którego je ustanowiono, najpóźniej w momencie rozpoczęcia tego przemieszczania.

9. Gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie, o których mowa w ust. 1, podlegają zwolnieniu po otrzymaniu przez zainteresowany właściwy organ zaświadczenia, o którym mowa w art. 16 ust. 4 lub, w stosownych przypadkach, zaświadczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, w odniesieniu do przejściowego odzysku lub unieszkodliwiania odpowiednich odpadów. Ust. 6 stosuje się odpowiednio.

10. Najpóźniej do [UP: proszę wprowadzić datę przypadającą po upływie dwóch lat od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie] Komisja ocenia wykonalność ustanowienia ujednoczonej metody obliczania kwoty gwarancji finansowych lub równoważnych ubezpieczeń oraz, w stosownych przypadkach, przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający taką ujednoczoną metodę obliczania. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 77 ust. 2.

Przy przeprowadzaniu oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, Komisja bierze pod uwagę m.in. odpowiednie przepisy państw członkowskich dotyczące obliczania kwoty gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 8

Wezwanie przez zainteresowane właściwe organy do dostarczenia informacji i dokumentacji

1. Jeżeli zgłoszenia nie dokonano prawidłowo, w sposób określony w art. 5 ust. 4, właściwy organ wysyłki wzywa zgłaszającego do dostarczenia informacji i dokumentacji zgodnie z art. 5 ust. 3.

Wezwanie do dostarczenia informacji i dokumentacji, o którym mowa w akapicie pierwszym, przekazuje się zgłaszającemu w terminie trzech dni roboczych od dnia przedłożenia zgłoszenia.

2. Zgłaszający przekazuje informacje i dokumentację, o których mowa w ust. 1, w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania wezwania od właściwego organu wysyłki.
3. Jeżeli po włączeniu informacji i dokumentacji będących przedmiotem wezwania do zgłoszenia właściwy organ wysyłki uzna, że zgłoszenie nadal nie zostało dokonane w prawidłowy sposób zgodnie z art. 5 ust. 3 lub jeżeli zgłaszający nie przekazał żadnych informacji zgodnie z ust. 2, podejmuje decyzję o uznaniu zgłoszenia za nieważne i odstępuje od jego dalszego przetwarzania.

Właściwy organ wysyłki informuje zgłaszającego i pozostałe zainteresowane właściwe organy o podjęciu decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, w terminie siedmiu dni od dnia włączenia do zgłoszenia żądanych informacji i dokumentacji lub w przypadku nieprzekazania żadnych informacji przez zgłaszającego zgodnie z ust. 2.

4. Jeżeli zgłoszenia nie dokonano prawidłowo, w sposób określony w art. 5 ust. 3, właściwy organ wysyłki niezwłocznie informuje o tym fakcie zgłaszającego i inne zainteresowane właściwe organy.

Jeżeli dowolny z zainteresowanych właściwych organów uzna, że pomyślnie dokonanie zgłoszenia zgodnie z art. 5 ust. 4 wiąże się z koniecznością przekazania dodatkowych informacji i dokumentacji, wzywa zgłaszającego do dostarczenia takich informacji i takiej dokumentacji w terminie trzech dni roboczych od dnia otrzymania informacji, o których mowa w akapicie pierwszym, oraz informuje o tym pozostałe właściwe organy.

5. Zgłaszający przekazuje informacje i dokumentację, o których mowa w ust. 4, w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania wezwania od zainteresowanego właściwego organu.

Jeżeli którekolwiek z właściwych organów uzna, że zgłoszenie nadal nie zostało pomyślnie dokonane, lub jeżeli zgłaszający nie przekaze żądanych informacji w terminie wyznaczonym w akapicie pierwszym, zainteresowany właściwy organ – w terminie trzech dni roboczych od dnia wygaśnięcia terminu wyznaczonego w akapicie pierwszym – podejmuje decyzję o uznaniu zgłoszenia za nieważne i odstępuje od jego dalszego przetwarzania.

W przypadku niepodjęcia w wyznaczonym terminie decyzji, o której mowa w akapicie drugim, zgłoszenie uznaje się za dokonane pomyślnie.

Zainteresowany właściwy organ niezwłocznie informuje zgłaszającego i pozostałe zainteresowane właściwe organy o podjęciu decyzji, o której mowa w akapicie drugim.

6. Jeżeli właściwy organ wysyłki nie podjął działań zgodnie z ust. 3 lub ust. 4 akapit pierwszy w terminie 30 dni od dnia przedłożenia zgłoszenia, udziela zgłaszającemu na jego żądanie należycie uzasadnionych wyjaśnień.

Jeżeli w terminie 30 dni od daty przedłożenia zgłoszenia właściwy organ nie podjął działań zgodnie z ust. 4 akapit drugi lub ust. 5 i nie wyraził zgody na przemieszczanie zgodnie z art. 11 ust. 2 lub sprzeciwił się przemieszczaniu zgodnie z art. 12 z uwagi na niekompletność zgłoszenia, o której mowa w art. 5 ust. 4, udziela zgłaszającemu na jego żądanie należycie uzasadnionych wyjaśnień.

Artykuł 9

Wyrażenie zgody przez właściwe organy oraz terminy dla transportu, odzysku lub unieszkodliwienia

1. Właściwe organy miejsca przeznaczenia, wysyłki i tranzytu wydają – w terminie 30 dni od dnia przedłożenia zgłoszenia – jedną z następujących należycie uzasadnionych decyzji dotyczących zgłaszanego przemieszczania:
  - a) decyzję o wyrażeniu bezwarunkowej zgody;
  - b) decyzję o wyrażeniu zgody z określonymi warunkami zgodnie z art. 10;
  - c) decyzję o wyrażeniu sprzeciwu zgodnie z art. 12.

W przypadku niewyrażenia sprzeciwu w terminie 30 dni, o którym mowa w akapicie pierwszym, można założyć, że właściwe organy wysyłki i tranzytu wydały milczącą zgodę. Wspomniana milcząca zgoda zachowuje ważność przez okres wskazany w pisemnej zgodzie udzielonej przez właściwy organ miejsca przeznaczenia.

2. Właściwe organy miejsca przeznaczenia oraz, w stosownych przypadkach, miejsca wysyłki i tranzytu przekazują zgłaszającemu swoją decyzję wraz z uzasadnieniem w terminie 30 dni, o którym mowa w ust. 1. Tę decyzję udostępnia się wszystkim zainteresowanym właściwym organom.

Jeżeli właściwy organ miejsca przeznaczenia nie podjął decyzji zgodnie z ust. 1 w terminie 30 dni od dnia przedłożenia zgłoszenia, udziela zgłaszającemu na jego żądanie uzasadnionych wyjaśnień.

3. Pisemna zgoda na planowane przemieszczanie traci ważność po upływie dłuższego okresu wyznaczonego w dokumencie zgłoszenia. Wspomniany okres nie może być dłuższy niż jeden rok kalendarzowy ani nie może przekraczać jakiegokolwiek krótszego okresu wyznaczonego w decyzji podjętej przez zainteresowany właściwy organ.

4. Planowane przemieszczanie może zostać zrealizowane wyłącznie po spełnieniu wymogów określonych w art. 16 ust. 1 lit. a) i b) oraz wyłącznie w okresie ważności milczących lub pisemnych zgód wyrażonych przez wszystkie zainteresowane właściwe organy. Przemieszczane odpady muszą opuścić państwo wysyłki do końca okresu ważności milczących lub pisemnych zgód wyrażonych przez wszystkie zainteresowane właściwe organy.
5. Odzysk lub unieszkodliwienie odpadów związane z planowanym przemieszczaniem muszą zostać zrealizowane w terminie roku kalendarzowego po otrzymaniu odpadów przez prowadzącą instalację odzyskującą lub unieszkodliwiającą przemieszczane odpady, chyba że zainteresowane właściwe organy wyznaczyły krótszy termin w swojej decyzji.
6. Zainteresowane właściwe organy cofają milczącą lub pisemną zgodę w przypadku uzyskania dowolnej z poniższych informacji:
  - a) informacji o tym, że skład odpadów jest niezgodny z określonym w zgłoszeniu;
  - b) informacji o tym, że nie spełniono warunków określonych w decyzji o wyrażeniu zgody na przemieszczanie;
  - c) informacji o tym, że odpady nie zostały poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu zgodnie z zezwoleniem wydanym dla instalacji, w której wykonuje się operacje odzysku lub unieszkodliwiania;
  - d) informacji o tym, że odpady mają zostać lub zostały wysłane, poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu w sposób niezgodny z informacjami zawartymi w dokumencie zgłoszenia i przesyłania lub dołączonymi do nich.
7. Zgłaszającego, zainteresowane właściwe organy oraz odbiorcę informuje się o wszelkich przypadkach wycofania zgody w drodze oficjalnego zawiadomienia.

Artykuł 10

Warunki dokonania przemieszczenia

1. Właściwe organy wysyłki, miejsca przeznaczenia i tranzytu mogą, w terminie 30 dni, o którym mowa w art. 9 ust. 1, określić warunki wyrażenia zgody na zgłaszane przemieszczenie. Takie warunki muszą opierać się na przynajmniej jednej z przesłanek wymienionych w art. 12.
2. Właściwe organy wysyłki, miejsca przeznaczenia i tranzytu mogą także, w terminie 30 dni, o którym mowa w art. 9 ust. 1, określić warunki transportu odpadów przez obszar podlegający ich właściwości. Warunki te nie mogą być bardziej rygorystyczne niż określone w stosunku do podobnych przemieszczeń odbywających się w całości na obszarze podlegającym ich właściwości oraz muszą należycie uwzględniać obowiązujące porozumienia, w szczególności właściwe umowy międzynarodowe.
3. Właściwe organy wysyłki, miejsca przeznaczenia i tranzytu mogą także, w terminie 30 dni, o którym mowa w art. 9 ust. 1, nałożyć warunek, że ich zgoda zostanie uznana za wycofaną, jeżeli najpóźniej w momencie rozpoczęcia zgłoszonego przemieszczenia wbrew przepisom art. 7 ust. 3 nie zostanie ustanowiona gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie.
4. Właściwy organ określa odpowiednie warunki w dokumencie zgłoszenia lub załącza je do takiego dokumentu.

5. Właściwy organ miejsca przeznaczenia może również, w terminie 30 dni, o którym mowa w art. 9 ust. 1, zastrzec warunek, zgodnie z którym instalacja, która odbiera odpady, będzie zobowiązana do prowadzenia w okresie ważności zgłoszenia stałego rejestru otrzymanych i wysłanych odpadów lub ilości odpadów i związanych z nimi operacji odzysku lub operacji unieszkodliwienia wymienionych w zgłoszeniu. Rejestr ten, podpisany przez osobę prawnie odpowiedzialną za instalację, wysyła się właściwemu organowi miejsca przeznaczenia w ciągu miesiąca od zakończenia zgłoszonej operacji odzysku lub operacji unieszkodliwienia.

Artykuł 11

Zakaz przemieszczania odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia

1. W przypadku przedłożenia zgłoszenia dotyczącego planowanego przemieszczania odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia zgodnie z art. 5 właściwe organy wysyłki i miejsca przeznaczenia udzielają swojej pisemnej zgody na takie przemieszczanie w terminie 30 dni, o którym mowa w art. 9 ust. 1, wyłącznie jeżeli spełniono wszystkie poniższe warunki:
- a) zgłaszający wykazał, że:
    - (i) odpadów nie można odzyskać w wykonalny pod względem technicznym i opłacalny ekonomicznie sposób lub należy je unieszkodliwić w świetle zobowiązań prawnych przewidzianych w prawie Unii lub prawie międzynarodowym;
    - (ii) odpadów nie można unieszkodliwić w wykonalny pod względem technicznym i opłacalny ekonomicznie sposób w państwie, w którym je wytworzono;
    - (iii) planowane przemieszczenie lub unieszkodliwienie zostanie dokonane zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami oraz zasadami bliskości i samowystarczalności na szczeblu unijnym i krajowym jak określono w dyrektywie 2008/98/WE;
  - b) zgłaszający lub odbiorca nie został uprzednio pociągnięty do odpowiedzialności za nielegalne przemieszczanie lub jakiegokolwiek inne naruszenie przepisów w zakresie ochrony środowiska;
  - c) przy okazji poprzednich przemieszczeń odpadów zgłaszający lub prowadzący instalację spełnili wymogi art. 15 i 16;
  - d) planowane przemieszczanie lub unieszkodliwianie nie stoi w sprzeczności z zobowiązaniami wynikającymi z konwencji międzynarodowych zawartych przez dane państwo członkowskie lub państwa członkowskie lub Unię;
  - e) dane odpady zostaną zagospodarowane zgodnie z obowiązującymi normami ochrony środowiska dotyczącymi operacji unieszkodliwiania odpadów określonymi w przepisach Unii, a jeżeli dana instalacja jest objęta przepisami dyrektywy 2010/75/UE, instalacja ta jest zobowiązana stosować najlepsze dostępne techniki zdefiniowane w art. 3 pkt 10 tej dyrektywy, zgodnie z warunkami pozwolenia dla danej instalacji;
  - f) odpady nie są zmieszane z odpadami komunalnymi (kod odpadów 20 03 01 lub 20 03 99) pochodzącymi z gospodarstw domowych, od innych wytwórców

odpadów lub z obydwu tych źródeł ani nie są zmieszanyimi odpadami komunalnymi poddanyimi procesowi przetwarzania, który nie zmienil w sposob znaczący ich właściwości.

2. Właściwe organy tranzytu udzielają swojej zgody na przemieszczenie w terminie 30 dni, o którym mowa w art. 9 ust. 1, wyłącznie jeżeli spełniono warunki określone w ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszego artykułu.
3. Jeżeli zainteresowane właściwe organy nie zatwierdziły planowanego przemieszczenia odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia w terminie 30 dni, o którym mowa w art. 9 ust. 1, zgłoszenie tego przemieszczania staje się nieważne, a przemieszczanie jest zakazane zgodnie z art. 4 ust. 1. Jeżeli zgłaszający nadal zamierza zrealizować przemieszczanie, jest on zobowiązany do dokonania nowego zgłoszenia, chyba że wszystkie zainteresowane właściwe organy i zgłaszający uzgodnią inaczej.
4. Zgody udzielone przez właściwe organy zgodnie z ust. 1 podlegają niezwłocznemu zgłoszeniu Komisji, która przekazuje stosowne informacje na ten temat pozostałym państwom członkowskim.

Artykuł 12

Zgłoszenie sprzeciwu wobec przemieszczenia odpadów przeznaczonych do odzysku

1. W przypadku zgłoszenia dotyczącego planowanego przemieszczenia odpadów przeznaczonych do odzysku zgodnie z art. 5 właściwe organy miejsca przeznaczenia i wysyłki mogą, w terminie 30 dni, o którym mowa w art. 9 ust. 1, zgłosić uzasadniony sprzeciw wobec przemieszczenia oparty na przynajmniej jednej z następujących przesłanek:
  - a) planowane przemieszczanie lub odzysk byłyby niezgodne z dyrektywą 2008/98/WE;
  - b) dane odpady nie zostaną zagospodarowane zgodnie z planami gospodarki odpadami lub programami zapobiegania powstawaniu odpadów sporządzonymi – odpowiednio – zgodnie z art. 28 i 29 dyrektywy 2008/98/WE;
  - c) planowane przemieszczanie lub odzysk odpadów nie byłyby zgodne z przepisami krajowymi w zakresie ochrony środowiska, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub ochrony zdrowia i dotyczącymi działań podejmowanych w państwie właściwego organu zgłaszającego sprzeciw;
  - d) planowane przemieszczanie lub odzysk odpadów byłyby niezgodne z przepisami krajowymi obowiązującymi w państwie wysyłki w zakresie odzysku odpadów, co obejmuje przypadki gdy planowane przemieszczanie obejmowałoby odpady przeznaczone do odzysku w instalacji stosującej mniej rygorystyczne normy przetwarzania takich odpadów niż instalacja położona w państwie wysyłki, przy poszanowaniu potrzeby zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, chyba że:
    - (i) istnieją w tej dziedzinie przepisy Unii, w szczególności dotyczące odpadów, i w przepisach krajowych przyjętych w celu transpozycji tych przepisów określono wymogi co najmniej równie rygorystyczne jak te, które zawarte są w przepisach Unii;

- (ii) operacja odzysku w państwie przeznaczenia jest przeprowadzana z zachowaniem wymogów w znacznym stopniu równoważnych z tymi jakie określono w przepisach krajowych państwa wysyłki;
  - (iii) przepisy krajowe państwa wysyłki, inne niż objęte zakresem ppkt (i), nie zostały zgłoszone zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady⁶⁰ w przypadkach, w których w dyrektywie tej przewidziano taki obowiązek;
- e) ograniczanie wchodzących transportów odpadów przeznaczonych do operacji odzysku innych niż recykling i przygotowywanie do ponownego użycia jest konieczne, aby zapewnić państwu członkowskiemu możliwość ochrony jego systemu gospodarowania odpadami, jeżeli ustalono, że transporty takie doprowadziłyby w konsekwencji do tego, że krajowe odpady musiałyby być unieszkodliwiane lub przetwarzane w sposób niezgodny z planami gospodarki odpadami tych państw;
  - f) zgłaszający lub odbiorca zostali uprzednio pociągnięci do odpowiedzialności za nielegalne przemieszczanie lub jakiegokolwiek inne naruszenie przepisów w zakresie ochrony środowiska;
  - g) zgłaszający lub prowadzący instalację przy okazji poprzednich przemieszczeń wielokrotnie postępowali w sposób niezgodny z art. 15 i 16;
  - h) planowane przemieszczanie lub odzysk stoi w sprzeczności z zobowiązaniami wynikającymi z konwencji międzynarodowych zawartych przez dane państwo członkowskie lub państwa członkowskie lub Unię;
  - i) jeżeli stosunek odpadów odzyskiwalnych i nieodzyskiwalnych, wartość szacunkowa uzyskanych w wyniku odzysku surowców lub koszt odzysku i unieszkodliwienia części nieodzyskiwalnej odpadów nie uzasadniają odzysku ze względów ekonomicznych lub środowiskowych;
  - j) odpady, które planuje się przemieszczać, przeznaczone są do unieszkodliwienia, a nie do odzysku;
  - k) dane odpady nie zostaną zagospodarowane zgodnie z obowiązującymi normami ochrony środowiska dotyczącymi operacji odzysku ani zgodnie z obowiązującymi zobowiązaniami w zakresie odzysku lub recyklingu ustanowionymi w przepisach Unii lub odpady zostaną zagospodarowane w instalacji objętej przepisami dyrektywy 2010/75/UE, która nie stosuje jednak najlepszych dostępnych technik zdefiniowanych w art. 3 pkt 10 tej dyrektywy.
2. Właściwe organy tranzytu mogą – przed upływem terminu 30 dni, o którym mowa w ust. 1 – zgłosić uzasadniony sprzeciw wobec planowanego przemieszczenia odpadów przeznaczonych do odzysku wyłącznie w oparciu o przesłanki wskazane w ust. 1 lit. c), f), g) i h) niniejszego artykułu.
3. Jeżeli w terminie 30 dni, o którym mowa w ust. 1, właściwe organy uznają, że przyczyny zgłoszenia przez nie sprzeciwu zostały usunięte, niezwłocznie informują o tym zgłaszającego.

---

⁶⁰ Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1).

4. Jeżeli przyczyny usunięcia sprzeciwu nie zostały usunięte w terminie 30 dni, o którym mowa w ust. 1, zgłoszenie przemieszczenia odpadów przeznaczonych do odzysku traci ważność. Jeżeli zgłaszający nadal zamierza zrealizować przemieszczanie, jest on zobowiązany do dokonania nowego zgłoszenia, chyba że wszystkie zainteresowane właściwe organy i zgłaszający uzgodnią inaczej.
5. O sprzeciwach zgłoszonych przez właściwe organy w oparciu o przesłanki wskazane w ust. 1 lit. d) i e) niniejszego artykułu państwa członkowskie zawiadamiają Komisję zgodnie z art. 68.
6. Właściwy organ wysyłki zawiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o przepisach krajowych, na których mogą opierać się sprzeciwy zgłaszane przez właściwe organy zgodnie z ust. 1 lit. d) i e), wskazując, do jakich rodzajów odpadów i operacji odzysku odpadów sprzeciwy te mają zastosowanie przed powołaniem się na takie przepisy w charakterze przesłanek do wniesienia uzasadnionego sprzeciwu.

Artykuł 13 *Zgłoszenie ogólne*

1. Zgłaszający może przedłożyć zgłoszenie ogólne obejmujące szereg przemieszczeń, o ile wszystkie poniższe wymogi zostały spełnione:
  - a) odpady będące przedmiotem poszczególnych przemieszczeń mają zasadniczo podobne właściwości fizyczne i chemiczne;
  - b) odpady będące przedmiotem poszczególnych przemieszczeń przesyłane są do tego samego odbiorcy i do tej samej instalacji;
  - c) podana w dokumencie zgłoszenia trasa poszczególnych przemieszczeń, w szczególności punkty wyjazdu z i wjazdu do każdego zainteresowanego państwa, jest taka sama.
2. Jeżeli wskutek nieprzewidzianych okoliczności nie można dokonać wszystkich przemieszczeń tą samą trasą, zgłaszający zawiadamia o tym jak najszybciej zainteresowane właściwe organy w drodze zgłoszenia ogólnego przed rozpoczęciem przemieszczania, o ile już wtedy wiadomo, że konieczna jest zmiana trasy.

Jeżeli konieczność zmiany trasy jest znana przed rozpoczęciem przemieszczenia i pociąga za sobą obowiązek uwzględnienia innych właściwych organów niż te, których dotyczy zgłoszenie ogólne, zgłoszenie to nie może zostać wykorzystane i należy dokonać nowego zgłoszenia zgodnie z art. 5.
3. Zainteresowane właściwe organy mogą uzależnić swoją zgodę na skorzystanie ze zgłoszenia ogólnego od późniejszego dostarczenia im dodatkowych informacji i dokumentacji zgodnie z art. 5 ust. 3 i 4.

Artykuł 14 *Instalacje odzysku objęte zezwoleniami wstępnymi*

1. Osoba prawna lub fizyczna będąca właścicielem instalacji odzysku lub sprawująca kontrolę nad taką instalacją może wystąpić z wnioskiem o objęcie tej instalacji zezwoleniem wstępnym do organu właściwego dla danej instalacji w trybie przewidzianym w art. 71.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje:
  - a) nazwę, numer rejestracji i adres instalacji odzysku;

- b) kopie zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie przetwarzania odpadów wydanych na rzecz instalacji odzysku zgodnie z art. 23 dyrektywy 2008/98/WE oraz – w stosownych przypadkach – kopie norm lub zaświadczeń, których przestrzega dana instalacja;
  - c) opis technologii wykorzystywanych na potrzeby operacji odzysku, której dotyczy wnioski o objęcie zezwoleniem wstępnym, w tym ich kod lub kody R;
  - d) informacje o odpadach, których dotyczy wnioski o objęcie zezwoleniem wstępnym, ujętych w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia lub – w stosownych przypadkach – w załączniku do decyzji 2000/532/WE;
  - e) łączną ilość każdego rodzaju odpadów, których dotyczy wnioski o objęcie zezwoleniem wstępnym, w zestawieniu ze zdolnością przetwarzania wskazaną w zezwoleniu, jakim dysponuje dana instalacja;
  - f) rejestr działalności instalacji powiązanej z odzyskiem odpadów, w stosownych przypadkach zawierający w szczególności informacje na temat ilości i rodzajów odpadów przetwarzanych na przestrzeni ostatnich trzech lat;
  - g) dowód lub zaświadczenie potwierdzające, że osoba prawna lub fizyczna będąca właścicielem instalacji lub sprawująca nad nią kontrolę nie została pociągnięta do odpowiedzialności za nielegalne przemieszczanie lub jakiegokolwiek inne naruszenie przepisów w zakresie gospodarowania odpadami.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 76 w celu zmiany ust. 2 w zakresie, w jakim dotyczy on informacji, które należy zawrzeć we wniosku.
  4. Procedura, o której mowa w ust. 5–10 niniejszego artykułu, ma zastosowanie do zezwolenia wstępnego obejmującego instalację będącą przedmiotem wniosku złożonego zgodnie z ust. 1.
  5. W terminie 45 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ poddaje go ocenie i podejmuje decyzję w kwestii jego zatwierdzenia.
  6. Jeżeli osoba prawna lub fizyczna, o której mowa w ust. 1, przekazała wszystkie informacje, o których mowa w ust. 2, właściwy organ zatwierdza wniosek i wydaje zezwolenie wstępne na rzecz zainteresowanej instalacji. Zezwolenie wstępne może obejmować warunki dotyczące okresu obowiązywania zezwolenia wstępnego, rodzajów i ilości odpadów objętych zezwoleniem wstępnym lub stosowanych technologii lub inne warunki niezbędne do zapewnienia gospodarowania odpadami w racjonalny ekologicznie sposób.
  7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 6 właściwy organ może odmówić zatwierdzenia wniosku o wydanie zezwolenia wstępnego, jeżeli nie będzie przekonany, że wydanie zezwolenia wstępnego zapewni wysokiej jakości przetwarzanie odpowiednich odpadów.
  8. Decyzję o zatwierdzeniu lub odrzuceniu wniosku o wydanie zezwolenia wstępnego przekazuje się osobie prawnej lub fizycznej, która wystąpiła z tym wnioskiem, niezwłocznie po jej podjęciu przez właściwy organ, przy czym decyzja ta musi zostać należycie uzasadniona.
  9. O ile w decyzji zatwierdzającej wniosek o wydanie zezwolenia wstępnego nie stwierdzono inaczej, zezwolenie wstępne wydane na rzecz instalacji odzysku zachowuje ważność przez okres siedmiu lat.

10. Właściwy organ może w dowolnej chwili cofnąć zezwolenie wstępne wydane na rzecz instalacji odzysku. Decyzja o cofnięciu zezwolenia wstępnego musi być należycie uzasadniona i zostać przekazana zainteresowanej instalacji.
11. Osoba prawna lub fizyczna, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie powiadamia zainteresowany właściwy organ o wszelkich zmianach w informacjach, o których mowa w ust. 2. Zainteresowany właściwy organ w należyty sposób uwzględnia te zmiany przy ocenianiu wniosku o wydanie zezwolenia wstępnego i, w stosownych przypadkach, aktualizuje zezwolenie wstępne.
12. W przypadku zgłoszenia ogólnego na podstawie art. 13 dotyczącego przemieszczeń kierowanych do instalacji objętej zezwoleniem wstępnym, okres ważności zezwolenia, o którym mowa w art. 9 ust. 3 i 4, przedłuża się do trzech lat. Na zasadzie odstępstwa od tej reguły, zainteresowane właściwe organy mogą w należyte uzasadnionych przypadkach podjąć decyzję o skróceniu tego terminu.
13. Właściwe organy, które wydały zezwolenie wstępne na rzecz instalacji zgodnie z niniejszym artykułem, przekazują Komisji i, w stosownych przypadkach, Sekretariatowi OECD następujące informacje, korzystając z formularza przedstawionego w załączniku VI:
  - a) nazwę, numer rejestracji i adres instalacji odzysku;
  - b) opis technologii wykorzystywanych w instalacji, w tym ich kod R;
  - c) rodzaje odpadów wyszczególnionych w załączniku IV lub rodzaje odpadów, których dotyczy zezwolenie wstępne;
  - d) łączną ilość, jaką obejmuje zezwolenie wstępne;
  - e) okres ważności;
  - f) wszelkie zmiany w zezwoleniu wstępnym;
  - g) wszelkie zmiany zgłaszanych danych;
  - h) informację o cofnięciu zezwolenia wstępnego.
14. Na zasadzie odstępstwa od art. 8, 9, 10 i 12, wydanie zezwolenia zgodnie z art. 9 ust. 1, określenie warunków zgodnie z art. 10 lub zgłoszenie sprzeciwu zgodnie z art. 12 przez wszystkie zainteresowane właściwe organy w odniesieniu do zgłoszenia dotyczącego przemieszczeń kierowanych do instalacji objętej zezwoleniem wstępnym następuje w terminie siedmiu dni roboczych od otrzymania informacji, o której mowa w art. 8 ust. 4 akapit pierwszy.
15. Jeżeli co najmniej jeden właściwy organ wyraża wolę wystąpienia z wnioskiem o przekazanie dodatkowych informacji zgodnie z art. 8 ust. 4 akapit drugi w odniesieniu do zgłoszenia dotyczącego przemieszczeń kierowanych do instalacji objętej zezwoleniem wstępnym, terminy, o których mowa w tym akapicie, jak również terminy, o których mowa w art. 8 ust. 5 akapity pierwszy i drugi, ulegają skróceniu, odpowiednio, do jednego dnia w przypadku art. 8 ust. 4 akapit drugi i art. 8 ust. 5 akapit drugi oraz do dwóch dni w przypadku art. 8 ust. 5 akapit pierwszy.
16. Niezależnie od przepisów ust. 14 właściwy organ miejsca przeznaczenia może zdecydować o przedłużeniu terminu w celu uzyskania od zgłaszającego dalszych informacji lub dokumentacji.

W takich przypadkach właściwy organ powiadamia zgłaszającego o podjęciu tego rodzaju decyzji w terminie siedmiu dni roboczych od dnia otrzymania informacji, o której mowa w art. 8 ust. 4 akapit pierwszy.

Łączny okres na podjęcie jednej z decyzji, o których mowa w art. 9 ust. 1, nie może przekroczyć 30 dni od dnia przedłożenia zgłoszenia zgodnie z art. 5.

Artykuł 15

Dodatkowe przepisy dotyczące operacji przejściowego odzysku i przejściowego unieszkodliwiania

1. W przypadku przemieszczania odpadów przeznaczonych do operacji odzysku przejściowego lub operacji unieszkodliwiania przejściowego, obok początkowej operacji odzysku przejściowego lub początkowej operacji unieszkodliwiania przejściowego w dokumencie zgłoszenia należy oznaczyć również wszystkie instalacje, w których przewidziana jest realizacja dalszych operacji przejściowego i ostatecznego odzysku oraz operacji unieszkodliwiania przejściowego.
2. Właściwe organy wysyłki i miejsca przeznaczenia mogą wydać zgodę na przemieszczanie odpadów przeznaczonych do operacji odzysku przejściowego lub operacji unieszkodliwiania przejściowego wyłącznie w przypadku gdy zgodnie z art. 12 brak jest podstaw do zgłoszenia sprzeciwu wobec przemieszczenia odpadów do instalacji realizujących jakiejkolwiek dalsze operacje przejściowego lub ostatecznego odzysku lub operacje unieszkodliwiania przejściowego.
3. Prowadzący instalację, w której realizowana jest operacja odzysku przejściowego lub operacja unieszkodliwiania przejściowego, zobowiązany jest przekazać zgłaszającemu, w terminie jednego dnia od otrzymania odpadów, potwierdzenie, że odpady zostały dostarczone. Powyższe potwierdzenie jest wpisywane lub dołączane do dokumentu przesyłania.
4. Najszybciej jak to możliwe i nie później niż w terminie 30 dni od zrealizowania operacji odzysku przejściowego lub operacji unieszkodliwiania przejściowego oraz nie później niż w terminie jednego roku kalendarzowego od otrzymania odpadów lub w krótszym terminie, o którym mowa w art. 9 ust. 5, prowadzący instalację, w której przeprowadzono tę operację, wydaje na własną odpowiedzialność zaświadczenie potwierdzające wykonanie danej operacji.
Wspomniane zaświadczenie przekazuje się i zamieszcza w dokumencie przesyłania lub załącza się je do tego dokumentu.
5. Jeżeli prowadzący instalację odzysku lub unieszkodliwiania, w której zrealizowano operację odzysku przejściowego lub operację unieszkodliwiania przejściowego, dostarczy odpady w celu poddania ich jakimkolwiek dalszym operacjom przejściowego lub ostatecznego odzysku albo unieszkodliwiania do instalacji zlokalizowanej w państwie przeznaczenia, jest on zobowiązany, najszybciej jak to możliwe, jednak nie później niż w terminie jednego roku kalendarzowego od dostarczenia odpadów lub w krótszym terminie, o którym mowa w art. 9 ust. 5, uzyskać zaświadczenie z tej instalacji, że dalsze operacje ostatecznego odzysku lub unieszkodliwienia zostały wykonane.

Prowadzący wymienioną instalację, w której realizowana jest operacja odzysku przejściowego lub unieszkodliwiania przejściowego, niezwłocznie przesyła odpowiednie zaświadczenia zgłaszającemu i zainteresowanym właściwym organom, wskazując przemieszczanie, którego dotyczą zaświadczenia;

6. Jeżeli dostawa odpadów, o której mowa w ust. 5, jest realizowana do instalacji znajdującej się w początkowym państwie wysyłki lub w innym państwie członkowskim, należy dokonać nowego zgłoszenia zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.
7. Jeżeli dostawa odpadów, o której mowa w ust. 5, jest realizowana do instalacji znajdującej się w państwie trzecim, należy dokonać nowego zgłoszenia zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, przy czym w takim przypadku przepisy dotyczące zainteresowanych właściwych organów stosuje się również do początkowego właściwego organu początkowego państwa wysyłki.

Artykuł 16

Wymogi mające zastosowanie po uzyskaniu zgody na przemieszczanie

1. Po wyrażeniu przez zainteresowane właściwe organy zgody na zgłoszone przemieszczanie wszystkie uczestniczące w nim przedsiębiorstwa wypełniają dokument przesyłania lub – w przypadku zgłoszenia ogólnego – dokumenty przesyłania w odpowiednich punktach. Wspomniane przedsiębiorstwa zapewniają udostępnienie odpowiednim organom informacji zamieszczonych w dokumencie przesyłania w formie elektronicznej, uwzględniając zagwarantowanie ich dostępności podczas transportu.
2. Jeżeli zgłaszający otrzymał pisemną zgodę od właściwych organów wysyłki, miejsca przeznaczenia i tranzytu lub może założyć, że właściwe organy wysyłki i tranzytu udzieliły mu milczącej zgody w tym zakresie, wpisuje faktyczną datę przemieszczenia oraz wypełnia w możliwym zakresie pozostałe punkty dokumentu przesyłania przynajmniej na jeden dzień roboczy przed rozpoczęciem przemieszczania.
3. Prowadzący instalację zobowiązany jest przekazać zgłaszającemu i odpowiednim organom potwierdzenie, że odpady zostały dostarczone, w terminie jednego dnia od ich otrzymania.
4. Prowadzący instalację, w której realizuje się operację ostatecznego odzysku lub unieszkodliwiania zaświadcza na własną odpowiedzialność, że dana operacja ostatecznego odzysku lub unieszkodliwiania została ukończona, i robi to najszybciej jak to możliwe i nie później niż w terminie 30 dni od zrealizowania tej operacji oraz nie później niż w terminie jednego roku kalendarzowego od otrzymania odpadów lub w krótszym terminie, o którym mowa w art. 9 ust. 5.
5. Prowadzący instalację albo – w przypadku gdy prowadzący instalację nie dysponuje dostępem do systemu, o którym mowa w art. 26 – zgłaszający przekazuje zaświadczenie, o którym mowa w ust. 4, zgłaszającemu i odpowiednim organom.

Artykuł 17

Zmiany w przemieszczaniu po uzyskaniu zgody

1. W przypadku gdy w przemieszczaniu, na które wydano zgodę, zaszły istotne zmiany w zakresie jego charakterystyki lub warunków, zgłaszający zobowiązany jest niezwłocznie, a w miarę możliwości przed rozpoczęciem przemieszczania, zawiadomić o tym zainteresowane właściwe organy i odbiorcę. Za istotne uznaje się zmiany planowanej ilości odpadów, trasy, środków transportu, daty przemieszczania lub przewoźnika.

2. W przypadku istotnych zmian, o których mowa w ust. 1, dokonuje się nowego zgłoszenia, chyba że wszystkie zainteresowane właściwe organy uznają, że proponowane zmiany nie wymagają nowego zgłoszenia.
3. Jeżeli wprowadzenie istotnych zmian, o których mowa w ust. 1, pociąga za sobą obowiązek uwzględnienia innych właściwych organów niż te, które były objęte pierwotnym zgłoszeniem, dokonuje się nowego zgłoszenia.

Rozdział 2

Artykuł 18

Ogólne obowiązki w zakresie informowania

1. W odniesieniu do odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 3 i 4 i które mają zostać przemieszczone, stosuje się ogólne obowiązki w zakresie informowania ustanowione w ust. 2–7 niniejszego artykułu.
2. Osoba podlegająca jurysdykcji państwa wysyłki, która organizuje przemieszczanie, uzupełnia i przekazuje odpowiednie informacje, o których mowa w załączniku VII, najpóźniej do dnia poprzedzającego dzień dokonania przemieszczenia.
3. Osoba, o której mowa w ust. 2, zapewnia udostępnienie odpowiednim organom informacji, o których mowa w tym ustępie, w formie elektronicznej, uwzględniając zagwarantowanie ich dostępności podczas transportu.
4. Prowadzący instalację odzysku lub laboratorium oraz odbiorca lub – w przypadku gdy nie dysponuje on dostępem do systemu, o którym mowa w art. 26 – osoba, o której mowa w ust. 2, w terminie jednego dnia od otrzymania odpadów przekazują zgłaszającemu i właściwym organom potwierdzenie otrzymania odpadów poprzez uzupełnienie odpowiednich informacji zawartych w załączniku VII.
5. Prowadzący instalację odzysku, najszybciej jak to możliwe i nie później niż 30 dni po zakończeniu procesu odzysku i nie później niż w ciągu roku kalendarzowego od otrzymania odpadów, zaświadcza, na swoją odpowiedzialność, że odzysk został zakończony, uzupełniając odpowiednie informacje zawarte w załączniku VII.
6. Osoba, o której mowa w ust. 2, niezwłocznie powiadamia właściwy organ wysyłki w przypadku uniemożliwienia wwiezienia przemieszczanych odpadów na terytorium państwa przeznaczenia, odrzucenia przemieszczanych odpadów przez odbiorcę lub braku możliwości dokonania przemieszczenia w pierwotnie zaplanowany sposób.
7. Umowa, o której mowa w załączniku VII, zawarta pomiędzy osobą, która organizuje przemieszczanie, oraz odbiorcą odpadów przeznaczonych do odzysku musi obowiązywać w momencie rozpoczęcia przemieszczania odpadów. Wspomniana umowa zawiera zobowiązanie, zgodnie z którym w przypadku gdy przemieszczanie odpadów lub ich odzysk nie zostaną zrealizowane zgodnie z planem albo też w przypadku gdy przemieszczanie będzie nielegalne, osoba, która organizuje przemieszczanie, lub – w przypadku gdy osoba ta nie ma możliwości zakończenia przemieszczenia odpadów lub ich odzysku – odbiorca musi odebrać odpady lub zapewnić ich odzyskanie w inny sposób, a także zapewnić – w razie potrzeby – ich magazynowanie w tym czasie.
8. Osoba, która organizuje przemieszczanie, lub odbiorca przedstawiają kopię umowy, o której mowa w ust. 7, zainteresowanemu właściwemu organowi na jego żądanie.

9. Zgodnie z art. 26 i ustawodawstwem krajowym państwa członkowskie i Komisja udostępniają informacje wymagane zgodnie z załącznikiem VII na potrzeby inspekcji, egzekwowania przepisów, planowania i statystyki.
10. Informacje, o których mowa w ust. 2, traktuje się jako informacje poufne, jeżeli jest to wymagane zgodnie z przepisami Unii lub ustawodawstwem krajowym.
11. Jeżeli odpady są wysyłane między dwoma zakładami kontrolowanymi przez tę samą osobę prawną, umowę, o której mowa w ust. 7, można zastąpić oświadczeniem tej osoby prawnej. Wspomniane oświadczenie obejmuje odpowiednio zobowiązania, o których mowa w ust. 7.

Rozdział 3

Mieszanie odpadów, dokumentacja i dostęp do informacji

Artykuł 19

Zakaz mieszania odpadów podczas przemieszczania

W okresie od rozpoczęcia przemieszczania do dostarczenia odpadów do instalacji odzysku lub unieszkodliwiania odpady określone w zgłoszeniu lub jak określono w art. 18 nie mogą być mieszane z innymi odpadami.

Artykuł 20

Przechowywanie dokumentów i informacji

1. Właściwe organy, zgłaszający, odbiorca i prowadzący instalację odbierającą odpady przechowują wszystkie dokumenty przesyłane do lub otrzymywane od właściwych organów w związku ze zgłoszonym przemieszczeniem w Unii przez okres przynajmniej pięciu lat od daty rozpoczęcia przemieszczania. W przypadku zgłoszeń ogólnych dokonywanych zgodnie z art. 13 zobowiązanie to ma zastosowanie od daty rozpoczęcia ostatniego przemieszczania.
2. Osoba, która zorganizowała przemieszczanie, odbiorca oraz prowadzący instalację odbierającą odpady przechowują na terytorium Unii informacje przekazane zgodnie z art. 18 ust. 1 przez okres przynajmniej pięciu lat od daty rozpoczęcia przemieszczania.

Artykuł 21

Publiczny dostęp do informacji o zgłoszeniach

Właściwe organy wysyłki lub miejsca przeznaczenia podają informacje o zgłoszeniach przemieszczenia, na które wydały zgodę lub wobec których wniosły sprzeciw, a także o przemieszczeniach odpadów podlegających ogólnym obowiązkom w zakresie informowania do wiadomości publicznej przy zastosowaniu właściwych środków, jeżeli informacje te nie są informacjami poufnymi zgodnie z ustawodawstwem krajowym lub przepisami Unii.

Rozdział 4

Obowiązek odbioru odpadów

Artykuł 22

Odbiór w przypadku braku możliwości realizacji przemieszczenia zgodnie z planem

1. Jeżeli którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów uzyska informację, że przemieszczanie odpadów, w tym ich odzysk lub unieszkodliwienie, nie może zostać zrealizowane w zamierzony sposób zgodnie z warunkami określonymi w dokumencie zgłoszeniowym i dokumencie przesyłania lub w umowie, o której mowa w art. 6, niezwłocznie zawiadamia o tym właściwy organ wysyłki. Jeżeli instalacja odzysku lub unieszkodliwiania odmawia przyjęcia przemieszczanych odpadów, prowadzący tę instalację zobowiązany jest niezwłocznie powiadomić o tym właściwy organ miejsca przeznaczenia.
2. Właściwy organ wysyłki zapewnia, aby – z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 3 – dane odpady zostały przetransportowane przez zgłaszającego z powrotem na obszar podlegający jego właściwości lub na inny dowolny obszar na terytorium państwa wysyłki. Właściwy organ wysyłki identyfikuje zgłaszającego według kolejności przewidzianej w art. 3 pkt 6. Jeżeli okaże się to niemożliwe, obowiązek zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego artykułu będzie spoczywał na samym tym właściwym organie lub na osobie fizycznej lub prawnej działającej w jego imieniu.

Obowiązek odbioru, o którym mowa w akapicie pierwszym, należy wypełnić w terminie 90 dni od dnia, w którym zainteresowany właściwy organ wysyłki dowiedział się lub został powiadomiony przez właściwe organy miejsca przeznaczenia lub tranzytu, że przemieszczanie odpadów, na które wydano zgodę, albo ich odzysk lub unieszkodliwienie nie mogą zostać zrealizowane zgodnie z planem, z podaniem przyczyn takiej sytuacji, lub w innym terminie uzgodnionym przez zainteresowane właściwe organy. Podstawą powyższego powiadomienia mogą być informacje przekazane właściwym organom miejsca przeznaczenia lub tranzytu między innymi przez inne właściwe organy.

3. Obowiązek odbioru określony w ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli zainteresowane właściwe organy wysyłki, tranzytu i miejsca przeznaczenia uznają, że odpady mogą zostać poddane odzyskowi lub unieszkodliwianiu w inny sposób w państwie przeznaczenia lub w innym miejscu przez zgłaszającego lub, jeżeli okaże się to niemożliwe, przez właściwy organ wysyłki albo osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu.

Obowiązek odbioru określony w ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli przesłane odpady zostały w trakcie operacji realizowanych w danej instalacji nieodwracalnie zmieszane z innymi odpadami, zanim zainteresowany właściwy organ uzyskał zgodnie z ust. 1 informację o tym, że zgłoszone przemieszczanie nie może zostać zrealizowane. Taka mieszanina podlega odzyskowi lub unieszkodliwieniu w inny sposób, zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu.

4. W przypadku odbioru, o którym mowa w ust. 2 należy sporządzić nowe zgłoszenie, chyba że zainteresowane właściwe organy zgodnie uznają za wystarczający należycie uzasadniony wniosek początkowego właściwego organu wysyłki.

Nowe zgłoszenie, w odpowiednich przypadkach, jest dokonywane przez początkowego zgłaszającego lub, jeżeli jest to niemożliwe, przez inną osobę fizyczną

lub prawą określoną zgodnie z art. 3 pkt 6 w kolejności wskazanej w tym przepisie, lub, jeżeli to także jest niemożliwe, przez początkowy właściwy organ wysyłki albo osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu.

Właściwe organy nie mogą sprzeciwić się zwrotowi odpadów pochodzących z przemieszczenia, które nie może zostać zrealizowane, albo związanym z tym operacjom odzysku i unieszkodliwienia.

5. W przypadku realizacji określonych w ust. 3 rozwiązań alternatywnych poza początkowym państwem przeznaczenia, nowe zgłoszenie, w odpowiednich przypadkach, jest dokonywane przez początkowego zgłaszającego lub, jeżeli jest to niemożliwe, przez inną osobę fizyczną lub prawą określoną zgodnie z art. 3 pkt 6 w kolejności wskazanej w tym przepisie, lub, jeżeli to także jest niemożliwe, przez początkowy właściwy organ wysyłki albo osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu.

Jeżeli takie nowe zgłoszenie jest dokonywane przez zgłaszającego, należy złożyć je także właściwemu organowi początkowego państwa wysyłki.

6. W przypadku realizacji określonych w ust. 3 rozwiązań alternatywnych w początkowym państwie przeznaczenia nowe zgłoszenie nie jest wymagane i wystarcza należycie uzasadniony wniosek. Taki należycie uzasadniony wniosek o aprobatę realizacji rozwiązań alternatywnych jest przesyłany właściwemu organowi miejsca przeznaczenia i wysyłki przez początkowego zgłaszającego lub, jeżeli jest to niemożliwe, przez początkowy właściwy organ wysyłki właściwemu organowi miejsca przeznaczenia.

7. Jeżeli zgodnie z ust. 4 lub 6 nowe zgłoszenie nie jest wymagane, początkowy zgłaszający lub, jeżeli jest to niemożliwe, inna osoba fizyczna lub prawna, określona zgodnie z art. 3 pkt 6 w kolejności wskazanej w tym przepisie, lub, jeżeli to także jest niemożliwe, początkowy właściwy organ wysyłki albo osoba fizyczna lub prawna działająca w jego imieniu zobowiązana jest sporządzić nowy dokument przesyłania, zgodnie z art. 15 lub 16.

Jeżeli nowego zgłoszenia zgodnie z ust. 4 lub 5 dokonuje początkowy właściwy organ wysyłki, nie zachodzi obowiązek ustanowienia nowej gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia. Z zastrzeżeniem zgody wszystkich zainteresowanych właściwych organów dokument przesyłania dotyczący początkowego przemieszczenia może zostać użyty do odbioru.

8. Obowiązek zgłaszającego oraz subsydiarny obowiązek państwa wysyłki dotyczący odbioru odpadów z powrotem lub zorganizowania alternatywnego odzysku lub unieszkodliwienia odpadów wygasa w momencie wystawienia przez prowadzącego instalację zaświadczenia, o którym mowa w art. 16 ust. 4 lub, w odpowiednich przypadkach, w art. 15 ust. 5, potwierdzającego, że odpady zostały poddane ostatecznemu odzyskowi lub unieszkodliwieniu. W przypadku przejściowego odzysku lub unieszkodliwienia, o których mowa w art. 7 ust. 6, subsydiarny obowiązek państwa wysyłki wygasa w momencie, w którym prowadzący instalację wystawił zaświadczenie, o którym mowa w art. 15 ust. 4.

Jeżeli prowadzący instalację wystawił zaświadczenie o odzysku lub unieszkodliwieniu odpadów w sposób, który spowodował, że przemieszczanie zostało uznane za nielegalne, czego konsekwencją jest zwolnienie gwarancji finansowej, stosuje się przepisy art. 24 ust. 4 i art. 25 ust. 2.

9. Jeżeli odpady pochodzące z przemieszczenia, które nie mogło zostać zrealizowane, co obejmuje także ich odzysk lub unieszkodliwienie, zostaną ujawnione na terytorium jednego z państw członkowskich, właściwy organ, którego właściwości podlega obszar, na którym znaleziono odpady, odpowiada za zorganizowanie bezpiecznego magazynowania odpadów do czasu ich zwrotu albo ostatecznego odzysku lub unieszkodliwienia w alternatywny sposób.
10. W przypadku gdy zgłaszający określony w art. 3 ust. 6 lit. a) ppkt (iv) nie dopełnia obowiązków w zakresie odbioru, określonych w niniejszym artykule i art. 23, pierwotny wytwórca odpadów, nowy wytwórca odpadów lub podmiot zbierający określony odpowiednio w art. 3 ust. 6 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iii), którzy upoważnili sprzedawcę lub pośrednika do działania w ich imieniu, są uznawani za zgłaszającego do celów wspomnianych przepisów dotyczących obowiązku odbioru.

Artykuł 23

Koszty odbioru odpadów w przypadku niemożności realizacji przemieszczenia

1. Koszty wynikające ze zwrotu odpadów pochodzących z przemieszczenia, które nie może zostać zrealizowane, w tym koszty ich transportu, odzysku lub unieszkodliwienia zgodnie z art. 22 ust. 2 lub 3 oraz, od dnia, w którym właściwy organ wysyłki uzyskał informację o tym, że przemieszczanie odpadów albo ich odzysk lub unieszkodliwienie nie mogą zostać zrealizowane, koszty magazynowania na podstawie art. 22 ust. 9, są ponoszone w następującej kolejności:
  - a) przez zgłaszającego według kolejności przewidzianej w art. 3 ust. 6; lub, jeżeli jest to niemożliwe, przez osobę, o której mowa w lit. b);
  - b) przez inne odpowiednie osoby fizyczne lub prawne, w stosownych przypadkach; lub, jeżeli to także jest niemożliwe, przez osobę, o której mowa w lit. c);
  - c) przez właściwy organ wysyłki; lub, jeżeli to także jest niemożliwe, zgodnie z lit. d);
  - d) zgodnie z odmiennymi ustaleniami zainteresowanych właściwych organów.
2. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów unijnych ani krajowych dotyczących odpowiedzialności.

Artykuł 24

Odbiór w przypadku, gdy przemieszczanie jest nielegalne

1. Jeżeli właściwy organ ujawnił przemieszczanie, które uważa za nielegalne, niezwłocznie powiadamia o tym pozostałe zainteresowane właściwe organy.
2. Jeżeli odpowiedzialnością za nielegalne przemieszczanie można obciążyć zgłaszającego, właściwy organ wysyłki zapewnia, aby przedmiotowe odpady zostały:
  - a) odebrane przez podmiot, który faktycznie dokonał zgłoszenia, w celu zorganizowania ich unieszkodliwienia lub odzysku; lub, jeżeli nie dokonano zgłoszenia, zgodnie z lit. b);
  - b) odebrane przez podmiot zobowiązany do dokonania zgłoszenia w celu zorganizowania ich unieszkodliwienia lub odzysku; lub, jeżeli jest to niemożliwe, zgodnie z lit. c);

- c) odebrane przez właściwy organ wysyłki albo przez osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu w celu zorganizowania ich unieszkodliwienia lub odzysku; lub, jeżeli to także jest niemożliwe, zgodnie z lit. d);
- d) poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu w inny sposób w państwie przeznaczenia lub wysyłki przez właściwy organ wysyłki albo przez osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu; lub, jeżeli to także jest niemożliwe, zgodnie z lit. e);
- e) poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu w inny sposób w innym państwie przez właściwy organ wysyłki albo przez osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu, jeżeli wszystkie zainteresowane właściwe organy wyrażą na to zgodę.

Obowiązek odbioru, odzysku lub unieszkodliwienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest realizowany w terminie 30 dni od dnia, w którym zainteresowany właściwy organ wysyłki dowiedział się lub został powiadomiony przez właściwe organy miejsca przeznaczenia lub tranzytu o nielegalnym przemieszczaniu oraz o przyczynach jego zaistnienia, lub w innym terminie uzgodnionym przez zainteresowane właściwe organy. Podstawą powyższego powiadomienia mogą być informacje przekazane właściwym organom miejsca przeznaczenia lub tranzytu między innymi przez inne właściwe organy.

W przypadku odbioru określonego w akapicie pierwszym lit. a), b) i c) należy sporządzić nowe zgłoszenie, chyba że zainteresowane właściwe organy zgodnie uznają za wystarczający uzasadniony wniosek początkowego właściwego organu wysyłki.

Nowe zgłoszenie sporządza podmiot lub organ określony w akapicie pierwszym lit. a), b), c) według określonego tam porządku.

Właściwe organy nie mogą zgłosić sprzeciwu wobec odbioru odpadów pochodzących z nielegalnego przemieszczania. W przypadku przyjęcia przez właściwy organ wysyłki rozwiązań alternatywnych określonych w akapicie pierwszym, lit. d) i e), nowego zgłoszenia dokonuje początkowy właściwy organ wysyłki lub osoba fizyczna lub prawną działająca w jego imieniu, chyba że zainteresowane właściwe organy zgodnie uznają za wystarczający należycie uzasadniony wniosek tego organu.

3. W przypadku gdy zgłaszający określony w art. 3 ust. 6 lit. a) ppkt (iv) nie dopełnia obowiązków w zakresie odbioru, określonych w niniejszym artykule i art. 25, pierwotny wytwórca odpadów, nowy wytwórca odpadów lub podmiot zbierający określony odpowiednio w art. 3 ust. 6 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iii), którzy upoważnili sprzedawcę lub pośrednika do działania w ich imieniu, są uznawani za zgłaszającego do celów wspomnianych przepisów dotyczących obowiązku odbioru.
4. Jeżeli odpowiedzialnością za nielegalne przemieszczanie można obciążyć odbiorcę, właściwy organ miejsca przeznaczenia zapewnia, że przedmiotowe odpady zostaną poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu w sposób racjonalny ekologicznie:
  - a) przez odbiorcę; lub, jeżeli jest to niemożliwe, zgodnie z lit. b);
  - b) przez właściwy organ albo osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu.

Obowiązek odzysku lub unieszkodliwienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest realizowany w terminie 30 dni od dnia, w którym właściwy organ miejsca

przeznaczenia dowiedział się lub został powiadomiony przez właściwe organy wysyłki lub tranzytu o nielegalnym przemieszczaniu oraz o przyczynach jego zaistnienia, lub w innym terminie uzgodnionym przez zainteresowane właściwe organy. Podstawą powyższego powiadomienia mogą być informacje przekazane właściwym organom wysyłki i tranzytu między innymi przez inne właściwe organy.

Zainteresowane właściwe organy współpracują ze sobą w niezbędnym zakresie przy odzysku lub unieszkodliwianiu odpadów zgodnie z niniejszym ustępem.

5. Jeżeli nie jest wymagane nowe zgłoszenie, osoba odpowiedzialna za odbiór lub, jeżeli jest to niemożliwe, początkowy właściwy organ wysyłki zobowiązany jest sporządzić nowy dokument przesyłania, zgodnie z art. 15 lub 16.

W przypadku dokonania nowego zgłoszenia przez początkowy właściwy organ wysyłki nie zachodzi obowiązek ustanowienia nowej gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia.

6. Jeżeli odpowiedzialnością za nielegalne przemieszczanie nie można obciążyć ani zgłaszającego, ani odbiorcy, zainteresowane właściwe organy współpracują w celu zapewnienia, by dane odpady zostały poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu.

7. W przypadku przejściowego odzysku lub unieszkodliwienia, o których mowa w art. 7 ust. 6, jeżeli nielegalne przemieszczanie zostało ujawnione po zrealizowaniu operacji przejściowego odzysku lub przejściowego unieszkodliwiania, ciężący na państwie wysyłki subsydiarny obowiązek odbioru odpadów lub zorganizowania ich alternatywnego odzysku lub unieszkodliwienia wygasa w momencie, w którym prowadzący instalację wystawił zaświadczenie, o którym mowa w art. 15 ust. 4.

Jeżeli prowadzący instalację wystawił zaświadczenie o odzysku lub unieszkodliwieniu odpadów w sposób, który spowodował, że przemieszczanie zostało uznane za nielegalne, czego konsekwencją jest zwolnienie gwarancji finansowej, stosuje się ust. 4 niniejszego artykułu i art. 25 ust. 2.

8. Jeżeli na terytorium jednego z państw członkowskich ujawnione zostanie nielegalne przemieszczanie, właściwy organ, którego właściwości podlega obszar, na którym odpady ujawniono, odpowiada za zorganizowanie bezpiecznego magazynowania odpadów do czasu ich zwrotu albo ostatecznego odzysku lub unieszkodliwienia w inny sposób.
9. Przepisów art. 34 i 36 nie stosuje się, jeżeli nielegalnie przemieszczane odpady zwracane są do państwa wysyłki, którego dotyczą zakazy zawarte w tych artykułach.
10. W przypadku nielegalnego przemieszczania, o którym mowa w art. 3 pkt 25 lit. g), osoba, która zorganizowała przemieszczanie, podlega takim samym obowiązkom określonym w niniejszym artykule, jakie dotyczą zgłaszającego.
11. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów unijnych ani krajowych dotyczących odpowiedzialności.

Artykuł 25

Koszty odbioru w przypadku gdy przemieszczanie jest nielegalne

1. Koszty wynikające z odbioru odpadów pochodzących z nielegalnego przemieszczania, w tym koszty ich transportu, odzysku lub unieszkodliwienia zgodnie z art. 24 ust. 2 oraz, od dnia, w którym właściwy organ wysyłki uzyskał

informację o tym, że przemieszczanie jest nielegalne, także koszty magazynowania zgodnie z art. 24 ust. 8, są ponoszone przez:

- a) podmiot, który faktycznie dokonał zgłoszenia, o którym mowa w art. 24 ust. 2 lit. a), określony zgodnie z kolejnością wskazaną w art. 3 ust. 6; lub, jeżeli nie dokonano zgłoszenia, zgodnie z lit. b);
  - b) podmiot zobowiązany do dokonania zgłoszenia lub odpowiednio inne osoby fizyczne lub prawne; lub, jeżeli jest to niemożliwe, zgodnie z lit. c);
  - c) właściwy organ wysyłki.
2. Koszty wynikające z odzysku lub unieszkodliwienia odpadów na podstawie art. 24 ust. 4, w tym ewentualne koszty transportu i magazynowania na podstawie art. 24 ust. 7 są ponoszone przez odbiorcę; lub, jeżeli jest to niemożliwe, przez właściwy organ miejsca przeznaczenia.
3. Koszty wynikające z odzysku lub unieszkodliwienia odpadów na podstawie art. 24 ust. 6, w tym ewentualne koszty transportu i magazynowania na podstawie art. 24 ust. 8 są ponoszone przez:
- a) zgłaszającego, określonego według kolejności przewidzianej w art. 3 ust. 6, lub odbiorcę, w zależności od decyzji zainteresowanych właściwych organów; lub, jeżeli jest to niemożliwe, zgodnie z lit. b);
  - b) odpowiednio inne osoby fizyczne lub prawne; lub, jeżeli to także jest niemożliwe, zgodnie z lit. c);
  - c) właściwe organy wysyłki i miejsca przeznaczenia.
4. W przypadku nielegalnego przemieszczania, o którym mowa w art. 3 pkt 25 lit. g), osoba, która zorganizowała przemieszczanie, podlega takim samym obowiązkom określonym w niniejszym artykule, jakie dotyczą zgłaszającego.
5. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów unijnych ani krajowych dotyczących odpowiedzialności.

Rozdział 5

Ogólne przepisy administracyjne

Artykuł 26

Elektroniczne przekazywanie i wymiana informacji

1. Następujące informacje i dokumenty są przekazywane i wymieniane drogą elektroniczną za pośrednictwem centralnego systemu, o którym mowa w ust. 2, albo systemu krajowego zgodnie z ust. 3:
  - a) w przypadku odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2:
    - (i) zgłoszenie planowanego przemieszczania, zgodnie z art. 5 i 13;
    - (ii) wezwanie do dostarczenia informacji i dokumentacji, zgodnie z art. 5 i 8;
    - (iii) dostarczenie informacji i dokumentacji, zgodnie z art. 5 i 8;
    - (iv) informacje i decyzje, zgodnie z art. 8;

- (v) zgoda na zgłoszone przemieszczanie oraz, w stosownych przypadkach, oficjalne zawiadomienie o jej wycofaniu, zgodnie z art. 9;
  - (vi) warunki dokonania przemieszczenia, zgodnie z art. 10;
  - (vii) sprzeciw w przypadku niespełnienia warunków określonych w art. 11 ust. 2;
  - (viii) sprzeciw wobec przemieszczenia, zgodnie z art. 12;
  - (ix) informacje o decyzjach dotyczących udzielenia zezwolenia wstępnego określonym instalacjom odzysku, zgodnie z art. 14 ust. 8 i 10;
  - (x) informacje i decyzje, zgodnie z art. 14 ust. 11 i 15;
  - (xi) potwierdzenie odbioru odpadów, zgodnie z art. 15 i 16;
  - (xii) zaświadczenie o dokonaniu odzysku lub unieszkodliwieniu odpadów, zgodnie z art. 15 i 16;
  - (xiii) uprzednie zawiadomienie o faktycznym rozpoczęciu przemieszczenia zgodnie z art. 16;
  - (xiv) dokumenty dołączane do każdego transportu, zgodnie z art. 16;
  - (xv) informacje o zmianach w przemieszczaniu po uzyskaniu zgody, zgodnie z art. 17;
  - (xvi) w miarę możliwości zgody i dokumenty przesyłania, wysyłane zgodnie z przepisami tytułów IV, V i VI;
- b) w przypadku odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 3, informacje i dokumentacja wymagana zgodnie z art. 18.
2. Komisja prowadzi centralny system, który umożliwi elektroniczne przekazywanie i wymianę informacji oraz dokumentów, o których mowa w ust. 1. Ten centralny system stanowi repozytorium centralne służące do wymiany w czasie rzeczywistym informacji i dokumentów, o których mowa w ust. 1, między istniejącymi krajowymi systemami elektronicznej wymiany danych.
- Ponadto właściwe organy państw członkowskich, które nie utworzyły krajowego systemu elektronicznej wymiany danych, wykorzystują ten centralny system do bezpośredniego przekazywania i wymiany drogą elektroniczną informacji i dokumentów, o których mowa w ust. 1.
- Ten centralny system zapewnia również interoperacyjność ze środowiskiem elektronicznych informacji dotyczących transportu towarowego ustanowionym na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1056⁶¹.
- W ciągu czterech lat od przyjęcia aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 4, centralny system zapewni jego interoperacyjność z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie ceł.
3. Państwa członkowskie mogą stosować własne systemy krajowe, zapewniając jednak interoperacyjność tych systemów z centralnym systemem, o którym mowa w ust. 2,

---

⁶¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1056 z dnia 15 lipca 2020 r. w sprawie elektronicznych informacji dotyczących transportu towarowego (Dz.U. L 249 z 31.7.2020, s. 33).

funkcjonowanie zgodnie z wymogami i zasadami określonymi w aktach wykonawczych przyjętych przez Komisję na podstawie ust. 4 oraz wymianę informacji i dokumentów z centralnym systemem w czasie rzeczywistym.

4. Najpóźniej do dnia [UP: proszę wprowadzić datę przypadającą po upływie 12 miesięcy od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie] Komisja przyjmie akty wykonawcze w celu ustanowienia:

- a) wymogów niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności między centralnym systemem, o którym mowa w ust. 2, a systemami krajowymi, w tym modelu danych i protokołu wymiany danych;
- b) wszelkich innych wymogów technicznych i organizacyjnych, w tym dotyczących aspektów bezpieczeństwa i zarządzania danymi, które są niezbędne do praktycznego wdrożenia elektronicznego przekazywania i wymiany informacji oraz dokumentów, o których mowa w ust. 1.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 77 ust. 2.

Artykuł 27

Język

1. Wszelkie zgłoszenia, informacje, dokumentacja lub inna korespondencja przekazywana zgodnie z przepisami niniejszego tytułu przekazywane są w języku akceptowanym przez zainteresowane właściwe organy.
2. Na żądanie zainteresowanych właściwych organów zgłaszający przekazuje uwierzytelnione tłumaczenia dokumentów, o których mowa w ust. 1, na język akceptowany przez te organy.

Artykuł 28

Spory dotyczące klasyfikacji

1. Państwa członkowskie podejmują decyzję, czy przedmiot lub substancję powstające w wyniku procesu produkcyjnego, którego podstawowym celem nie jest produkowanie tego przedmiotu lub tej substancji, należy uznać za odpad, na podstawie warunków określonych w art. 5 dyrektywy 2008/98/WE.

Państwa członkowskie podejmują decyzję, czy odpady, które zostały poddane recyklingowi lub innemu procesowi odzysku, należy przestać uznawać za odpady, na podstawie warunków określonych w art. 6 dyrektywy 2008/98/WE.

Jeżeli właściwe organy wysyłki i miejsca przeznaczenia nie mogą dojść do porozumienia w zakresie zaklasyfikowania przedmiotu lub substancji jako odpadów lub nie, na potrzeby przemieszczania traktuje się je tak, jakby stanowiły odpady. Przepis ten nie narusza uprawnień państwa przeznaczenia do traktowania przedmiotu przemieszczenia po jego dotarciu na miejsce zgodnie z przepisami krajowymi, pod warunkiem ich zgodności z prawem unijnym lub międzynarodowym.

2. Jeżeli właściwe organy wysyłki i miejsca przeznaczenia nie mogą dojść do porozumienia w zakresie zaklasyfikowania odpadów do kategorii ujętych w załączniku III, załączniku IIIA, załączniku IIIB lub załączniku IV, lub nieujętych w żadnym z tych załączników, przemieszczanie tych odpadów podlega przepisom art. 4 ust. 1 i 2.
3. Jeżeli właściwe organy wysyłki i miejsca przeznaczenia nie mogą dojść do porozumienia w zakresie zaklasyfikowania zgłoszonej operacji przetwarzania odpadów jako odzysku lub unieszkodliwienia, stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące unieszkodliwiania.
4. Aby ułatwić w Unii zharmonizowaną klasyfikację odpadów wymienionych w załączniku III, IIIA, IIIB lub IV, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 76 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie kryteriów, takich jak progi zanieczyszczenia, na podstawie których niektóre odpady klasyfikuje się w załącznikach III, IIIA, IIIB lub IV.

Komisja jest również uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 76 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie kryteriów służących rozróżnianiu towarów używanych i odpadów w odniesieniu do określonych kategorii towarów, dla których to rozróżnienie ma szczególne znaczenie przy wywozie odpadów z Unii.

Artykuł 29
Koszty administracyjne

Właściwe organy mogą obciążyć zgłaszającego odpowiednimi i proporcjonalnymi kosztami administracyjnymi realizacji procedur związanych ze zgłoszeniem i nadzorem oraz zwykłymi kosztami odpowiednich analiz i inspekcji.

Artykuł 30
Porozumienia dotyczące obszarów przygranicznych

1. W wyjątkowych przypadkach, jeżeli jest to uzasadnione szczególną sytuacją geograficzną lub demograficzną, państwa członkowskie mogą zawierać dwustronne umowy dotyczące złagodzenia procedury zgłaszania przemieszczania określonych strumieni odpadów, w odniesieniu do transgranicznych przemieszczeń kierowanych do najbliższej odpowiedniej instalacji położonej na obszarze przy granicy pomiędzy danymi państwami członkowskimi.
2. Umowy dwustronne, o których mowa w ust. 1, mogą być zawierane także w przypadku, gdy zarówno przemieszczanie, jak i przetwarzanie odpadów ma miejsce w państwie wysyłki, jednakże trasa ich transportu przebiega przez terytorium innego państwa członkowskiego.
3. Państwa członkowskie mogą zawierać takie umowy dwustronne, o których mowa w ust. 1, także z państwami, które są stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.
4. Umowy, o których mowa w niniejszym artykule, są notyfikowane Komisji przed ich wejściem w życie.

Rozdział 6

Przemieszczenia wewnątrzunijne z tranzytem przez państwa trzecie

Artykuł 31
Przemieszczenia odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia

Jeżeli przemieszczanie odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia ma miejsce w obrębie Unii, z tranzytem przez jedno lub kilka państw trzecich, właściwy organ wysyłki zobowiązany jest skierować do właściwych organów w tych państwach trzecich zapytanie, czy zamierzają one przesłać swoją pisemną zgodę na planowane przemieszczanie:

- a) w przypadku gdy państwo trzecie jest stroną konwencji bazylejskiej – w terminie 60 dni, chyba że dane państwo zrezygnowało z tego prawa zgodnie z postanowieniami Konwencji; lub
- b) w przypadku gdy państwo trzecie nie jest stroną konwencji bazylejskiej – w terminie uzgodnionym między właściwymi organami.

Artykuł 32
Przemieszczenia odpadów przeznaczonych do odzysku

1. Jeżeli przemieszczanie odpadów przeznaczonych do odzysku ma miejsce w granicach Unii, z tranzytem przez jedno lub kilka państw trzecich, których nie

obowiązuje decyzja Rady w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku („decyzja OECD”), stosuje się art. 31.

2. Jeżeli przemieszczanie odpadów przeznaczonych do odzysku ma miejsce w granicach Unii, co obejmuje także przemieszczenia pomiędzy miejscowościami w tym samym państwie członkowskim, z tranzytem przez jedno lub kilka państw trzecich, które obowiązuje decyzja OECD, zgoda, o której mowa w art. 9, może być wyrażona w sposób milczący i w przypadku gdy nie został zgłoszony sprzeciw ani zastrzeżone warunki, przemieszczanie może rozpocząć się po upływie 30 dni od daty przedłożenia zgłoszenia przez zgłaszającego zgodnie z art. 5.

Tytuł III

Przemieszczenia odpadów wyłącznie w obrębie państwa członkowskiego

Artykuł 33

System przemieszczeń odpadów wyłącznie w obrębie państwa członkowskiego

1. Państwa członkowskie ustanawiają odpowiedni system nadzoru i kontroli przemieszczeń odbywających się wyłącznie w granicach ich jurysdykcji państwowej. System ten uwzględnia potrzebę zapewnienia spójności z systemem unijnym, ustanowionym w tytułach II i VII.
2. Państwa członkowskie zawiadamiają Komisję o przyjętym systemie nadzoru i kontroli przemieszczania odpadów. Komisja informuje o tym pozostałe państwa członkowskie.

Tytuł IV

Wywóz odpadów z Unii do państw trzecich

Rozdział 1

Wywóz odpadów do unieszkodliwienia

Artykuł 34 *Zakaz wywozu*

1. Wywóz z Unii odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia jest zakazany.
2. Zakaz określony w ust. 1 nie dotyczy wywozu odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia do państw EFTA, będących równocześnie stronami konwencji bazylejskiej.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 wywóz odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia do państwa EFTA będącego stroną konwencji bazylejskiej jest zakazany, jeżeli:
  - a) dane państwo EFTA zakazuje przywozu takich odpadów;
  - b) nie spełniono warunków określonych w art. 11 ust. 2;
  - c) właściwy organ wysyłki ma podstawy by przypuszczać, że odpady nie będą podlegać w państwie przeznaczenia racjonalnemu ekologicznie zagospodarowaniu, w rozumieniu art. 56.
4. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do odpadów, które podlegają obowiązkowi odbioru na podstawie art. 22 lub 24.

Artykuł 35 *Procedury stosowane w przypadku wywozu do państw EFTA*

1. Jeżeli odpady są wywożone z Unii do państwa EFTA będącego stroną konwencji bazylejskiej z przeznaczeniem do unieszkodliwienia w danym państwie, przepisy tytułu II stosuje się odpowiednio, przy uwzględnieniu dostosowań i przepisów dodatkowych określonych w ust. 2 i 3.
2. Stosuje się następujące dostosowania:
  - a) zgłaszający przekazuje zgodnie z art. 26 wniosek dotyczący zgłoszenia oraz wszelkie dodatkowe informacje i dokumentację zgodnie z art. 5 ust. 3 i jednocześnie przekazuje je pocztą, faksem lub pocztą elektroniczną z podpisem cyfrowym zainteresowanym właściwym organom w państwach tranzytu i przeznaczenia poza Unią, chyba że organy te mają połączenie z centralnym systemem, o którym mowa w art. 26 ust. 2;
  - b) zgłaszający przekazuje zgodnie z art. 26 wszelkie dodatkowe informacje i dokumentację zgodnie z art. 5 ust. 4 i jednocześnie przekazuje je pocztą, faksem lub pocztą elektroniczną z podpisem cyfrowym zainteresowanym właściwym organom w państwach tranzytu i przeznaczenia poza Unią, chyba że organy te mają połączenie z centralnym systemem, o którym mowa w art. 26 ust. 2;

- c) właściwy organ wysyłki powiadamia zainteresowane właściwe organy w państwach tranzytu i przeznaczenia spoza Unii o każdym wezwaniu do dostarczenia informacji i dokumentacji z jego strony oraz o swojej decyzji dotyczącej planowanego przemieszczenia pocztą, faksem lub pocztą elektroniczną z podpisem cyfrowym, chyba że te właściwe organy mają połączenie z centralnym systemem, o którym mowa w art. 26 ust. 2;
- d) właściwy organ tranzytu poza Unią ma 60 dni od wysłania potwierdzenia otrzymania zgłoszenia na wydanie milczącej lub pisemnej zgody, z ewentualnym zastrzeżeniem warunków, jeżeli zainteresowane państwo podjęło decyzję, że nie będzie wymagało uprzedniej pisemnej zgody, oraz poinformowało o tym pozostałe strony konwencji bazylejskiej, zgodnie z jej art. 6 ust. 4;
- e) właściwy organ wysyłki w Unii podejmuje decyzję o wyrażeniu zgody na przemieszczanie zgodnie z art. 9 wyłącznie po otrzymaniu pisemnej zgody właściwego organu miejsca przeznaczenia oraz, w odpowiednich przypadkach, milczącej lub pisemnej zgody właściwego organu tranzytu poza Unią i nie wcześniej niż po upływie 61 dni od wysłania potwierdzenia otrzymania zgłoszenia przez właściwy organ tranzytu, chyba że właściwy organ wysyłki uzyska pisemną zgodę pozostałych zainteresowanych właściwych organów, w którym to przypadku może on podjąć decyzję, o której mowa w art. 9, przed upływem tego terminu.

3. Stosuje się następujące przepisy dodatkowe:

- a) właściwy organ tranzytu w Unii wysła potwierdzenie otrzymania zgłoszenia zgłaszającemu oraz przekazuje kopie pozostałym zainteresowanym właściwym organom;
- b) właściwe organy wysyłki oraz, w odpowiednich przypadkach, właściwe organy tranzytu w Unii zapewniają, aby poinformowano urząd celny wywozu i urząd celny wyprowadzenia o ich decyzji o wyrażeniu zgody na przemieszczanie;
- c) przewoźnik dostarcza kopię dokumentu przesyłania do urzędu celnego wywozu i urzędu celnego wyprowadzenia albo pocztą, faksem lub pocztą elektroniczną z podpisem cyfrowym, albo za pośrednictwem centralnego systemu, o którym mowa w art. 26 ust. 2, jeśli urząd celny wywozu ma do tego systemu dostęp;
- d) niezwłocznie po tym, jak odpady opuszczą terytorium Unii, urząd celny wyprowadzenia informuje właściwy organ wysyłki w Unii, że odpady opuściły terytorium Unii;
- e) jeżeli w terminie 42 dni od daty, w której odpady opuściły terytorium Unii, właściwy organ wysyłki w Unii nie otrzyma informacji od prowadzącego instalację o przyjęciu odpadów, niezwłocznie zawiadamia o tym właściwy organ miejsca przeznaczenia;
- f) umowa, o której mowa w art. 6, zawiera następujące warunki:
  - (i) jeżeli prowadzący instalację wyda nieprawidłowe zaświadczenie o unieszkodliwieniu, którego skutkiem będzie zwolnienie gwarancji finansowej, odbiorca poniesie koszty wynikające z obowiązku zwrócenia odpadów na obszar podlegający właściwości właściwego organu wysyłki

oraz ich odzysku lub unieszkodliwienia w inny, racjonalny ekologicznie sposób;

(ii) w terminie trzech dni od przyjęcia odpadów do unieszkodliwienia prowadzący instalację wysyła zgłaszającemu i zainteresowanym właściwym organom podpisane kopie wypełnionego dokumentu przesyłania, z wyjątkiem zaświadczenia o unieszkodliwieniu, określonego w ppkt (iii);

(iii) możliwie najszybciej i nie później niż w terminie 30 dni od dokonania unieszkodliwienia oraz w żadnym wypadku nie później niż w terminie roku kalendarzowego od przyjęcia odpadów prowadzący instalację na własną odpowiedzialność zaświadcza o dokonaniu unieszkodliwienia i przesyła zgłaszającemu oraz zainteresowanym właściwym organom podpisane kopie dokumentu przesyłania zawierającego to zaświadczenie;

g) w terminie trzech dni roboczych od otrzymania kopii, o których mowa w lit. f) ppkt (ii) i (iii), zgłaszający udostępnia informacje zawarte w tych kopiach w formie elektronicznej zgodnie z art. 26.

4. Przemieszczanie może nastąpić wyłącznie w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:

a) zgłaszający otrzymał pisemną zgodę właściwych organów wysyłki, miejsca przeznaczenia oraz, w odpowiednich przypadkach, właściwych organów tranzytu poza Unią oraz zostały spełnione warunki określone w tych decyzjach;

b) zagwarantowano racjonalne ekologicznie gospodarowanie odpadami zgodnie z art. 56.

5. W przypadku wywozu odpadów są one kierowane w celu poddania ich unieszkodliwieniu do instalacji, która prowadzi działalność zgodnie z obowiązującym prawem krajowym lub dla której wydano pozwolenie na prowadzenie działalności w państwie przeznaczenia.

6. Urząd celny wywozu lub urząd celny wyprowadzenia, który ujawnił nielegalne przemieszczanie, zobowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym właściwy organ w państwie urzędu celnego. Właściwy organ:

a) niezwłocznie zawiadamia właściwy organ wysyłki w Unii o nielegalnym przemieszczaniu; oraz

b) zapewnia zatrzymanie odpadów do czasu podjęcia przez właściwy organ wysyłki innej decyzji i przekazania jej na piśmie właściwemu organowi w państwie urzędu celnego, w którym odpady zostały zatrzymane.

Rozdział 2

Wywóz odpadów przeznaczonych do odzysku

SEKCJA 1

WYWÓZ ODPADÓW NIEBEZPIECZNYCH I NIEKTÓRYCH INNYCH ODPADÓW DO PAŃSTW, KTÓRYCH NIE OBOWIĄDUJE DECYZJA OECD

Artykuł 36 *Zakaz wywozu*

1. Zakazany jest wywóz z Unii następujących rodzajów odpadów przeznaczonych do odzysku w państwach, których nie obowiązuje decyzja OECD:
  - a) odpadów ujętych jako niebezpieczne w części 1 załącznika V do niniejszego rozporządzenia;
  - b) odpadów ujętych jako niebezpieczne w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE;
  - c) odpadów ujętych w części 2 załącznika V do niniejszego rozporządzenia;
  - d) odpadów niebezpiecznych niesklasyfikowanych pod żadnym kodem w załączniku V do niniejszego rozporządzenia ani w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE;
  - e) mieszanin odpadów niebezpiecznych oraz mieszanin odpadów niebezpiecznych z odpadami innymi niż niebezpieczne niesklasyfikowanych pod żadnym kodem w załączniku V do niniejszego rozporządzenia ani w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE;
  - f) odpadów, które państwo przeznaczenia notyfikowało jako niebezpieczne, zgodnie z art. 3 konwencji bazylejskiej;
  - g) odpadów, których przywóz został zakazany przez państwo przeznaczenia;
  - h) odpadów, co do których właściwy organ wysyłki ma podstawy, by przypuszczać, że nie zostaną one w danym państwie przeznaczenia zagospodarowane w sposób racjonalny ekologicznie w rozumieniu art. 56;
  - i) odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 5.
2. Ust. 1 nie ma zastosowania do odpadów, które podlegają obowiązkowi odbioru na podstawie art. 22 lub 24.
3. Państwa członkowskie mogą w przypadkach wyjątkowych przewidzieć, na podstawie dowodów w postaci dokumentów przedstawionych przez zgłaszającego, że określone rodzaje odpadów niebezpiecznych wyszczególnione w załączniku V do niniejszego rozporządzenia lub w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, są wyłączone z zakazu wywozu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli nie wykazują żadnej z właściwości wyszczególnionych w załączniku III do dyrektywy 2008/98/WE, biorąc pod uwagę kryteria i obowiązujące wartości graniczne oraz stężenia graniczne na potrzeby klasyfikacji odpadów jako niebezpieczne, określonych w tym załączniku. W przypadku gdy niebezpieczna właściwość odpadów została oceniona na podstawie przeprowadzonego badania oraz przy wykorzystaniu stężeń substancji niebezpiecznych, jak wskazano w załączniku III do dyrektywy 2008/98/WE, decydujące znaczenie mają wyniki badania.

4. Okoliczność, że odpady nie zostały ujęte jako niebezpieczne w załączniku V ani w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, lub że zostały ujęte w załączniku V część 1 wykaz B, nie wyklucza zaliczenia takich odpadów, w sytuacjach wyjątkowych, do odpadów niebezpiecznych i tym samym objęcia ich zakazem wywozu, jeżeli wykazują one dowolną z właściwości wyszczególnionych w załączniku III do dyrektywy 2008/98/WE, biorąc pod uwagę kryteria i obowiązujące wartości graniczne oraz stężenia graniczne na potrzeby klasyfikacji odpadów jako niebezpieczne, określonych w tym załączniku. W przypadku gdy niebezpieczna właściwość odpadów została oceniona na podstawie przeprowadzonego badania oraz przy wykorzystaniu stężeń substancji niebezpiecznych, jak wskazano w załączniku III do dyrektywy 2008/98/WE, decydujące znaczenie mają wyniki badania.
5. W przypadkach określonych w ust. 3 i 4 zainteresowane państwo członkowskie zawiadamia państwo przeznaczenia przed podjęciem decyzji o wyrażeniu zgody na planowane przemieszczenia do danego państwa. Państwa członkowskie notyfikują powyższe przypadki Komisji przed końcem każdego roku kalendarzowego. Komisja przekazuje otrzymane informacje wszystkim państwom członkowskim oraz Sekretariatowi Konwencji Bazylejskiej. Komisja może na podstawie otrzymanych informacji sformułować komentarze oraz, w odpowiednich przypadkach, dostosować załącznik V do niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 72.

SEKCJA 2

WYWÓZ ODPADÓW INNYCH NIŻ NIEBEZPIECZNE DO PAŃSTW, KTÓRYCH NIE OBOWIĄZUJE DECYZJA OECD

Artykuł 37 *Zakaz wywozu*

1. Zakazany jest wywóz z Unii następujących rodzajów odpadów przeznaczonych do odzysku w państwach, których nie obowiązuje decyzja OECD:
  - a) odpadów ujętych w załączniku III, załączniku IIIA lub załączniku IIIB;
  - b) odpadów innych niż niebezpieczne ujętych w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, o ile nie zostały już ujęte w załączniku III, załączniku IIIA lub załączniku IIIB.
2. Ust. 1 nie ma zastosowania do wywozu odpadów przeznaczonych do odzysku do państwa wpisanego do wykazu państw, określonego zgodnie z art. 38 dla odpadów wyszczególnionych w tym wykazie.

Taki wywóz może nastąpić wyłącznie pod warunkiem, że odpady zostaną skierowane do instalacji, która uzyskała zezwolenie na prowadzenie operacji odzysku tych odpadów, wydane na podstawie przepisów krajowych danego państwa. Ponadto taki wywóz podlega ogólnym obowiązkom w zakresie informowania, określonym w art. 18 lub, w przypadku gdy zainteresowane państwo wskaże to we wniosku, o którym mowa w art. 39, procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody określonej w art. 35.

Artykuł 38

Ustanowienie wykazu państw, do których dozwolony jest wywóz z Unii odpadów innych niż niebezpieczne przeznaczonych do odzysku

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 76 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie wykazu państw, których nie obowiązuje decyzja OECD i w odniesieniu do których zezwala się na wywóz z Unii odpadów innych niż niebezpieczne przeznaczonych do odzysku („wykaz państw, do których dozwolony jest wywóz”). Wykaz ten obejmuje państwa, które złożyły wniosek zgodnie z art. 39 ust. 1 i wykazały zgodność z wymogami określonymi w art. 39 ust. 3, na podstawie oceny przeprowadzonej przez Komisję zgodnie z art. 40.
2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje:
  - a) nazwy państw, do których dozwolony jest wywóz z Unii odpadów innych niż niebezpieczne przeznaczonych do odzysku;
  - b) określone odpady, których wywóz z Unii do każdego z państw, o których mowa w lit. a), jest dozwolony;
  - c) informacje takie jak adres internetowy, umożliwiające dostęp do wykazu instalacji, które na podstawie przepisów krajowych każdego z państw, o których mowa w lit. a), posiadają zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odzysku odpadów, o których mowa w lit. b);
  - d) o ile są one dostępne, informacje o wszelkich szczególnych procedurach kontrolnych mających zastosowanie na podstawie przepisów krajowych każdego z państw, o których mowa w lit. a), do przywozu odpadów, o których mowa w lit. b), w tym wskazanie, czy przywóz taki podlega procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody określonej w art. 35.
3. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje się do dnia *[OP: proszę wprowadzić datę przypadającą po upływie 30 miesięcy od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie]*, chyba że żadne państwo nie złoży wniosku na podstawie art. 39 ust. 1 lub żadne państwo nie spełni w tym czasie wymogów określonych w art. 39 ust. 3.

Do dnia *[OP: proszę wprowadzić datę przypadającą po upływie trzech miesięcy od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie]* Komisja skontaktuje się ze wszystkimi państwami, których nie obowiązuje decyzja OECD, w celu przekazania im niezbędnych informacji na temat możliwości włączenia tych państw do wykazu państw, do których wywóz jest dozwolony.

W celu wpisania do wykazu państw, do których wywóz jest dozwolony, przyjętego do dnia *[OP: proszę wprowadzić datę przypadającą po upływie 30 miesięcy od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie]*, państwa, których nie obowiązuje decyzja OECD, składają wnioski na podstawie art. 39 ust. 1 do dnia *[OP: proszę wprowadzić datę przypadającą po upływie 9 miesięcy od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie]*.
4. Komisja regularnie, a co najmniej co dwa lata od daty jego ustanowienia, aktualizuje wykaz państw, do których wywóz jest dozwolony, w celu:
  - a) dodania państwa, o którego włączeniu zadecydowano zgodnie z ust. 1;
  - b) skreślenia państwa, które przestało spełniać wymogi określone w art. 39;

- c) uaktualnienia informacji, o których mowa w ust. 2 lit. b), c) i d), na podstawie wniosku otrzymanego od zainteresowanego państwa oraz, jeżeli wniosek ten dotyczy dodania nowych odpadów, pod warunkiem że zainteresowane państwo wykazało, iż spełnia wymogi określone w art. 39 w odniesieniu do danych nowych odpadów;
  - d) dodania lub skreślenia wszelkich innych elementów istotnych dla zapewnienia dokładności i aktualności informacji zawartych w wykazie.
5. W przypadku jakiegokolwiek zmiany informacji przekazanych Komisji na podstawie art. 39 ust. 3 państwa ujęte w wykazie, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazują zaktualizowane informacje określone w formularzu zawartym w załączniku VIII wraz z odpowiednimi dowodami potwierdzającymi.
- Państwa ujęte w wykazie, o którym mowa w ust. 1, w każdym przypadku, w piątym roku po ich początkowym ujęciu, przekazują Komisji zaktualizowane informacje określone w formularzu zawartym w załączniku VIII wraz z odpowiednimi dowodami potwierdzającymi.
- Po otrzymaniu informacji i dowodów, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim niniejszego ustępu, Komisja może zażądać od zainteresowanego państwa dodatkowych informacji w celu wykazania, że nadal spełnia ono wymogi określone w art. 39.
6. W przypadku uzyskania informacji, z których wiarygodny sposób wynika, że państwo, które ujęto już w wykazie, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia już wymogów określonych w art. 39, Komisja wzywa dane państwo do przedstawienia stanowiska na temat tych informacji w terminie maksymalnie dwóch miesięcy od wezwania do przedstawienia uwag, wraz z odpowiednimi dowodami potwierdzającymi dalsze spełnianie tych wymogów. Okres ten może zostać przedłużony o dodatkowe dwa miesiące, jeżeli zainteresowane państwo złoży uzasadniony wniosek o takie przedłużenie.
7. Jeżeli zainteresowane państwo nie przedstawi swojego stanowiska i wymaganych dowodów potwierdzających w terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, lub jeżeli przedstawione dowody są niewystarczające do wykazania ciągłej zgodności z wymogami określonymi w art. 39, Komisja bez zbędnej zwłoki skreśla to państwo z wykazu.
8. Komisja może w każdej chwili skontaktować się z państwem ujętym w wykazie, o którym mowa w ust. 1, w celu uzyskania informacji istotnych dla zapewnienia dalszego spełniania przez to państwo wymogów określonych w art. 39.

Artykuł 39

Wymogi dotyczące ujęcia w wykazie państw, do których wywóz jest dozwolony

1. Państwa, których nie obowiązuje decyzja OECD i które zamierzają odbierać od Unii określone odpady, o których mowa w art. 37 ust. 1, przeznaczone do odzysku, składają do Komisji wnioski, w których wyrażają wolę odbioru tych odpadów oraz bycia ujętym w wykazie, o którym mowa w art. 38. Wniosek taki wraz ze wszystkimi powiązаныmi dokumentami lub inną korespondencją przekazuje się w języku angielskim.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się za pomocą formularza określonego w załączniku VIII i należy zawrzeć w nim wszystkie informacje określone w tym formularzu.
3. Państwo składające wniosek wykazuje, że wprowadziło i stosuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby dane odpady były zagospodarowane w sposób racjonalny ekologicznie określony w art. 56.

W tym celu państwo składające wniosek wykazuje, że:

- a) posiada kompleksową strategię lub kompleksowy plan gospodarowania odpadami, które obejmują całe jego terytorium oraz wykazują swoją zdolność i gotowość do zapewnienia racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami. Taka strategia lub taki plan obejmuje co najmniej następujące elementy:
  - (i) całkowitą ilość odpadów wytwarzanych w danym państwie w skali rocznej, jak również ilość odpadów objętych zakresem powyższego wniosku („odpady, których dotyczy wnioski”) oraz szacunki dotyczące zmiany tych ilości w ciągu najbliższych 10 lat;
  - (ii) szacunkową ocenę aktualnych krajowych zdolności przetwarzania odpadów w ujęciu ogólnym, jak również szacunkową ocenę krajowych zdolności przetwarzania odpadów, których dotyczy wnioski, oraz ocenę zmiany tych zdolności w ciągu najbliższych 10 lat;
  - (iii) odsetek odpadów z gospodarstw domowych, które są zbierane selektywnie, jak również wszelkie cele i środki mające na celu zwiększenie tego wskaźnika w przyszłości;
  - (iv) wskazanie odsetka odpadów z gospodarstw domowych, których dotyczy wnioski, które są składowane, jak również wszelkie cele i środki mające na celu zmniejszenie tego odsetka w przyszłości;
  - (v) wskazanie odsetka odpadów z gospodarstw domowych poddawanych recyklingowi oraz ewentualne cele i środki mające na celu zwiększenie tego odsetka w przyszłości;
  - (vi) informacje o ilości odpadów które są wyrzucane jako śmieci, oraz o środkach wprowadzonych w celu zapobiegania powstawaniu śmieci i ich sprzątania;
  - (vii) strategię dotyczącą sposobu zapewnienia racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami przywożonymi na jego terytorium, w tym ewentualny wpływ takiego przywozu na gospodarowanie odpadami wytwarzanymi w państwie;
  - (viii) informacje na temat metodyki stosowanej do obliczania danych, o których mowa w ppkt (i)–(vi);
- b) posiada ramy prawne w zakresie gospodarowania odpadami, obejmujące co najmniej następujące elementy:
  - (i) systemy wydawania zezwoleń lub licencji dla zakładów przetwarzania odpadów;
  - (ii) systemy wydawania zezwoleń lub licencji na transport odpadów;

- (iii) przepisy mające na celu zapewnienie, aby odpady reszkowe powstałe w wyniku operacji odzysku odpadów, których dotyczy wnioski, były zagospodarowywane w sposób racjonalny ekologicznie określony w art. 56;
  - (iv) odpowiednie środki kontroli zanieczyszczenia mające zastosowanie do operacji gospodarowania odpadami, w tym ograniczenia emisji z myślą o ochronie powietrza, gleby i wody oraz środki mające na celu zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych z tych operacji;
  - (v) przepisy dotyczące egzekwowania, inspekcji i kar mających na celu zapewnienie wdrożenia krajowych i międzynarodowych wymogów dotyczących gospodarowania odpadami i przemieszczania odpadów;
- c) jest stroną wielostronnych umów środowiskowych, o których mowa w załączniku VIII, i wdrożyło niezbędne środki w celu wykonania swoich zobowiązań wynikających z tych umów;
- d) wprowadziło strategię egzekwowania przepisów krajowych w zakresie gospodarowania odpadami i przemieszczania odpadów, obejmującą środki kontroli i monitorowania, w tym informacje na temat liczby przeprowadzonych inspekcji przemieszczania odpadów i instalacji zagospodarowania odpadów oraz na temat kar nałożonych w przypadku naruszenia odpowiednich przepisów krajowych.

Artykuł 40

Ocena wniosku o ujęcie w wykazie państw, do których wywóz jest dozwolony

1. Komisja bez zbędnej zwłoki ocenia wnioski złożone na podstawie art. 39 i jeżeli uzna, że wymogi określone w tym artykule zostały spełnione, wpisuje państwo składające wniosek do wykazu państw, do których wywóz jest dozwolony. Podstawę tej oceny stanowią informacje i dowody potwierdzające przedstawione przez państwo składające wniosek, jak również inne istotne informacje, i służy ona ustaleniu, czy państwo składające wniosek wprowadziło i stosuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby dane odpady były zagospodarowane w sposób racjonalny ekologicznie określony w art. 56. W celu dokonania tej oceny Komisja wykorzystuje jako punkty odniesienia odpowiednie przepisy zawarte w prawodawstwie i wytycznych, o których mowa w załączniku IX.
2. Jeżeli w trakcie przeprowadzania oceny Komisja uzna, że informacje dostarczone przez państwo składające wniosek są niekompletne lub niewystarczające do wykazania zgodności z wymogami określonymi w art. 39, umożliwia temu państwu dostarczenie dodatkowych informacji w maksymalnym terminie trzech miesięcy. Okres ten może zostać przedłużony o dodatkowe trzy miesiące, jeżeli państwo składające wniosek złoży uzasadniony wniosek o takie przedłużenie.
3. Jeżeli państwo składające wniosek nie dostarczy dodatkowych informacji w terminie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, lub jeżeli dostarczone dodatkowe informacje nadal uważa się za niekompletne lub niewystarczające do wykazania zgodności z wymogami określonymi w art. 39, Komisja bez zbędnej zwłoki informuje państwo składające wniosek, że nie można ująć go w wykazie państw, do których wywóz jest dozwolony, oraz że jego wniosek nie będzie dalej rozpatrywany. W takim przypadku Komisja informuje państwo składające wniosek również o przyczynach takiej decyzji. Pozostaje to bez uszczerbku dla możliwości złożenia przez państwo składające wniosek nowego wniosku zgodnie z art. 39.

SEKCJA 3

WYWÓZ DO PAŃSTW, KTÓRE OBOWIĄZUJE DECYZJA OECD

Artykuł 41

Ogólny system wywozu odpadów

1. Jeżeli odpady ujęte w załącznikach III, IIIA, IIIB lub IV, odpady, które nie zostały sklasyfikowane, lub mieszaniny odpadów niezaliczone do żadnej z kategorii w załączniku III ani załączniku IV są wywożone z Unii z przeznaczeniem do odzysku w państwach, które obowiązuje decyzja OECD, z tranzytem lub bez tranzytu przez państwa, które obowiązuje decyzja OECD, przepisy tytułu II stosuje się odpowiednio, przy uwzględnieniu dostosowań i przepisów dodatkowych zawartych w ust. 2, 3 i 5.
2. Stosuje się następujące dostosowania:
  - a) mieszaniny odpadów wyszczególnionych w załączniku IIIA przeznaczone do procesów przejściowych podlegają procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, jeżeli dalsze operacje przejściowego lub ostatecznego odzysku lub unieszkodliwiania mają być realizowane w państwie, którego nie obowiązuje decyzja OECD;

- b) odpady ujęte w załączniku IIIB podlegają procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody;
  - c) wywóz odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 5, jest zakazany;
  - d) zgoda wymagana zgodnie z art. 9 może zostać wyrażona przez właściwy organ miejsca przeznaczenia spoza Unii w sposób milczący.
3. W odniesieniu do wywozu odpadów ujętych w załączniku IV stosuje się dostosowania i przepisy dodatkowe wymienione w art. 35 ust. 2 i art. 35 ust. 3 lit. a)–e).

Ponadto umowa, o której mowa w art. 6, zawiera następujące warunki:

- a) jeżeli prowadzący instalację wyda nieprawidłowe zaświadczenie o odzysku, którego skutkiem będzie zwolnienie gwarancji finansowej, odbiorca ponosi koszty wynikające z obowiązku zwrócenia odpadów na obszar podlegający właściwości właściwego organu wysyłki oraz ich odzysku lub unieszkodliwienia w inny, racjonalny ekologicznie sposób;
- b) w terminie trzech dni od przyjęcia odpadów przeznaczonych do odzysku prowadzący instalację wysyła zgłaszającemu i zainteresowanym właściwym organom podpisane kopie wypełnionego dokumentu przesyłania, z wyjątkiem zaświadczenia o odzysku, o którym mowa w lit. c);
- c) możliwie najszybciej i nie później niż w terminie 30 dni od zrealizowania operacji odzysku oraz w żadnym wypadku nie później niż w terminie roku kalendarzowego od przyjęcia odpadów prowadzący instalację na własną odpowiedzialność zaświadcza o zrealizowaniu operacji odzysku i przesyła zgłaszającemu oraz zainteresowanym właściwym organom podpisane kopie dokumentu przesyłania zawierającego to zaświadczenie.

W terminie trzech dni roboczych od otrzymania kopii, o których mowa w lit. b) i c), zgłaszający udostępnia informacje zawarte w tych kopiach w formie elektronicznej zgodnie z art. 26.

4. Przemieszczanie odpadów podlegających procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody może nastąpić wyłącznie w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:
- a) zgłaszający otrzymał pisemną zgodę właściwych organów wysyłki, miejsca przeznaczenia oraz, w odpowiednich przypadkach, tranzytu lub właściwe organy miejsca przeznaczenia i tranzytu poza Unią wyraziły milcząco zgodę lub możliwe jest założenie, że wyraziły milcząco zgodę, oraz zostały spełnione wszystkie warunki określone w odpowiednich decyzjach;
  - b) spełnione są wymogi określone w art. 35 ust. 4 lit. b), c) i d).
5. Jeżeli określony w ust. 1 wywóz odpadów ujętych w załączniku IV odbywa się tranzytem przez państwo, którego nie obowiązuje decyzja OECD, stosuje się następujące dostosowania:
- a) właściwy organ tranzytu w państwie, którego nie obowiązuje decyzja OECD, ma 60 dni od wysłania potwierdzenia otrzymania zgłoszenia na wydanie milczącej lub pisemnej zgody, z ewentualnym zastrzeżeniem warunków, jeżeli zainteresowane państwo podjęło decyzję, że nie będzie wymagało uprzedniej pisemnej zgody, oraz poinformowało o tym pozostałe strony konwencji bazylejskiej, zgodnie z jej art. 6 ust. 4;

- b) właściwy organ wysyłki w Unii podejmuje decyzję o wyrażeniu zgody na przemieszczanie zgodnie z art. 9 wyłącznie po otrzymaniu milczącej lub pisemnej zgody właściwego organu tranzytu państwa, którego nie obowiązuje decyzja OECD, i nie wcześniej niż po upływie 61 dni od wysłania potwierdzenia otrzymania przez właściwy organ tranzytu, chyba że właściwy organ wysyłki otrzyma pisemną zgodę pozostałych zainteresowanych właściwych organów, w którym to przypadku może on podjąć decyzję, o której mowa w art. 9, przed upływem tego terminu.
6. W przypadku wywozu odpadów są one kierowane w celu poddania ich odzyskowi do instalacji, która prowadzi działalność zgodnie z obowiązującym prawem krajowym lub dla której zostało wydane pozwolenie na prowadzenie działalności w państwie przeznaczenia.
7. Urząd celny wywozu lub urząd celny wyprowadzenia, który ujawnił nielegalne przemieszczanie, zobowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym właściwy organ w państwie danego urzędu celnego. Właściwy organ:
- a) niezwłocznie zawiadamia właściwy organ wysyłki w Unii o nielegalnym przemieszczaniu; oraz
  - b) zapewnia zatrzymanie odpadów do czasu podjęcia przez właściwy organ wysyłki innej decyzji i przekazania jej na piśmie właściwemu organowi w państwie urzędu celnego, w którym odpady zostały zatrzymane.

Artykuł 42

Monitorowanie wywozu i procedura ochronna

1. Komisja monitoruje poziomy wywozu odpadów z Unii do państw, które obowiązuje decyzja OECD, mając na względzie zapewnienie, by wywóz ten nie prowadził do poważnych szkód dla środowiska lub zdrowia ludzkiego w państwie przeznaczenia. W ramach tego monitorowania Komisja ocenia wnioski od osób fizycznych lub prawnych, którym towarzyszą istotne informacje i dane wykazujące, że wywóz odpadów z Unii prowadzi do poważnych szkód dla środowiska lub zdrowia ludzkiego w państwie, które obowiązuje decyzja OECD.
2. W przypadku gdy wywóz odpadów z Unii do państwa, które obowiązuje decyzja OECD, znacznie wzrasta w krótkim czasie i nie ma wystarczających dowodów na to, że zainteresowane państwo jest w stanie odzyskać te odpady w sposób racjonalny ekologicznie określony w art. 56, Komisja zwraca się do właściwych organów zainteresowanego państwa o przekazanie w terminie 60 dni informacji na temat warunków, w jakich odbywa się odzysk danych odpadów, oraz na temat zdolności zainteresowanego państwa do gospodarowania danymi odpadami. Komisja może przedłużyć ten termin, jeżeli zainteresowane państwo wystąpi z uzasadnionym wnioskiem o jego przedłużenie.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, służy sprawdzeniu, czy zainteresowane państwo:
  - a) wprowadziło i wdrożyło odpowiednie ramy prawne dotyczące przywozu danych odpadów i gospodarowania nimi, jak również odpowiednie środki zapewniające racjonalne ekologicznie gospodarowanie odpadami resztkowymi powstałymi w wyniku odzysku danych odpadów;

- b) dysponuje na swoim terytorium wystarczającymi zdolnościami pozwalającymi na zagospodarowanie danych odpadów w sposób racjonalny ekologicznie, uwzględniając zwiększoną ilość odpadów przywożonych na jego terytorium;
  - c) wprowadziło odpowiednią strategię w celu przeciwdziałania ewentualnym negatywnym skutkom wzrostu przywozu danych odpadów na zbieranie odpadów wytwarzanych w tym państwie i gospodarowanie nimi;
  - d) wprowadziło i wdrożyło odpowiednie środki egzekwowania prawa w celu przeciwdziałania ewentualnemu nielegalnemu przemieszczaniu lub przetwarzaniu danych odpadów.
4. Jeżeli w następstwie wniosku, o którym mowa w ust. 2, zainteresowane państwo nie przedstawi wystarczających dowodów, o których mowa w ust. 3, świadczących o tym, że gospodarowanie odpadami odbywa się w sposób racjonalny ekologicznie zgodnie z art. 56, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 76, uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez zakazanie wywozu danych odpadów do tego państwa.

Komisja uchyła ten zakaz, jeżeli posiada ona wystarczające dowody, że dane odpady zostaną zagospodarowane w sposób racjonalny ekologicznie.

Rozdział 3

Obowiązki dodatkowe

Artykuł 43

Obowiązki eksporterów

1. Osoba fizyczna lub prawna wywozi odpady z Unii wyłącznie wtedy, gdy jest w stanie wykazać, że instalacje, które mają odebrać odpady w państwie przeznaczenia, zagospodarują je w sposób racjonalny ekologicznie określony w art. 56.
2. W celu spełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, osoba fizyczna lub prawna zamierzająca wywozić odpady z Unii zapewnia, aby instalacje, które będą gospodarować tymi odpadami w państwie przeznaczenia, poddano audytowi przeprowadzonemu przez niezależną i akredytowaną stronę trzecią posiadającą odpowiednie kwalifikacje.
3. Audyt, o którym mowa w ust. 2, służy sprawdzeniu, czy dana instalacja spełnia kryteria określone w załączniku X. Osobie prawnej lub fizycznej nie wolno wywozić odpadów do instalacji, która nie spełnia tych kryteriów.
4. Osoba fizyczna lub prawna zamierzająca wywozić odpady zapewnia, aby instalację, która będzie gospodarować tymi odpadami w państwie przeznaczenia, poddano audytowi, o którym mowa w ust. 2, przed wywozem odpadów do danej instalacji oraz aby audyt powtarzano w regularnych odstępach czasu, zgodnie z metodą opartą na analizie ryzyka, jednak nie rzadziej niż co trzy lata od pierwszego audytu.

Osoba fizyczna lub prawna wywożąca odpady z Unii niezwłocznie przeprowadza również audyt *ad hoc* w przypadku otrzymania wiarygodnych informacji, że instalacja przestała spełniać kryteria określone w załączniku X.

5. Osoba fizyczna lub prawna, która zleciła lub przeprowadziła audyt danej instalacji zgodnie z ust. 2, zapewnia, aby wyniki tego audytu udostępniono innej osobie fizycznej lub prawnej zamierzającej wywozić odpady do danej instalacji na uczciwych warunkach handlowych.
6. Na żądanie właściwego organu lub organu zaangażowanego w inspekcje osoba fizyczna lub prawna przedstawia dowód w postaci dokumentu potwierdzający przeprowadzenie audytów, o których mowa w ust. 2, we wszystkich instalacjach, do których wywozi dane odpady. Takie dowody w postaci dokumentów są dostarczane w języku akceptowanym przez zainteresowane właściwe organy.
7. Osoby fizyczne lub prawne wywożące odpady poza Unię każdego roku drogą elektroniczną podają do wiadomości publicznej informacje na temat sposobu, w jaki wywiązują się z obowiązków wynikających z niniejszego artykułu.
8. Jeżeli w umowie międzynarodowej zawartej między Unią a państwem trzecim, które obowiązuje decyzja OECD, że instalacje w tym państwie trzecim zagospodarują odpady w sposób racjonalny ekologicznie, zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku X, osoby fizyczne i prawne, które zamierzają wywozić odpady do tego państwa trzeciego, są zwolnione z obowiązku określonego w ust. 2.
9. Na wniosek właściwego organu lub organu zaangażowanego w inspekcje osoba fizyczna lub prawna, która jest zwolniona na mocy ust. 8, przedstawia dowody w postaci dokumentów dotyczące odpowiedniej umowy międzynarodowej, o której mowa w tym ustępie, w języku akceptowanym przez zainteresowane właściwe organy.

Artykuł 44

Obowiązki państw członkowskich wywozu

1. Państwa członkowskie wdrażają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, by osoby prawne i fizyczne podlegające ich jurysdykcji państwowej nie dokonywały wywozu odpadów, w przypadkach gdy nie są spełnione warunki takiego wywozu określone w art. 36–43.
2. Państwa członkowskie przeprowadzają regularne weryfikacje, stosując podejście oparte na analizie ryzyka, w celu zapewnienia, by osoby fizyczne i prawne wywożące odpady z Unii przestrzegały obowiązków, o których mowa w art. 43.

W przypadku gdy państwa członkowskie posiadają wiarygodne informacje wskazujące na to, że osoby fizyczne lub prawne wywożące odpady z Unii nie wypełniają obowiązków wynikających z art. 43, przeprowadzają one niezbędne weryfikacje.

Rozdział 4

Przepisy ogólne

Artykuł 45 *Wywóz na Antarktydę*

Wywóz odpadów z Unii na Antarktydę jest zakazany.

Artykuł 46 *Wywóz do krajów lub terytoriów zamorskich*

1. Wywóz z Unii do krajów lub terytoriów zamorskich odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia w danym kraju lub na danym terytorium jest zakazany.
2. W odniesieniu do wywozu odpadów przeznaczonych do odzysku w krajach lub na terytoriach zamorskich zakaz określony w art. 36 stosuje się odpowiednio.
3. W odniesieniu do wywozu odpadów przeznaczonych do odzysku w krajach lub na terytoriach zamorskich, które nie są objęte zakazem, o którym mowa w art. 36, stosuje się odpowiednio przepisy tytułu II.

Tytuł V

Przywóz do Unii odpadów z państw trzecich

Rozdział 1

Przywóz odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia

Artykuł 47 *Zakaz przywozu*

1. Przywóz do Unii odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia jest zakazany, z wyjątkiem przywozu z:
  - a) państw, które są stronami konwencji bazylejskiej;
  - b) innych państw, z którymi Unia lub Unia i jej państwa członkowskie zawarły dwustronne lub wielostronne umowy albo porozumienia zgodne z przepisami Unii oraz z art. 11 konwencji bazylejskiej;
  - c) innych państw, z którymi dane państwo członkowskie zawarło dwustronne umowy lub porozumienia zgodnie z ust. 2 lub
  - d) innych obszarów, jeżeli ze względu na szczególne okoliczności w sytuacjach kryzysu, przywracania pokoju, utrzymywania pokoju lub podczas wojny nie jest możliwe zawarcie dwustronnych umów lub porozumień określonych w lit. b) lub c) lub w państwie wysyłki właściwy organ nie został wyznaczony albo jest niezdolny do działania.
2. W wyjątkowych przypadkach państwa członkowskie mogą zawierać dwustronne umowy i porozumienia dotyczące unieszkodliwiania określonych odpadów w tych państwach członkowskich, jeżeli odpady te nie zostaną w państwie wysyłki zagospodarowane w sposób racjonalny ekologicznie.

Przedmiotowe umowy i porozumienia muszą:

  - a) być zgodne z przepisami Unii oraz art. 11 konwencji bazylejskiej;
  - b) gwarantować, aby operacje unieszkodliwiania odpadów realizowano w instalacji, dla której zostało wydane pozwolenie, i były one zgodne z wymogami racjonalnego ekologicznie gospodarowania określonymi w art. 56 oraz
  - c) gwarantować, aby odpady wytwarzano wyłącznie w państwie wysyłki oraz aby ich unieszkodliwianie przeprowadzano wyłącznie w państwie członkowskim, które zawarło daną umowę lub porozumienie;
  - d) być zgłaszane Komisji przed ich zawarciem lub, w sytuacjach kryzysowych, najpóźniej do jednego miesiąca po ich zawarciu.
3. Umowy lub porozumienia dwustronne albo wielostronne, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c), opierają się na wymogach proceduralnych określonych w art. 48.
4. Państwa określone w ust. 1 lit. a), b) i c) zobowiązane są do uprzedniego złożenia właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia należycie uzasadnionych wniosków stwierdzających, że nie posiadają one ani nie mają realnych możliwości uzyskania potencjału technicznego oraz niezbędnych instalacji

do unieszkodliwiania odpadów w sposób racjonalny ekologicznie określony w art. 56.

Artykuł 48

Wymogi proceduralne w przypadku przywozu

1. Jeżeli odpady przeznaczone do unieszkodliwienia są przywożone do Unii z państw, które są stronami konwencji bazylejskiej, przepisy tytułu II stosuje się odpowiednio przy uwzględnieniu dostosowań i przepisów dodatkowych określonych w ust. 2 i 3.
2. Stosuje się następujące dostosowania:
  - a) zgłaszający składa wniosek dotyczący zgłoszenia zgodnie z art. 26, chyba że nie ma on siedziby w Unii i nie ma dostępu do systemu, o którym mowa w art. 26, w którym to przypadku wniosek dotyczący zgłoszenia, a w szczególności informacje i dokumentacja, o których mowa w art. 5 ust. 3, przekazywane są zainteresowanym właściwym organom pocztą, faksem lub pocztą elektroniczną z podpisem cyfrowym;
  - b) zgłaszający przedkłada wszelkie dodatkowe informacje, a w szczególności informacje i dokumentację, o których mowa w art. 5 ust. 4, zgodnie z art. 26, chyba że zgłaszający nie ma siedziby w Unii i nie ma dostępu do systemu, o którym mowa w art. 26, w którym to przypadku informacje te przekazywane są zainteresowanym właściwym organom pocztą, faksem lub pocztą elektroniczną z podpisem cyfrowym;
  - c) zgłaszający lub, jeżeli zgłaszający nie ma siedziby w Unii i nie ma dostępu do systemu, o którym mowa w art. 26, właściwy organ miejsca przeznaczenia w Unii, zapewniają, aby do tego systemu wprowadzono wszystkie istotne informacje;
  - d) właściwe organy tranzytu i miejsca przeznaczenia w Unii informują zainteresowane właściwe organy w państwach tranzytu i wysyłki poza Unią o każdym wezwaniu do dostarczenia informacji i dokumentacji z ich strony oraz o swojej decyzji w sprawie planowanego przemieszczenia pocztą, faksem lub pocztą elektroniczną z podpisem cyfrowym, chyba że właściwe organy w zainteresowanych państwach mają dostęp do centralnego systemu, o którym mowa w art. 26 ust. 2;
  - e) właściwy organ tranzytu poza Unią ma 60 dni od wysłania potwierdzenia otrzymania zgłoszenia na wydanie milczącej lub pisemnej zgody, z ewentualnym zastrzeżeniem warunków, jeżeli zainteresowane państwo podjęło decyzję, że nie będzie wymagało uprzedniej pisemnej zgody, oraz poinformowało o tym pozostałe strony konwencji bazylejskiej, zgodnie z jej art. 6 ust. 4;
  - f) w przypadkach, o których mowa w art. 46 ust. 1 lit. d), obejmujących sytuacje kryzysowe, przywracania pokoju, utrzymywania pokoju lub podczas wojny, zgoda właściwych organów wysyłki nie jest wymagana.
3. Stosuje się następujące przepisy dodatkowe:
  - a) właściwy organ tranzytu w Unii wysyła potwierdzenie otrzymania zgłoszenia zgłaszającemu oraz przekazuje kopie zainteresowanym właściwym organom;

- b) właściwe organy miejsca przeznaczenia oraz, w odpowiednich przypadkach, tranzytu w Unii zapewniają, aby poinformowano urząd celny wprowadzenia o ich decyzji o wyrażeniu zgody na przemieszczanie;
  - c) przewoźnik dostarcza kopię dokumentu przesyłania do urzędu celnego wprowadzenia albo pocztą, faksem lub pocztą elektroniczną z podpisem cyfrowym, albo za pośrednictwem centralnego systemu, o którym mowa w art. 26 ust. 2, jeśli urząd celny wprowadzenia ma do tego systemu dostęp; oraz
  - d) niezwłocznie po zwolnieniu odpadów do procedury celnej przez organy celne w miejscu wprowadzenia urząd celny wprowadzenia powiadamia właściwe organy miejsca przeznaczenia i tranzytu w Unii, że odpady wprowadzono do Unii.
4. Przemieszczanie może nastąpić wyłącznie w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:
- a) zgłaszający otrzymał pisemną zgodę właściwych organów wysyłki, miejsca przeznaczenia oraz, w odpowiednich przypadkach, właściwego organu tranzytu i zostały spełnione warunki określone w tej zgodzie;
  - b) została zawarta i obowiązuje umowa pomiędzy zgłaszającym i odbiorcą, o której mowa w art. 6;
  - c) została ustanowiona i obowiązuje gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie, o których mowa w art. 7, oraz
  - d) zagwarantowano racjonalne ekologicznie gospodarowanie zgodnie z art. 33.
5. Urząd celny wprowadzenia, który ujawnił nielegalne przemieszczanie, zobowiązany jest niezwłocznie zawiadomić właściwy organ w państwie danego urzędu celnego. Właściwy organ:
- a) zawiadamia niezwłocznie o nielegalnym przemieszczaniu właściwy organ miejsca przeznaczenia w Unii, który to właściwy organ zawiadamia następnie właściwy organ wysyłki spoza Unii, oraz
  - b) zapewnia zatrzymanie odpadów do czasu podjęcia przez właściwy organ wysyłki poza Unią innej decyzji i przekazania jej na piśmie właściwemu organowi w państwie urzędu celnego, w którym odpady zostały zatrzymane.
6. Jeżeli odpady wytwarzane przez siły zbrojne lub organizacje pomocowe podczas sytuacji kryzysowych oraz operacji przywracania i utrzymywania pokoju przesyłane są przez dane siły zbrojne lub organizacje pomocowe lub w ich imieniu, właściwe organy tranzytu oraz właściwe organy miejsca przeznaczenia w Unii są z wyprzedzeniem zawiadamiane o przemieszczaniu oraz o miejscu przeznaczenia odpadów.

Rozdział 2

Przywóz odpadów przeznaczonych do odzysku

Artykuł 49 *Zakaz przywozu*

1. Wszelki przywóz do Unii odpadów przeznaczonych do odzysku jest zakazany, z wyjątkiem przywozu z:

- a) państw, które obowiązują decyzja OECD;
  - b) innych państw, które są stronami konwencji bazylejskiej;
  - c) innych państw, z którymi Unia lub Unia i jej państwa członkowskie zawarły dwustronne lub wielostronne umowy albo porozumienia zgodne z przepisami Unii oraz z art. 11 konwencji bazylejskiej;
  - d) innych państw, z którymi dane państwo członkowskie zawarło dwustronne umowy lub porozumienia zgodnie z ust. 2 lub
  - e) innych obszarów, jeżeli ze względu na szczególne okoliczności w sytuacjach kryzysu, przywracania pokoju, utrzymywania pokoju lub podczas wojny nie jest możliwe zawarcie dwustronnych umów ani porozumień określonych w lit. c) lub d) lub właściwy organ w państwie wysyłki nie został wyznaczony albo jest niezdolny do działania.
2. W wyjątkowych przypadkach poszczególne państwa członkowskie mogą zawierać dwustronne umowy i porozumienia dotyczące odzysku określonych odpadów w tych państwach członkowskich, jeżeli odpady te nie zostaną w państwie wysyłki zagospodarowane w sposób racjonalny ekologicznie.

W powyższych przypadkach stosuje się art. 47 ust. 2 akapit drugi.

3. Umowy lub porozumienia dwustronne albo wielostronne zawarte zgodnie z ust. 1 lit. c) i d) są oparte na wymogach proceduralnych określonych w art. 48 w zakresie, w jakim mają one zastosowanie.

Artykuł 50

Wymogi proceduralne w przypadku przywozu z państwa, które obowiązują decyzja OECD

1. Jeżeli odpady przeznaczone do odzysku są przywożone do Unii z państw, które obowiązują decyzja OECD, oraz z tranzytem przez te państwa, przepisy tytułu II stosuje się odpowiednio, przy uwzględnieniu dostosowań i przepisów dodatkowych zawartych w ust. 2 i 3.
2. Stosuje się następujące dostosowania:
  - a) zgoda wymagana na podstawie art. 9 może zostać wyrażona przez właściwy organ wysyłki spoza Unii w sposób milczący;
  - b) w przypadkach, o których mowa w art. 49 ust. 1 lit. e), obejmujących sytuacje kryzysowe, przywracania pokoju, utrzymywania pokoju lub podczas wojny, zgoda właściwych organów wysyłki nie jest wymagana.
3. Stosuje się następujące przepisy dodatkowe: art. 48 ust. 2 lit. a)–e) i art. 48 ust. 3 lit. b), c) i d).
4. Przemieszczanie może nastąpić wyłącznie w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:
  - a) zgłaszający otrzymał pisemną zgodę właściwych organów wysyłki, miejsca przeznaczenia oraz, w odpowiednich przypadkach, właściwych organów tranzytu lub możliwe jest założenie, że organ wysyłki spoza Unii wyraził milczącą zgodę i spełnione zostały warunki określone w odpowiednich decyzjach;

- b) została zawarta i obowiązuje umowa pomiędzy zgłaszającym i odbiorcą, o której mowa w art. 6;
  - c) została ustanowiona i obowiązuje gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie, o których mowa w art. 7, oraz
  - d) zagwarantowano racjonalne ekologicznie gospodarowanie zgodnie z art. 56.
5. Urząd celny wprowadzenia, który ujawnił nielegalne przemieszczanie, zobowiązany jest niezwłocznie zawiadomić właściwy organ w państwie danego urzędu celnego. Właściwy organ:
- a) zawiadamia niezwłocznie o nielegalnym przemieszczaniu właściwy organ miejsca przeznaczenia w Unii, który to właściwy organ zawiadamia następnie właściwy organ wysyłki spoza Unii oraz
  - b) zapewnia zatrzymanie odpadów do czasu podjęcia przez właściwy organ wysyłki poza Unią innej decyzji i przekazania jej na piśmie właściwemu organowi w państwie urzędu celnego, w którym odpady zostały zatrzymane.

Artykuł 51

Wymogi proceduralne w przypadku przywozu z państwa lub przez państwo, którego nie obowiązuje decyzja OECD

Jeżeli odpady przeznaczone do odzysku są przywożone do Unii z państwa, którego nie obowiązuje decyzja OECD, lub przez jakiekolwiek państwo, którego nie obowiązuje decyzja OECD i które jest równocześnie stroną konwencji bazylejskiej, stosuje się odpowiednio przepisy art. 48.

Rozdział 3

Obowiązki dodatkowe

Artykuł 52

Obowiązki państw członkowskich przywozu

1. W przypadku przywozu do Unii właściwy organ miejsca przeznaczenia w Unii wymaga i podejmuje niezbędne działania dla zapewnienia, by wszelkie odpady dostarczone na obszar podlegający jego właściwości zagospodarowywane były bez narażania zdrowia ludzkiego i bez stosowania procesów lub metod, które mogłyby być szkodliwe dla środowiska, oraz zgodnie z art. 13 dyrektywy 2008/98/WE i innymi przepisami Unii dotyczącymi odpadów przez cały okres przemieszczania, w tym odzysku lub unieszkodliwienia odpadów w państwie przeznaczenia.
2. Właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, zakazuje również przywozu odpadów z państw trzecich, jeżeli ma podstawy, by przypuszczać, że nie zostaną one zagospodarowane z zachowaniem wymogów określonych w ust. 1.

Rozdział 4

Przywóz z krajów lub terytoriów zamorskich

Artykuł 53

Przywóz z krajów lub terytoriów zamorskich

1. Jeżeli odpady są przywożone do Unii z krajów lub terytoriów zamorskich, stosuje się odpowiednio przepisy tytułu II.
2. Kraje lub terytoria zamorskie oraz państwo członkowskie, z którym są one związane, mogą stosować do przemieszczania z krajów lub terytoriów zamorskich do tego państwa członkowskiego jego procedury krajowe, jeżeli w to przemieszczanie nie są zaangażowane żadne inne państwa w charakterze państw tranzytu.
3. Państwa członkowskie, które stosują ust. 2, notyfikują Komisji stosowane procedury krajowe.

Tytuł VI

Tranzyt przez Unię z państw trzecich i do państw trzecich

Artykuł 54

Tranzyt przez Unię odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia

Jeżeli odpady przeznaczone do unieszkodliwienia przemieszczane z państw trzecich i do państw trzecich przesyłane są przez terytorium państw członkowskich, przepisy art. 48 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem następujących dostosowań i przepisów dodatkowych:

- a) pierwszy i ostatni właściwy organ tranzytu w Unii zapewniają, w stosownych przypadkach, aby poinformowano urząd celny wprowadzenia i urząd celny wyprowadzenia o ich odpowiednich decyzjach o wyrażeniu zgody na przemieszczanie lub, jeżeli wyraziły milczącą zgodę, potwierdzenie otrzymania zgłoszenia zgodnie z art. 48 ust. 3 lit. a);
- b) niezwłocznie po tym, jak odpady opuszczą terytorium Unii, urząd celny wyprowadzenia informuje właściwe organy tranzytu w Unii, że odpady opuściły terytorium Unii.

Artykuł 55

Tranzyt przez Unię odpadów przeznaczonych do odzysku

1. Jeżeli odpady przeznaczone do odzysku przesyłane są z państwa, którego nie obowiązuje decyzja OECD i do takiego państwa przez terytorium państw członkowskich, stosuje się odpowiednio przepisy art. 54.
2. Jeżeli odpady przeznaczone do odzysku przesyłane są z państwa, które obowiązuje decyzja OECD i do takiego państwa przez terytorium państw członkowskich, stosuje się odpowiednio przepisy art. 50, z zastrzeżeniem następujących dostosowań i przepisów dodatkowych:
  - a) pierwszy i ostatni właściwy organ tranzytu w Unii zapewniają, w stosownych przypadkach, aby poinformowano urząd celny wprowadzenia i urząd celny wyprowadzenia o ich odpowiednich decyzjach o wyrażeniu zgody na przemieszczanie lub, jeżeli wyraziły milczącą zgodę, potwierdzenie otrzymania zgłoszenia zgodnie z art. 48 ust. 3 lit. a);
  - b) niezwłocznie po tym, jak odpady opuszczą terytorium Unii, urząd celny wyprowadzenia informuje właściwe organy tranzytu w Unii, że odpady opuściły terytorium Unii.
3. Jeżeli odpady przeznaczone do odzysku przesyłane są przez terytorium państw członkowskich z państwa, którego nie obowiązuje decyzja OECD, do państwa, które decyzja ta obowiązuje, lub odwrotnie, ust. 1 stosuje się w odniesieniu do państwa, którego nie obowiązuje decyzja OECD, natomiast ust. 2 do państwa, które decyzja ta obowiązuje.

Tytuł VII

Racjonalne ekologicznie gospodarowanie i egzekwowanie przepisów

Rozdział 1

Artykuł 56

Racjonalne ekologicznie gospodarowanie

1. Wytwórca odpadów, zgłaszający i wszelkie inne przedsiębiorstwa zaangażowane w przemieszczanie odpadów lub ich odzysk bądź unieszkodliwienie podejmują działania niezbędne do zapewnienia, aby wszelkie przemieszczane odpady zostały zagospodarowane bez narażania zdrowia ludzkiego oraz w sposób racjonalny ekologicznie przez cały okres przemieszczania oraz odzysku i unieszkodliwiania odpadów.
2. Do celów wywozu odpadów uznaje się, że gospodarowanie przemieszczanymi odpadami jest racjonalne ekologicznie w odniesieniu do danej operacji odzysku lub unieszkodliwiania, jeżeli można wykazać, że odpady zostaną zagospodarowane zgodnie z wymogami w zakresie ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska, które są zasadniczo równoważne wymogom w zakresie ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska określonym w przepisach Unii. Przy ocenie, czy takie wymogi są zasadniczo równoważne, nie wymaga się pełnej zgodności z wymogami wynikającymi z przepisów Unii, ale należy wykazać, że wymogi stosowane w państwie przeznaczenia zapewniają podobny poziom ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska jak wymogi wynikające z przepisów Unii.

Rozdział 2

Egzekwowanie przepisów

SEKCJA 1

INSPEKCJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KARY

Artykuł 57

Inspekcje

1. Państwa członkowskie przeprowadzają, do celów egzekwowania przepisów niniejszego rozporządzenia, inspekcje zakładów, przedsiębiorstw, pośredników i sprzedawców zgodnie z art. 34 dyrektywy 2008/98/WE oraz inspekcje przemieszczania odpadów i związanej z nim odzysku lub unieszkodliwiania.
2. Inspekcje przemieszczeń odbywają się w co najmniej jednym z następujących punktów:
  - a) w miejscu pochodzenia – z udziałem wytwórcy odpadów, posiadacza odpadów lub zgłaszającego;
  - b) w miejscu przeznaczenia, w tym przejściowego lub ostatecznego odzysku albo unieszkodliwiania – z udziałem odbiorcy lub prowadzącego instalację;

- c) na granicach Unii;
- d) podczas przemieszczania przez terytorium Unii.

Artykuł 58
Dokumentacja i dowody

1. Inspekcje przemieszczeń obejmują co najmniej sprawdzanie dokumentów, potwierdzenie tożsamości podmiotów zaangażowanych w dane przemieszczanie oraz, w stosownych przypadkach, kontrolę bezpośrednią odpadów.
2. Aby ustalić, czy substancja lub przedmiot przemieszczane transportem drogowym, kolejowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym nie są odpadem, organy zajmujące się inspekcjami mogą wymagać od osoby fizycznej lub prawnej, w której posiadaniu znajduje się dana substancja lub dany przedmiot lub która organizuje ich przewóz, aby przedstawiła dowody w postaci dokumentów:
  - a) pochodzenia i miejsca przeznaczenia danej substancji lub danego przedmiotu oraz
  - b) że nie są one odpadem, w tym, w stosownych przypadkach, wykazanie funkcjonalności.

Na użytek akapitu pierwszego zapewnia się również ochronę danej substancji lub danego przedmiotu przed uszkodzeniem podczas transportu, załadunku i wyładunku, na przykład poprzez odpowiednie opakowanie i właściwe układanie w stopy.

Przepisy niniejszego ustępu pozostają bez uszczerbku dla stosowania art. 23 ust. 2 i załącznika VI do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE⁶².

3. Organy zajmujące się inspekcjami mogą stwierdzić, że dana substancja lub dany przedmiot jest odpadem w przypadku gdy:
  - a) dowody, o których mowa w ust. 2, lub które są wymagane zgodnie z innymi przepisami Unii w celu ustalenia, że substancja lub przedmiot nie jest odpadem, nie zostały im przedłożone w terminie określonym przez te organy lub
  - b) organy te uznają, że przedstawione im dowody i informacje są niewystarczające do rozstrzygnięcia tej kwestii, lub uznają, że zapewniana ochrona przed uszkodzeniem, o której mowa w ust. 2 akapit drugi, jest niewystarczająca.

Jeżeli organy uznały, że dana substancja lub przedmiot jest odpadem zgodnie z akapitem pierwszym, przewóz danej substancji lub danego przedmiotu lub dane przemieszczanie odpadów uznaje się za nielegalne przemieszczanie. W konsekwencji z przemieszczeniem tym postępuje się zgodnie z art. 24 i 25, a organy zajmujące się inspekcjami niezwłocznie informują odpowiednio właściwy organ państwa, w którym odbyła się dana inspekcja.

4. W celu ustalenia, czy dane przemieszczenie jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem, organy zajmujące się inspekcjami mogą wymagać od

---

⁶² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38).

zgłaszającego, osoby, która organizuje przemieszczenie, posiadacza odpadów, przewoźnika, odbiorcy i instalacji odbierającej odpady, aby w terminie określonym przez te organy przekazali im odpowiednie dowody w postaci dokumentów.

5. W celu ustalenia w szczególności, czy przemieszczane odpady, podlegające ogólnym obowiązkom w zakresie informowania określonym w art. 18, są przeznaczone do odzysku zgodnie z art. 56, organy zajmujące się inspekcjami mogą wymagać od osoby, która organizuje przemieszczenie, aby przedłożyła stosowne dowody w postaci dokumentu, przekazane przez instalację przejściowego i ostatecznego odzysku oraz, w razie konieczności, zatwierdzone przez właściwy organ miejsca przeznaczenia.
6. W przypadku gdy dowody, o których mowa w ust. 4, nie zostały przekazane organom zajmującym się inspekcjami w terminie określonym przez te organy lub gdy uznają one, że dowody i informacje, które im udostępniono są niewystarczające do rozstrzygnięcia tej kwestii, dane przemieszczanie uznaje się za nielegalne przemieszczanie i postępuje się z nim zgodnie z art. 24 i 25. Organy zajmujące się inspekcjami niezwłocznie informują odpowiednio właściwy organ państwa, w którym odbyła się dana inspekcja.
7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia w drodze aktów wykonawczych tabelę korelacji między kodami Nomenklatury scalonej, określonymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87⁶³, a pozycjami dotyczącymi odpadów ujętych w załącznikach III, IIIA, IIIB, IV i V do niniejszego rozporządzenia. Komisja regularnie aktualizuje ten akt, aby uwzględnić zmiany w tej nomenklaturze i w tych pozycjach wymienionych w tych załącznikach, a także aby włączyć wszelkie nowe kody nomenklatury systemu zharmonizowanego, które są związane z odpadami, przyjęte przez Światową Organizację Celną. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 77 ust. 2. Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1245⁶⁴ pozostaje w mocy do czasu wykonania przez Komisję uprawnień, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 59 *Plany inspekcji*

1. Na potrzeby inspekcji, które mają zostać przeprowadzone na podstawie art. 57 ust. 1, państwa członkowskie ustanawiają w odniesieniu do ich całego terytorium geograficznego jeden plan lub większą ich liczbę – odrębnie albo jako wyraźnie określoną część innych planów („plan inspekcji”).

Plany inspekcji oparte są na ocenie ryzyka obejmującej konkretne strumienie odpadów i źródła nielegalnych przemieszczeń, wyniki poprzednich inspekcji oraz uwzględniającej, w stosownych przypadkach, dane wywiadowcze, takie jak dane na temat dochodzeń prowadzonych przez policję i organy celne, a także analizy działalności przestępczej. Ta ocena ryzyka służy między innymi określeniu

---

⁶³ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej; Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁶⁴ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1245 z dnia 28 lipca 2016 r. ustanawiające wstępną tabelę korelacji między kodami Nomenklatury scalonej, określonymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87, a pozycjami dotyczącymi odpadów wymienionymi w załącznikach III, IV i V do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 204 z 29.7.2016, s. 11).

minimalnej liczby i częstotliwości wymaganych inspekcji, w tym kontroli bezpośrednich, zakładów, przedsiębiorstw, pośredników, sprzedawców i przemieszczania odpadów lub związanego z nimi odzysku lub unieszkodliwiania.

2. Plany inspekcji obejmują co najmniej następujące elementy:
  - a) cele i priorytety inspekcji, w tym opis, jak ustalono te cele i priorytety;
  - b) obszar geograficzny objęty planem inspekcji;
  - c) informacje na temat planowanych inspekcji, w tym na temat kontroli bezpośrednich;
  - d) zadania przydzielone każdemu organowi zajmującemu się inspekcjami;
  - e) ustalenia dotyczące współpracy między organami zajmującymi się inspekcjami;
  - f) informacje dotyczące szkoleń inspektorów w zakresie kwestii związanych z inspekcjami oraz
  - g) informacje dotyczące zasobów ludzkich, finansowych i innych zasobów do celów realizacji planu inspekcji.
3. Co najmniej raz na trzy lata plan inspekcji jest poddawany przeglądowi oraz, w stosownych przypadkach, aktualizowany. Podczas tego przeglądu przeprowadza się ocenę stopnia realizacji celów i innych elementów tego planu inspekcji.
4. Bez uszczerbku dla obowiązujących wymogów dotyczących poufności państwa członkowskie notyfikują Komisji plany inspekcji, o których mowa w ust. 1, oraz wszelkie istotne zmiany tych planów co trzy lata, a po raz pierwszy rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
5. Komisja dokonuje przeglądu planów inspekcji notyfikowanych przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 4 oraz, w stosownych przypadkach, sporządza sprawozdania oparte na przeglądzie tych planów dotyczące wykonania niniejszego artykułu. Sprawozdania takie mogą zawierać m.in. zalecenia dotyczące priorytetów inspekcji oraz współpracy i koordynacji w zakresie egzekwowania przepisów między odpowiednimi organami biorącymi udział w inspekcji. Sprawozdania te będzie można również przedstawiać, w stosownych przypadkach, na posiedzeniach grupy ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów, ustanowionej na podstawie art. 63.

Artykuł 60

Kary

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar administracyjnych mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają niezwłocznie Komisję o tych przepisach i środkach, a także o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.
2. Określając rodzaj i poziom kar nakładanych w przypadku naruszeń, właściwe organy państw członkowskich należycie uwzględniają następujące kryteria:
  - a) charakter, wagę i czas trwania naruszenia;
  - b) w stosownych przypadkach, umyślny lub nieumyślny charakter naruszenia;

- c) sytuację finansową osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie, której wyznacznikiem jest na przykład wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód odpowiedzialnej osoby fizycznej;
  - d) korzyści ekonomiczne uzyskane w wyniku naruszenia przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, w zakresie, w jakim można je ustalić;
  - e) szkody w środowisku spowodowane naruszeniem, w zakresie, w jakim można je ustalić;
  - f) wszelkie działania podjęte przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną w celu złagodzenia lub naprawienia wyrządzonej szkody;
  - g) stopień współpracy odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej z właściwym organem;
  - h) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną;
  - i) wszelkie działania mające na celu obejście lub utrudnienie kontroli administracyjnych oraz
  - j) wszelkie inne okoliczności obciążające lub łagodzące mające zastosowanie w danej sprawie.
3. Państwa członkowskie mają możliwość nakładania co najmniej następujących kar w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia:
- a) grzywny;
  - b) konfiskata dochodów uzyskanych przez osobę fizyczną lub prawną z transakcji związanej z naruszeniem przepisów;
  - c) zawieszenie lub cofnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności związanej z gospodarowaniem odpadami i ich przemieszczaniem, w zakresie, w jakim działalność ta wchodzi w zakres niniejszego rozporządzenia;
  - d) wykluczenie z postępowań o udzielenie zamówienia.

SEKCJA 2

WSPÓLPRACA W ZAKRESIE EGZEKWOWANIA PRZEPISÓW

Artykuł 61

Współpraca w zakresie egzekwowania przepisów na szczeblu krajowym

Państwa członkowskie ustanawiają, w odniesieniu do wszystkich właściwych organów zaangażowanych w egzekwowanie niniejszego rozporządzenia, skuteczne mechanizmy umożliwiające im współpracę i koordynację na szczeblu krajowym w zakresie opracowywania i wdrażania polityki i działań dotyczących egzekwowania przepisów w odniesieniu do nielegalnego przemieszczania odpadów, w tym w zakresie ustanawiania i wdrażania planów inspekcji.

Artykuł 62

Współpraca państw członkowskich w zakresie egzekwowania przepisów

1. Państwa członkowskie współpracują, dwustronnie i wielostronnie, z innymi państwami członkowskimi w celu ułatwienia zapobiegania nielegalnym przemieszczeniom i ich wykrywania. Wymieniają się odpowiednimi informacjami na temat przemieszczania odpadów, strumieni odpadów, na temat podmiotów i instalacji oraz dzielą się doświadczeniami i wiedzą na temat środków egzekwowania przepisów, w tym oceną ryzyka przeprowadzoną na podstawie art. 59 ust. 1, w ramach ustanowionych struktur, w szczególności za pośrednictwem grupy ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów ustanowionej na podstawie art. 63.
2. Państwa członkowskie wyznaczają osoby spośród pracowników etatowych odpowiedzialne za współpracę, o której mowa w ust. 1, oraz punkty kontaktowe ds. kontroli bezpośredniej, o której mowa w art. 58 ust. 1. Stosowne informacje przekazuje się Komisji, która przesyła tym osobom skompilowany wykaz.
3. Państwo członkowskie może, na wniosek innego państwa członkowskiego, podjąć działania przeciwko przebywającym na terytorium tego państwa członkowskiego osobom podejrzanym o udział w nielegalnym przemieszczaniu odpadów.

Artykuł 63

Grupa ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów

1. Ustanawia się grupę ds. egzekwowania przepisów w celu ułatwienia i poprawy współpracy i koordynacji między państwami członkowskimi w zakresie zapobiegania nielegalnemu przemieszczaniu i wykrywania go („grupa ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów”).
2. Grupa ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów składa się z wyznaczonych pracowników etatowych odpowiedzialnych za współpracę, o której mowa w art. 62 ust. 2, i może również obejmować innych przedstawicieli właściwych organów każdego państwa członkowskiego odpowiedzialnych za egzekwowanie przepisów niniejszego rozporządzenia. Grupie przewodniczą przedstawiciel lub przedstawiciele Komisji.
3. Grupa ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów stanowi forum wymiany informacji i danych wywiadowczych na temat ogólnych tendencji związanych z nielegalnym przemieszczaniem odpadów, ocen opartych na analizie ryzyka przeprowadzanych przez państwa członkowskie oraz działań w zakresie egzekwowania przepisów, a także wymiany poglądów na temat najlepszych praktyk oraz ułatwiania współpracy i koordynacji między właściwymi organami. Grupa ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów może zbadać każdą kwestię techniczną związaną z egzekwowaniem niniejszego rozporządzenia zgłoszoną przez przewodniczącego, z własnej inicjatywy albo na wniosek członków grupy lub komitetu, o którym mowa w art. 77.
4. Grupa ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów zbiera się co najmniej dwa razy w roku. Oprócz członków, o których mowa w ust. 2, przewodniczący może w stosownych przypadkach zapraszać na posiedzenia przedstawicieli innych właściwych instytucji, organów, urzędów, agencji lub sieci.
5. Komisja przekazuje komitetowi, o którym mowa w art. 77, opinie wyrażone przez grupę ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów.

SEKCJA 3

DZIAŁANIA DOKONYWANE PRZEZ KOMISJĘ

Artykuł 64 *Przepisy ogólne*

1. W celu przeciwdziałania naruszeniom przepisów niniejszego rozporządzenia, wspierania i uzupełniania działań państw członkowskich w zakresie egzekwowania przepisów oraz przyczyniania się do jednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia w całej Unii Komisja wykonuje uprawnienia powierzone jej zgodnie art. 64–68.
2. Uprawnienia te pozostają bez uszczerbku dla:
  - a) obowiązku zapewnienia i egzekwowania zgodności z niniejszym rozporządzeniem, który spoczywa przede wszystkim na państwach członkowskich; oraz
  - b) uprawnień powierzonych Komisji lub Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), odpowiednio, w innych aktach prawnych, w szczególności w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 883/2013⁶⁵, rozporządzeniu Rady 515/97⁶⁶ lub rozporządzeniu Rady 2185/96⁶⁷.
3. Komisja może wykonywać uprawnienia powierzone jej na podstawie niniejszego rozporządzenia z własnej inicjatywy, na wniosek jednego lub kilku państw członkowskich lub na podstawie skargi, jeżeli istnieje wystarczające podejrzenie, że przewóz danej substancji lub przedmiotu albo przemieszczanie danych odpadów stanowi nielegalne przemieszczanie.
4. Komisja może wykonywać uprawnienia powierzone jej na podstawie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do przemieszczeń odpadów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 2 ust. 1, w szczególności w odniesieniu do takich przemieszczeń, które dotyczą szeregu państw lub mają poważne szkodliwe skutki dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska.
5. Wykonując swoje uprawnienia, Komisja uwzględnia inspekcje dotyczące przedmiotowych przemieszczeń prowadzone lub już przeprowadzone przez państwo członkowskie na podstawie niniejszego rozporządzenia.

---

⁶⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁶⁶ Rozporządzenie Rady nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

⁶⁷ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

6. Po zakończeniu swoich działań Komisja sporządza sprawozdanie. Jeżeli Komisja stwierdzi, że przewóz danej substancji lub przedmiotu albo przemieszczanie danych odpadów stanowi nielegalne przemieszczanie, powiadamia o tym właściwe organy zainteresowanego państwa lub państw i zaleca wprowadzenie środków zaradczych w odniesieniu do takiego nielegalnego przemieszczania, zgodnie z art. 24 i 25. Organy te mogą stosować kary zgodnie z art. 60. Komisja może również zalecić odpowiednim organom podjęcie określonych działań następczych oraz, w stosownych przypadkach, poinformować zainteresowane instytucje, organy, urzędy i agencje Unii.
7. Sprawozdania sporządzone na podstawie ust. 6 wraz z wszelkimi dowodami uzasadniającymi, które zostały do nich załączone, stanowią dopuszczalny dowód:
  - a) w postępowaniach sądowych o charakterze innym niż karny przed sądami krajowymi oraz w postępowaniach administracyjnych w państwach członkowskich;
  - b) w postępowaniach karnych w państwach członkowskich, w których istnieje konieczność ich wykorzystania w taki sam sposób i zgodnie z takimi samymi warunkami co w przypadku sprawozdań urzędowych sporządzanych przez krajowych inspektorów urzędowych, i podlegają one tym samym przepisom dotyczącym oceny, które mają zastosowanie do sprawozdań urzędowych sporządzanych przez krajowych inspektorów urzędowych i mają taką samą wartość dowodową co te sprawozdania;
  - c) w postępowaniach sądowych przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Artykuł 65

Inspekcje prowadzone przez Komisję

1. Komisja może przeprowadzać inspekcje przemieszczeń zgodnie z art. 57 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.
2. Komisja przygotowuje i przeprowadza inspekcje w ścisłej współpracy z odpowiednimi organami zainteresowanego państwa członkowskiego.

Komisja powiadamia z odpowiednim wyprzedzeniem o przedmiocie, celu i podstawie prawnej inspekcji punkty kontaktowe, o których mowa w art. 62 ust. 2, w zainteresowanym państwie członkowskim, na którego terytorium ma być przeprowadzona inspekcja, tak aby organy te mogły udzielić niezbędnego wsparcia. W tym celu w inspekcjach mogą uczestniczyć urzędnicy danego państwa członkowskiego.

Ponadto, na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego, inspekcje mogą być przeprowadzane wspólnie przez Komisję i odpowiednie organy tego państwa członkowskiego.
3. Pracownicy i inne osoby towarzyszące upoważnione przez Komisję do przeprowadzenia inspekcji wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnej zgody określającej przedmiot i cel inspekcji.
4. Pracownicy Komisji przeprowadzający inspekcję są upoważnieni do:

- a) dostępu do wszelkich pomieszczeń, gruntów i środków transportu osoby, która organizuje przemieszczanie, posiadacza, przewoźnika, odbiorcy lub instalacji, która odbiera odpady;
  - b) badania wszelkich istotnych dokumentów związanych z przedmiotem i celem inspekcji, niezależnie od nośnika, na którym są przechowywane, oraz wykonywania lub uzyskiwania w dowolnej formie kopii lub wyciągów z takich dokumentów;
  - c) zwrócenia się do: zgłaszającego, osoby, która organizuje przemieszczanie, posiadacza, przewoźnika, odbiorcy lub instalacji, która odbiera odpady, o udzielenie wyjaśnień dotyczących faktów lub dokumentów związanych z przedmiotem i celem inspekcji oraz zarejestrowania odpowiedzi;
  - d) przyjęcia i zarejestrowania oświadczenia dotyczącego przedmiotu i celu inspekcji od: zgłaszającego, osoby, która organizuje przemieszczanie, posiadacza, przewoźnika, odbiorcy lub instalacji, która odbiera odpady;
  - e) w stosownych przypadkach – fizycznej kontroli odpadów i pobrania próbek odpadów do badań laboratoryjnych.
5. Zgłaszający, osoba, która organizuje przemieszczanie, posiadacz odpadów, przewoźnik odpadów oraz odbiorca i instalacja, która odbiera odpady, są zobowiązani współpracować z Komisją w trakcie prowadzonych przez nią inspekcji.
  6. Organy państw członkowskich uczestniczące w inspekcjach przemieszczania odpadów, na których terytorium Komisja ma przeprowadzić inspekcję, udzielają, na wniosek Komisji, niezbędnego wsparcia jej pracownikom.
  7. Zgłaszający, osoba, która organizuje przemieszczanie, posiadacz odpadów, przewoźnik odpadów, odbiorca i instalacja, która odbiera odpady, mają obowiązek poddania się inspekcji przeprowadzanej przez Komisję.
  8. Jeżeli Komisja stwierdzi, że zgłaszający, osoba, która organizuje przemieszczanie, posiadacz odpadów, przewoźnik odpadów, odbiorca lub instalacja, która odbiera odpady, odmawia poddania się inspekcji, dane państwo członkowskie udziela Komisji niezbędnego wsparcia, zwracając się w stosownych przypadkach o pomoc do organów egzekwowania prawa, tak aby umożliwić Komisji przeprowadzenie inspekcji. Jeżeli takie wsparcie wymaga upoważnienia od organu sądowego zgodnie z przepisami krajowymi, występuje się o takie upoważnienie.

Artykuł 66

Wezwanie do dostarczenia informacji

1. Komisja może przeprowadzić rozpytanie z każdą osobą fizyczną lub prawną, która wyrazi na to zgodę, w celu zebrania wszelkich niezbędnych informacji dotyczących przedmiotowych przemieszczeń odpadów.
2. Jeżeli takie rozpytanie odbywa się w pomieszczeniach zakładu, przedsiębiorstwa, pośrednika lub sprzedawcy, Komisja informuje o tym punkty kontaktowe, o których mowa w art. 62 ust. 2, w zainteresowanym państwie członkowskim, na którego terytorium odbywa się rozpytanie. Na wniosek organu tego państwa członkowskiego jego urzędnicy mogą pomagać pracownikom Komisji w prowadzeniu rozpytania.
3. Komisja może wymagać od osób prawnych lub fizycznych odpowiedzialnych za zakład lub przedsiębiorstwo lub od każdego pośrednika i sprzedawcy dostarczenia

wszelkich niezbędnych informacji dotyczących odpowiednich przemieszczeń odpadów. Komisja wskazuje podstawę prawną i cel wniosku, określa, jakie informacje są wymagane, oraz ustala termin, w którym należy je dostarczyć.

4. Komisja niezwłocznie przesyła kopię wniosku odpowiednim organom państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się siedziba przedsiębiorstwa, zakładu, pośrednika lub sprzedawcy, oraz organom państwa członkowskiego, którego terytorium wniosek dotyczy.
5. Jeżeli zakład, przedsiębiorstwo, pośrednik lub sprzedawca nie dostarczy żądanych informacji lub jeżeli Komisja uzna otrzymane informacje za niewystarczające do wyciągnięcia wniosków, stosuje się odpowiednio art. 58 ust. 5.

Artykuł 67

Gwarancje procesowe

1. Komisja przeprowadza inspekcje i wzywa do przekazania informacji przy pełnym poszanowaniu gwarancji procesowych osoby, która organizuje przemieszczanie, posiadacza odpadów, przewoźnika odpadów, odbiorcy lub instalacji, która odbiera odpady, w tym:
  - a) prawa do nieskładania zeznań na swoją niekorzyść;
  - b) prawa do obecności wybranej osoby;
  - c) prawa do posługiwania się dowolnym językiem urzędowym państwa członkowskiego, w którym odbywa się inspekcja;
  - d) prawa do komentowania faktów, które ich dotyczą;
  - e) prawo do otrzymania kopii protokołu z rozpytania i zatwierdzenia go albo dodania uwag.

Komisja poszukuje dowodów przemawiających zarówno na korzyść osoby, która organizuje przemieszczanie, posiadacza odpadów, przewoźnika odpadów, odbiorcy lub instalacji, która odbiera odpady, jak i przeciwko tym osobom i podmiotom, oraz przeprowadza inspekcje i zwraca się o udzielenie informacji w sposób obiektywny i bezstronny zgodnie z zasadą domniemania niewinności.

2. Komisja przeprowadza inspekcje i zwraca się o udzielenie informacji z pełnym poszanowaniem obowiązujących przepisów Unii dotyczących poufności oraz przepisów o ochronie danych.

Artykuł 68

Wzajemna pomoc

1. W celu zapewnienia zgodności z odpowiednimi wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu państwa członkowskie i Komisja udzielają sobie wzajemnie pomocy zgodnie z niniejszym artykułem.
2. W zakresie art. 2 ust. 1 i nie naruszając przepisów art. 61 i 62 niniejszego rozporządzenia, do współpracy między właściwymi organami krajowymi i unijnymi wdrażającymi niniejsze rozporządzenie stosuje się odpowiednio przepisy art. 2 ust. 1 tiret 3–5, 7 i 8, art. 3, art. 4 ust. 1 do słów „przepisami prawa celnego i rolnego” i art. 4 ust. 2, art. 5–14, art. 15 ust. 1 oraz art. 16–18 rozporządzenia (WE) nr 515/97; odniesienia do „przepisów prawa celnego i rolnego” należy rozumieć jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Tytuł VIII Przepisy końcowe

Artykuł 69 Sprawozdawczość

1. Przed końcem każdego roku kalendarzowego każde państwo członkowskie przekazuje Komisji kopię sprawozdania za poprzedni rok kalendarzowy, które sporządziło i przesłało zgodnie z art. 13 ust. 3 konwencji bazylejskiej do Sekretariatu Konwencji.
2. Przed końcem każdego roku kalendarzowego państwa członkowskie sporządzają również sprawozdanie za poprzedni rok, oparte na dodatkowym kwestionariuszu sprawozdawczym zawartym w załączniku XI oraz przesyłają je Komisji. W ciągu miesiąca od przekazania tego sprawozdania Komisji państwa członkowskie podają również do wiadomości publicznej, w tym elektronicznie przez internet, część tego sprawozdania, która odnosi się do art. 57 ust. 1 i art. 60 ust. 1, w tym załącznika XI tabela 5, wraz z wszelkimi wyjaśnieniami, jakie państwa członkowskie uznają za stosowne. Komisja tworzy wykaz podanych przez państwa członkowskie hiperłączy, o których mowa w części załącznika XI dotyczącej art. 57 ust. 1, i udostępnia go publicznie na swojej stronie internetowej.
3. Sprawozdania sporządzone przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 i 2 są przesyłane Komisji w wersji elektronicznej.
4. Komisja dokonuje przeglądu danych zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie zawierające wyniki tego przeglądu.

Europejska Agencja Środowiska wspiera Komisję w monitorowaniu wdrażania rozporządzenia poprzez, w stosownych przypadkach, sporządzanie sprawozdań zawierających analizę przemieszczania określonych strumieni odpadów oraz ich wpływu na środowisko.

Sprawozdanie, o którym mowa w pierwszym akapicie sporządza się po raz pierwszy do dnia [UP: proszę wprowadzić datę przypadającą na koniec piątego roku od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie], a następnie co cztery lata.

Artykuł 70 Współpraca międzynarodowa

Państwa członkowskie, w razie potrzeby przy współudziale Komisji, współpracują z innymi stronami konwencji bazylejskiej i organizacjami międzypaństwowymi, między innymi poprzez wymianę informacji, wspieranie racjonalnych ekologicznie technologii i opracowanie właściwych kodeksów dobrej praktyki.

Artykuł 71 Wyznaczenie właściwych organów

Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub organy odpowiedzialne za wdrożenie niniejszego rozporządzenia. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden właściwy organ tranzytu.

Artykuł 72
Wyznaczenie korespondentów

Państwa członkowskie i Komisja wyznaczają przynajmniej jednego korespondenta odpowiedzialnego za udzielanie informacji i wskazówek osobom lub przedsiębiorstwom zwracającym się z zapytaniami dotyczącymi wdrażania niniejszego rozporządzenia. Korespondent Komisji przekazuje korespondentom państw członkowskich wszystkie przedstawione mu zapytania, które dotyczą danych państw członkowskich; to samo obowiązuje w drugą stronę.

Artykuł 73
Wyznaczenie urzędów celnych wprowadzenia i wyprowadzenia

Państwa członkowskie mogą wyznaczyć określone urzędy celne wprowadzenia i wyprowadzenia dla przemieszczania odpadów przywożonych do Unii i wywożonych z terytorium Unii. W przypadku wyznaczenia takich urzędów celnych przez państwa członkowskie żadne przemieszczanie odpadów nie może zostać zrealizowane przez inne przejście graniczne w obrębie danego państwa członkowskiego w celu przywozu do Unii lub wywozu z terytorium Unii.

Artykuł 74
Zgłoszenia i informacje dotyczące wyznaczenia

1. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wyznaczenie:
  - a) właściwych organów zgodnie z art. 71;
  - b) korespondentów zgodnie z art. 72;
  - c) w stosownych przypadkach – urzędów celnych wprowadzenia i wyprowadzenia, zgodnie z art. 73.
2. W odniesieniu do wyznażeń, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje:
  - a) nazwy/imiona i nazwiska;
  - b) adresy do korespondencji;
  - c) adresy poczty elektronicznej;
  - d) numery telefonu;
  - e) języki akceptowane przez właściwe organy.
3. Państwa członkowskie niezwłocznie zgłaszają Komisji wszelkie zmiany danych, o których mowa w ust. 2.
4. Dane, o których mowa w ust. 2, jak również informacje o ich zmianie są przekazywane Komisji w wersji elektronicznej.
5. Komisja publikuje na swojej stronie internetowej listy wyznaczonych właściwych organów, korespondentów oraz, w stosownych przypadkach, urzędów celnych wprowadzenia i wyprowadzenia oraz w razie potrzeby aktualizuje je.

Artykuł 75
Zmiany załączników I–X

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 76, w celu zmiany załączników IA, IB, IC, II, III, IIIA, IIIB, IV, V, VI i VII, aby uwzględnić zmiany uzgodnione na mocy konwencji bazylejskiej i decyzji OECD lub – w przypadku załącznika IC – w celu dostosowania go do wdrożenia art. 26 począwszy od dnia [*UP: proszę wprowadzić datę przypadającą po upływie dwóch lat od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie*].
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 76, w celu zmiany załącznika IIIA, aby – w następstwie złożenia wniosku przez państwo członkowskie lub z własnej inicjatywy – włączyć do tego załącznika mieszaniny dwóch lub większej ilości odpadów wyszczególnionych w załączniku III, o ile odpady te nie są zmieszane w stopniu uniemożliwiającym ich recykling w sposób racjonalny ekologicznie, oraz, w stosownych przypadkach, postanowić, że co najmniej jedna z pozycji załącznika IIIA nie ma zastosowania do wywozu do państw, których nie obowiązuje decyzja OECD.
3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 76, w celu zmiany załącznika IIIB, aby – w następstwie złożenia wniosku przez państwo członkowskie lub z własnej inicjatywy – włączyć do tego załącznika odpady nieujęte w załączniku III, załączniku IV lub załączniku V oraz aby ustanowić, że co najmniej jedna z kategorii załącznika IIIB nie ma zastosowania do wywozu do państw, których nie obowiązuje decyzja OECD.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 76 w celu zmiany formy i treści informacji, o których mowa w tym załączniku.
5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 76, zmieniających załącznik IX w celu aktualizacji wykazu przepisów Unii i wytycznych międzynarodowych w odniesieniu do racjonalnego ekologicznie gospodarowania.
6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 76, w celu zmiany załącznika X w odniesieniu do kryteriów zawartych w tym załączniku.

Artykuł 76
Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 14 ust. 3, art. 28 ust. 4, art. 38 ust. 1, art. 42 ust. 4 i art. 75, powierza się Komisji na okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 14 ust. 3, art. 38 ust. 1, art. 42 ust. 4 i art. 75, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej

opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 14 ust. 3, art. 28 ust. 4, art. 38 ust. 1, art. 42 ust. 4 i art. 75 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 77

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 78

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 1257/2013

W art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) były poddawane recyklingowi jedynie w zakładach recyklingu statków wymienionych w europejskim wykazie, a w przypadku statków, które stają się odpadami w Unii, tylko w tych zakładach ujętych w europejskim wykazie, które znajdują się w państwach ujętych w aneksie VII do konwencji bazyłejskiej;”.

Artykuł 79

Zmiana rozporządzenia (UE) 2020/1056

W art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2020/1056 ppkt (iv) otrzymuje brzmienie:

„(iv) art. 16 ust. 1 i art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) [*OP proszę wstawić numer tego aktu*]; niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla kontroli przeprowadzanych przez urzędy celne, zgodnie z odpowiednimi przepisami aktów prawnych Unii;”.

Artykuł 80
Przegląd

Do dnia 31 grudnia 2035 r. Komisja, uwzględniając między innymi sprawozdania sporządzone zgodnie z art. 69, oraz przegląd, o którym mowa w art. 59 ust. 5, przeprowadzi przegląd niniejszego rozporządzenia i przedstawi sprawozdanie dotyczące jego wyników Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wnioskiem ustawodawczym, jeżeli Komisja uzna to za stosowne.

Artykuł 81
Uchylenie i przepisy przejściowe

1. Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 traci moc ze skutkiem od dnia [UP: proszę wprowadzić datę przypadającą po upływie dwóch miesięcy od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie].

Przepisy określone w art. 4, 7, 8 i 9, art. 14 ust. 4 i 5 oraz art. 15, 16, 18, 26, 35, 38, 41, 42, 43, 44, 45, 47 i 48, 50, 51, 54 i 55 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 mają jednak nadal zastosowanie do dnia [UP: proszę wprowadzić datę przypadającą po upływie dwóch lat od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie], natomiast art. 37 tego rozporządzenia stosuje się nadal do dnia [UP: proszę wprowadzić datę przypadającą po upływie trzech lat od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie].

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jak odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji określoną w załączniku XII.

2. Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 ma także nadal zastosowanie do przemieszczeń, które zostały zgłoszone zgodnie z art. 4 tego rozporządzenia i w odniesieniu do których właściwy organ miejsca przeznaczenia wydał potwierdzenie zgodnie z art. 8 tego rozporządzenia przed dniem [UP: proszę wprowadzić datę przypadającą po upływie dwóch miesięcy od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie]. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do tych przemieszczeń.
3. Przemieszczenia, na które zainteresowane właściwe organy wyraziły zgodę na podstawie rozporządzenia art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, podlegają realizacji w terminie nie później niż w ciągu jednego roku od [UP: proszę wprowadzić datę przypadającą po upływie roku od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie].

Artykuł 82
Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się po upływie dwóch miesięcy od daty jego wejścia w życie.

Art. 5, 8 i 9, art. 14 ust. 14 i 15, art. 15, 16, 18, art. 26 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 35, 41, 47, 48, 49, 50, 51, 54 i 55 stosuje się natomiast od dnia [UP: proszę wprowadzić datę przypadającą po upływie dwóch lat od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie], a art. 37, 38, 39, 40,

43 i 44 stosuje się od dnia [UP: proszę wprowadzić datę przypadającą po upływie trzech lat od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przemieszczania odpadów i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 i (UE) 2020/1056.

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Obszar polityki: 09 Środowisko

Działanie: 09 02 02 – Program działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE) – Gospodarka o obiegu zamkniętym i jakość życia

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

nowego działania

nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁶⁸

przedłużenia bieżącego działania

połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

Celem niniejszego rozporządzenia jest ochrona środowiska i zdrowia ludzkiego przed negatywnym wpływem, który może być wynikiem przemieszczania odpadów.

W tym celu Komisja proponuje przepisy ułatwiające racjonalne ekologicznie gospodarowanie odpadami, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, oraz zmniejszające ogólne skutki wykorzystywania zasobów, między innymi poprzez poprawę efektywności wykorzystania zasobów. Proponowane środki mają zasadnicze znaczenie dla przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

- Ułatwienie przemieszczeń w UE, w szczególności w celu dostosowania rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów do celów gospodarki o obiegu zamkniętym.
- Zagwarantowanie, że odpady wywożone z UE będą zagospodarowywane w sposób racjonalny ekologicznie.
- Skuteczniejsze przeciwdziałanie nielegalnemu przemieszczaniu odpadów na terenie UE oraz z UE i do niej

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

⁶⁸ O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

Nowe rozporządzenie powinno spowodować, że więcej surowców i produktów zostanie ponownie wykorzystanych, a więcej odpadów poddanych recyklingowi. Rozporządzenie powinno również poprawić normy i praktyki w zakresie gospodarowania odpadami w państwach przywożących odpady z UE. Ponadto powinno doprowadzić do ograniczenia nielegalnych norm i praktyk w zakresie gospodarowania odpadami w państwach przywożących odpady z UE. Wszystkie te skutki przyczynią się także do budowy solidnych i dynamicznych rynków surowców wtórnych oraz zintensyfikowania procesu przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym w UE i państwach trzecich.

1.4.4. *Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Wskaźniki postępu i osiągnięcia celów będą następujące:

- ilość odpadów przemieszczonych do recyklingu w danym roku;
- liczba zgód wydanych w danym roku w odpowiedzi na zgłoszenia przemieszczeń przeznaczonych do recyklingu;
- liczba instalacji w całej UE objętych zezwoleniem wstępnym;
- ilość odpadów przemieszczonych do instalacji objętych zezwoleniem wstępnym w danym roku;
- liczba zgód wydanych w danym roku w odpowiedzi na zgłoszenia przemieszczeń przeznaczonych do instalacji objętych zezwoleniem wstępnym.
- ilość odpadów przemieszczanych rocznie poza UE, w podziale na odpowiednie strumienie odpadów;
- liczba państw nienależących do OECD, które znajdują się w unijnym wykazie państw uprawnionych do przywozu odpadów z UE, oraz ilość odpadów wywożonych do tych państw;
- liczba inspekcji przeprowadzonych przez państwo członkowskie w danym roku;
- liczba zgłoszonych przypadków nielegalnego przemieszczania odpadów i nałożonych kar;
- ilość odpadów przemieszczana w ramach tych przypadków nielegalnego przemieszczania;
- liczba działań dochodzeniowych i koordynacyjnych przeprowadzonych przez OLAF w sprawie nielegalnego przemieszczania odpadów, jak również liczba wydanych przez OLAF zaleceń, na które zareagowały państwa członkowskie.

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Wdrożenie rozporządzenia będzie wymagało przyjęcia szeregu szczegółowych przepisów w drodze aktów wykonawczych lub aktów delegowanych w perspektywie 2–5 lat od daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia. Ponadto Komisja będzie musiała przyjąć na siebie bardziej istotną rolę w monitorowaniu wdrażania nowego rozporządzenia, aby zapewnić osiągnięcie jego celów.

Aby zapewnić właściwe wdrożenie rozporządzenia, należałoby przyjąć następujące akty delegowane lub wykonawcze:

- szczegółowe wymogi proceduralne i operacyjne zapewniające funkcjonowanie elektronicznej wymiany danych;
- opracowanie ujednoczonej metody obliczania gwarancji finansowych;
- ustanowienie progów zanieczyszczenia dla niektórych strumieni odpadów w celu doprecyzowania ich klasyfikacji jako odpadów innych niż niebezpieczne lub braku takiej klasyfikacji;
- ocena włączenia nowych strumieni odpadów lub mieszanin odpadów do „zielonego wykazu”;
- ustalenie kryteriów rozróżniania towarów używanych od odpadów w przypadku określonych przedmiotów lub surowców;
- ocena i sporządzenie wykazu państw trzecich, które są zdolne do prowadzenia racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami;
- monitorowanie wywozu odpadów do państw OECD i podejmowanie w stosownych przypadkach działań mających na celu ograniczenie takiego wywozu w przypadku stwierdzenia ryzyka szkód dla środowiska spowodowanych tym przemieszczaniem.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Ogólnounijne przepisy dotyczące przemieszczania odpadów gwarantują, że kompleksowe przepisy UE dotyczące odpadów nie będą obchodzone przez przemieszczanie odpadów do państw trzecich, w których normy i efektywność gospodarowania odpadami znacznie różnią się od tych w UE. Ważne jest, aby wspólne zasady kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów zostały ustanowione na szczeblu UE, aby uniknąć sytuacji, w której nielegalne podmioty gospodarcze zdecydowałyby się na przemieszczanie swoich odpadów przez państwa UE, w których obowiązują mniej rygorystyczne przepisy krajowe niż w innych, w celu wywozu tych odpadów z UE (scenariusz zakładający wybór najdogodniejszych portów). Przepisy UE są również uzasadnione w przypadku przemieszczania odpadów wewnątrz UE z uwagi na fakt, że unijny sektor odpadów jest wysoce zintegrowany, a także w celu zapewnienia równego traktowania i jasności prawnej wszystkim podmiotom gospodarczym w tym sektorze.

Wartość dodana unijnego podejścia do przemieszczania odpadów polega również na tym, że zapewnia ono spójność we wdrażaniu konwencji bazylejskiej i decyzji OECD przez poszczególne państwa członkowskie. Szczegółowe przepisy zawarte w rozporządzeniu w sprawie przemieszczania odpadów zapobiegają różnej wykładni tych przepisów przez państwa członkowskie, która utrudniałaby przemieszczanie odpadów wewnątrz UE.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Niniejsze rozporządzenie opierałoby się na obowiązującym rozporządzeniu w sprawie przemieszczania odpadów (WE) nr 1013/2006, które z kolei zostało opracowane na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar. Niniejsze rozporządzenie opiera się w szczególności na ocenie rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, która została opublikowana przez Komisję w styczniu 2020 r.

1.5.4. *Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

Rozporządzenie, którego dotyczy niniejszy wniosek, jest odpowiedzią na wezwania Komisji do zaproponowania ambitnego przeglądu przepisów UE dotyczących przemieszczania odpadów, które to wezwania wynikają z Zielonego Ładu, nowego planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym oraz planu działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń.

Cele niniejszego rozporządzenia są wspierane przez wieloletnie ramy finansowe oraz Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy, które kładą duży nacisk na finansowanie i inwestycje wspierające przejście gospodarki europejskiej na modele neutralne dla klimatu i o obiegu zamkniętym. Obejmuje to inwestycje mające na celu modernizację gospodarowania odpadami, zwiększenie możliwości recyklingu niektórych strumieni odpadów oraz promowanie wysokiej jakości recyklingu i innowacji.

Gospodarka o obiegu zamkniętym jest także wpisana w matrycę programu badań naukowych „Horyzont Europa”, w szczególności w wynikające z niego partnerstwo w zakresie obiegu zamkniętego, oraz stanowi jeden z filarów Programu działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE) na lata 2021–2027.

1.5.5. *Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków*

Obecnie eksporterzy z UE są zobowiązani do przestrzegania procedury kontrolnej w państwach trzecich ujętych w rozporządzeniu (WE) 1418/2007 przy wywozie odpadów do tych krajów. Niniejsze rozporządzenie Komisji wymaga regularnej aktualizacji, co z kolei wymaga od Komisji zasobów ludzkich i środków na badania uzupełniające. Obecnie to zadanie częściowe polegające na wdrażaniu unijnych przepisów dotyczących przemieszczania odpadów jest realizowane przez Dyрекcję Generalną ds. Handlu. Wraz z rozporządzeniem, którego dotyczy niniejszy wniosek, rozporządzenie Komisji (WE) nr 1418/2007 zostałoby uchylone i zastąpione nowymi przepisami, których wdrożenie również wymagałoby zasobów Komisji. Oczekuje się, że zadanie to nie będzie już realizowane przez DG ds. Handlu, lecz przez DG ds. Środowiska, w związku z czym proponuje się przeniesienie EPC z DG ds. Handlu do DG ds. Środowiska. Do realizacji tych nowych zadań potrzebny byłby wymiar około 1 EPC w DG ds. Środowiska.

1.6. **Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy**

Ograniczony czas trwania

- Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2024 r. do 2027 r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania⁶⁹

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- przez agencje wykonawcze;

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;
- organom prawa publicznego;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Ocena skutków finansowych regulacji dotyczy wydatków na personel oraz udzielania zamówień publicznych, w związku z czym zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków.

⁶⁹ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2.2. System zarządzania i kontroli

Ocena skutków finansowych regulacji dotyczy wydatków na personel oraz udzielania zamówień publicznych, w związku z czym zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Ocena skutków finansowych regulacji dotyczy wydatków na personel oraz udzielania zamówień publicznych, w związku z czym zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn./niezróżn. ⁷⁰	państw EFTA ⁷¹	krajów kandydujących ⁷²	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
3.2	09 02 02 – Gospodarka o obiegu zamkniętym i jakość życia	Zróżn.	TAK	NIE	NIE	NIE
7.2	20 01 02 01 – Wynagrodzenia i dodatki	Środki niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
7.2	20 02 01 01 – Personel kontraktowy	Środki niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
7.2	20 02 06 02 – Koszty konferencji i spotkań	Środki niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
7.2	20 03 17 – Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF)	Środki niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

⁷⁰ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane

⁷¹ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

⁷² Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	3	Zasoby naturalne i środowisko
---	---	-------------------------------

Dyrekcja Generalna: ds. Środowiska			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓLEM (2024–2027)
• Środki operacyjne							
09 02 02 – Gospodarka o obiegu zamkniętym i jakość życia	Środki na zobowiązania (1a)		1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
	Środki płatności (2a)		1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
09 02 02 – Gospodarka o obiegu zamkniętym i jakość życia ⁷³	Środki na zobowiązania (1a)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	Środki płatności (2a)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁷⁴							
Linia budżetowa							

⁷³ We wniosku przewidziano, że w przyszłości zapewniona zostanie interoperacyjność proponowanego systemu elektronicznej wymiany danych z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel. Prace takie będą wymagały przeznaczenia na nie zasobów finansowych oraz udostępnienia ich Dyrekcji Generalnej ds. Podatków i Unii Celnej w celu umożliwienia realizacji ustalonego połączenia międzysystemowego. Obecnie nie można z całą pewnością określić poziomu odpowiednich środków na takie prace, ale szacuje się, że mogą one wymagać maksymalnego szacowanego budżetu w wysokości 0,950 mln EUR w okresie 5 lat, natomiast w późniejszym okresie konieczna będzie coroczna opłata z tytułu utrzymania w wysokości 0,100 mln EUR. Szacuje się, że DG TAXUD będzie potrzebować 0,6 EPC w ciągu pierwszych pięciu lat wdrażania oraz 0,2 EPC na utrzymanie połączenia międzysystemowego z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel. Ponieważ inwestycja rozwojowa będzie realizowana w okresie 5 lat, kwota, która zostanie naliczona w latach 2024–2027, będzie proporcjonalna do poniesionych nakładów.

⁷⁴ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

OGÓŁEM środki dla DG ds. Środowiska	Środki na zobowiązania	=1a+1b +3	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
	Środki na płatności	=2a+2b +3	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
	Środki na płatności	(5)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)					
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 3 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4 + 6	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
	Środki na płatności	=5 + 6	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu operacyjnego, należy powtórzyć powyższą część:

• OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązania	(4)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
	Środki na płatności	(5)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)		(6)					
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 6 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4 + 6	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
	Środki na płatności	=5 + 6	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660

Kwota ujęta powyżej w pkt 09.02.02 będzie potrzebna na wsparcie różnych zadań wykonawczych związanych z postanowieniami prawnymi, które będą realizowane przez DG ds. Środowiska (przy wsparciu innych służb).

Działania będące przedmiotem zamówienia (zob. wykaz poniżej) obejmują zlecenie badań przygotowawczych na potrzeby przyjęcia aktów wykonawczych i delegowanych w celu wdrożenia szeregu środków zawartych w rozporządzeniu w sprawie przemieszczania odpadów, a mianowicie ujednoczenia obliczania gwarancji finansowych oraz doprecyzowania klasyfikacji określonych odpadów i rozróżnienia między towarem używanym a odpadem w przypadku określonych grup produktów. Działania te zostaną zintensyfikowane w ciągu pierwszych dwóch lat po przyjęciu nowego rozporządzenia.

Oprócz działań będących przedmiotem zamówienia należy uwzględnić wsparcie w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych w zakresie opracowania i utrzymania systemu elektronicznej wymiany danych oraz wsparcie ekspertów zewnętrznych w zakresie wdrożenia procedury dotyczącej przywozu odpadów z UE przez państwa nienależące do OECD. Obejmuje to informowanie państw nienależących do OECD o nowych przepisach, ocenę zgłoszeń od tych państw oraz ustanowienie i aktualizację wykazu państw nienależących do OECD, które są upoważnione do dokonywania przywozu z UE odpadów ujętych w zielonym wykazie.

We wniosku przewidziano także interoperacyjność proponowanego systemu elektronicznej wymiany danych z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie ceł. Prace te będą wymagały przeznaczenia na nie dodatkowych zasobów finansowych które zostaną udostępnione DG ds. Podatków i Unii Celnej przez DG ds. Środowiska w ramach programu LIFE, w celu umożliwienia realizacji ustalonego połączenia międzysystemowego. Obecnie nie można z całą pewnością określić poziomu odpowiednich zasobów na takie prace, lecz zob. przypis 69 dotyczący szacunku kosztów.

Wykaz proponowanych badań dotyczących zamówień publicznych i zamówień publicznych na usługi (tematy mogą wymagać dalszego dopracowania)

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Wykaz proponowanych badań dotyczących zamówień publicznych i zamówień publicznych na usługi (tematy mogą wymagać dalszego dopracowania)	2024	2025	2026	2027 ⁷⁵	Okres 2024–2027
Dopracowanie i utrzymanie centralnego systemu elektronicznej wymiany danych dotyczących przemieszczania odpadów (opracowanie i utrzymanie ICT w DG ds. Środowiska)	0,260	0,380	0,180	0,140	0,960
Badanie przygotowawcze dotyczące ujednoczonej metody obliczania gwarancji finansowej	0,100				0,100
Badanie przygotowawcze w celu zidentyfikowania strumieni odpadów, dla których Komisja musi ustalić progi	0,200				0,200

⁷⁵ Przewiduje się, że niektóre badania przewidziane na rok 2027 będą kontynuowane w okresie rozpoczynającym się w 2028 r.

zanieczyszczenia odpadów					
Badanie przygotowawcze w celu ustalenia progów zanieczyszczeń dla poszczególnych strumieni odpadów		0,100	0,100	0,100	0,300
Badanie przygotowawcze w celu zidentyfikowania strumieni odpadów, dla których Komisja musi określić kryteria rozróżniania towarów używanych od odpadów	0,200				0,200
Badanie przygotowawcze w celu określenia kryteriów rozróżniania towarów używanych od odpadów dla poszczególnych strumieni odpadów		0,100	0,100	0,100	0,300
Wsparcie ekspertów zewnętrznych w zakresie wdrożenia procedury dokonywania przywozu odpadów z UE przez państwa nienależące do OECD. Obejmuje to informowanie państw nienależących do OECD o nowych przepisach, ocenę zgłoszeń od tych państw oraz ustanowienie i aktualizację wykazu państw nienależących do OECD, które są upoważnione do dokonywania przywozu z UE odpadów ujętych w zielonym wykazie.	0,500	0,500	0,400	0,200	1,600
Ogółem dla zamówień publicznych (obejmujących koszty badań i ICT) (bez przewidywanych kosztów połączenia z unijnym systemem jednego okienka w dziedzinie ceł DG ds. Podatków i Unii Celnej)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do [załącznika do oceny skutków finansowych regulacji](#) (załącznika V do zasad wewnętrznych), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓLEM (2024–2027)
Dyrekcja Generalna: ds. Środowiska i OLAF ⁷⁶						
• Zasoby ludzkie		0,509	0,509	0,468	0,193	1,679
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,040	0,040	0,040	0,040	0,160
OGÓLEM Dyrekcja Generalna <...>	Środki	0,549	0,549	0,508	0,233	1,839

OGÓLEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,549	0,549	0,508	0,233	1,839
--	--	-------	-------	-------	-------	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓLEM (2024–2027)
OGÓLEM środki	Środki na zobowiązania	1,809	1,629	1,288	0,773	5,499

⁷⁶ Należy zwrócić uwagę, że DG ds. Podatków i Unii Celnej szacuje, że będzie potrzebować 0,6 EPC w ciągu pierwszych pięciu lat wdrażania oraz 0,2 EPC na utrzymanie połączenia międzysystemowego z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel.

na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności	1,809	1,629	1,288	0,773	5,499
--	---------------------	-------	-------	-------	-------	--------------

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)										OGÓLEM		
	PRODUKT																		
	Rodzaj ⁷⁷	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁷⁸ ...																			
- Produkt																			
- Produkt																			
- Produkt																			
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa																			
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																			
- Produkt																			
Cel szczegółowy nr 2 – suma																			

⁷⁷ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

⁷⁸ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(e) ...”.

cząstkowa																
OGÓLEM																

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓLEM (2024–2027)
--	-------------	-------------	-------------	-------------	------------------------------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych					
Zasoby ludzkie	0,509	0,509	0,468	0,193	1,679
Pozostałe wydatki administracyjne	0,040	0,040	0,040	0,040	0,160
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	0,549	0,549	0,508	0,233	1,839

Poza DZIAŁEM 7⁷⁹ wieloletnich ram finansowych					
Zasoby ludzkie					
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym					
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych					

OGÓLEM	0,549	0,549	0,508	0,233	1,839
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁷⁹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	1,0	1,0	1,0	1,0			
20 01 02 03 (w delegaturach)							
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)							
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)							
20 03 17 – Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF)	1,0	1,0	1,0				
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)⁸⁰							
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)	2,5	2,5	2,0	0,5			
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)							
XX 01 xx yy zz ⁸¹	- w centrali						
	- w delegaturach						
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)							
01 01 01 12 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)							
OGÓLEM	4,5	4,5	4,0	2,5			

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	<p>W przypadku DG ENV, oprócz obecnie dostępnego personelu do ogólnego wdrożenia rozporządzenia oraz zapewnienia ciągłości poszczególnych prac przygotowawczych i związanych z przygotowaniem wniosku dotyczącego prawa wtórnego zgodnie z terminami zaproponowanymi w rozporządzeniu, niezbędne jest jedno dodatkowe stanowisko AD.</p> <p>W przypadku OLAF-u, oprócz obecnie dostępnego personelu, niezbędne jest jedno dodatkowe stanowisko AD w celu prowadzenia w OLAF-ie</p>
--	--

⁸⁰ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

⁸¹ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

	dodatkowych działań dochodzeniowych i koordynacyjnych, związanych z przemieszczaniem odpadów.
Personel zewnętrzny	Stanowiska CA są niezbędne do wspierania ogólnego wdrożenia, w szczególności wdrożenia nowych przepisów dotyczących wywozu odpadów z Unii, oraz do wykonywania prac technicznych w zakresie przygotowywania niezbędnego prawa wtórnego w celu wdrożenia rozporządzenia w DG ds. Środowiska (akty delegowane i akty wykonawcze).

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- może zostać w pełni sfinansowany(a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).

Koszty przewidziane w linii budżetowej 09 02 02 zostaną poniesione w ramach programu LIFE i zostaną zaplanowane w rocznym planie zarządzania DG ds. Środowiska. Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną najlepiej zaspokojone poprzez dodatkowy przydział środków w ramach procedury rocznego przydziału zasobów ludzkich lub w połączeniu z ewentualnym przesunięciem środków z DG ds. Handlu do DG ds. Środowiska.

- wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.
- wymaga rewizji WRF.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

- nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ⁸²	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

⁸²

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
  - wpływ na zasoby własne
  - wpływ na dochody inne
  - Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁸³					Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3				
Artykuł ...									

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

--

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

[...]

⁸³ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.